

EDIȚIE ÎN LIMBA ROMÂNĂ

الصّارم البتار

Al-Ṣārim al-Battār

**Sabia împotriva
magiei negre**

Waḥīd ʿAbd al-Salām Bālī

INSTITUTUL TAWHID
tawhid.ro

Cuprins

Capitolul întâi. Definiția sihr-ului.....	7
Sensul literal al termenului sihr.....	7
Sensul tehnic al termenului sihr în tradiția musulmană.....	7
Definiția sihr-ului.....	7
Unele mijloace folosite de vrăjitori pentru a se apropia de Satana.....	8
Capitolul al doilea. Sihr-ul în lumina Coranului și a Sunnei.....	10
Dovezi privind existența djinnilor și a demonilor.....	10
Dovezi privind existența sihr-ului.....	12
Opiniile învățaților despre sihr.....	16
Capitolul al treilea. Categoriile sihr-ului.....	19
Categoriile sihr-ului potrivit lui ar-Razi.....	19
Sensurile sihr-ului potrivit lui ar-Raghib.....	20
Analizarea și explicarea categoriilor de sihr.....	21
Capitolul al patrulea. Cum cheamă vrăjitorul un djinn?.....	22
Înțelegerea dintre vrăjitor și demon.....	22
Cum cheamă vrăjitorul un djinn.....	22
Prima metodă: al-iqsam.....	23
A doua metodă: sacrificarea.....	24
A treia metodă: as-sufliyya.....	25
A patra metodă: an-najasa.....	25
A cincea metodă: at-tankis.....	25
A șasea metodă: at-tanjim.....	26
A șaptea metodă: al-kaff.....	26
A opta metodă: al-athar.....	27
Semnele distinctive ale lucrării unui vrăjitor.....	27
Capitolul al cincilea. Pedeapsa prevăzută de Legea islamică pentru practicarea sihr-ului.....	29
Pedeapsa pentru practicarea sihr-ului.....	29
Pedeapsa unui dhimmi care practică sihr.....	30
Este permisă tratarea sihr-ului prin sihr?.....	31
Este permisă învățarea sihr-ului?.....	32
Deosebirea dintre sihr, miracol și karama.....	33
Capitolul al șaselea. Tratarea sihr-ului.....	34
1. Sihr at-tafriq - sihr-ul despărțirii.....	35
Cazuri de tratare a sihr-ului despărțirii.....	45
2. Sihr al-mahabba sau at-tiwala - sihr-ul iubirii.....	49
3. Sihr at-takhyil - falsa înfățișare a lucrurilor.....	52
4. Sihr al-junun - tulburarea minții.....	54
5. Sihr al-khumul - letargia.....	56
6. Sihr al-hawatif - visele rele și auzirea vocilor.....	56
7. Sihr al-marad - boala.....	57
8. Sihr an-nazif - sângerarea în afara menstruației.....	60
9. Sihr-ul care împiedică încheierea căsătoriei.....	61
Informații importante despre sihr.....	63
Capitolul al șaptelea. Tratarea sihr ar-rabt - tulburările erecției în timpul relațiilor intime.....	65
Definiția ar-rabt.....	65
Fiziologia sexualității masculine.....	65
Cum se realizează sihr ar-rabt.....	65
Ar-rabt la femei.....	66
Tratamentul ar-rabt la bărbați.....	66
Deosebirea dintre ar-rabt, impotență și slăbiciune sexuală.....	68

Tratarea ar-rabt, a impotenței și a slăbiciunii sexuale.....	68
Formele și cauzele sterilității.....	69
Tratarea ejaculării precoce.....	70
Protejarea mirilor și măsuri generale împotriva sihr-ului.....	71
Un caz de desfacere a ar-rabt.....	75
Un sihr ar-rabt care s-a transformat în tulburare mintală.....	75
Capitolul al optulea. Tratarea deochiului - al-'ayn.....	76
Dovezi din Coran privind efectul deochiului.....	76
Dovezi din hadith privind efectul deochiului.....	77
Opiniile învățaților asupra realității deochiului.....	78
Deosebirea dintre deochi și invidie.....	79
Un djinn îl poate deochea pe om.....	80
Tratarea deochiului.....	80
Cazuri practice de tratare a deochiului.....	82
Încheiere.....	84

Capitolul întâi. Definiția sihr-ului

Sensul literal al termenului *sihr*

Potrivit lui al-Layth

Sihr-ul este un act prin care cineva se apropie de Satana și îi obține ajutorul.¹

Potrivit lui al-Azhari

Sensul de bază al termenului *sihr* este acela de a face ca un lucru să apară într-o formă diferită de realitatea lui.²

Potrivit lui Ibn Manzur

Atunci când un *sahir* - un practicant al vrăjitoriei - face ca un lucru fals să pară adevărat sau îl înfățișează oamenilor într-o formă diferită de cea reală, el îi atribuie acelui lucru o stare care nu îi aparține în realitate.³

Relatarea lui Shamir, transmisă de la Ibn Aisha

Arabii au numit-o *sihr* deoarece poate transforma sănătatea în boală.⁴

Potrivit lui Ibn Faris

Unii au spus că *sihr*-ul înseamnă a face falsul să pară adevărat.⁵

Potrivit lucrării *Muhit al-Muhit*

Sihr-ul constă în prezentarea unui lucru în forma sa cea mai atrăgătoare, până acolo încât privitorul este ispitit de el.⁶

Sensul tehnic al termenului *sihr* în tradiția musulmană

Potrivit lui Fakhr ad-Din ar-Razi

În terminologia musulmană, *sihr* desemnează orice lucru a cărui cauză este ascunsă și care apare într-o formă diferită de realitatea sa, cu intenția de a denatura adevărul lucrurilor și de a înșela.⁷

¹

²

³ Tahdhib al-Lugha, 4/290.

⁴ Lisan al-'Arab, 4/348, Beirut.

⁵ Ibidem.

⁶ Maqayis al-Lugha, p. 507.

⁷ Maqayis al-Lugha, rădăcina verbală sahara; și al-Misbah, p. 267, al-Maktaba al-'Ilmiyya, Beirut.

Potrivit lui Ibn Qudama al-Maqdisi

Sihr-ul este un ansamblu de '*uqad* - noduri -, *ruqa* - incantații - și cuvinte rostite ori scrise sau acte săvârșite astfel încât să influențeze trupul persoanei vizate (*al-mashur*), inima ori mintea ei, fără ca vrăjitorul să intre în contact direct cu aceasta. Realitatea *sihr*-ului este că unele forme pot ucide, pot provoca boală ori îl pot împiedica pe un bărbat să aibă relații intime cu soția sa. Alte forme îi pot despărți pe soți și îi pot face să se urască sau să se iubească.⁸

Potrivit lui Ibn al-Qayyim

Sihr-ul constă în efectele produse de sufletele rele și în reacția forțelor care rezultă din acestea.⁹

Definiția sihr-ului

Sihr-ul este un acord încheiat între un *sahir* și un șeitan. Acordul prevede ca vrăjitorul să săvârșească anumite acte interzise sau acte de politeism, iar șeitanul, în schimb, să îl ajute și să i se supună pentru îndeplinirea cererilor sale.

Unele mijloace folosite de vrăjitori pentru a se apropia de Satana

Unii vrăjitori folosesc exemplare ale Coranului drept încălțăminte atunci când intră la toaletă. Alții scriu versete coranice cu murdării sau cu sânge menstrual; unii le scriu sub tălpi, iar alții scriu în ordine inversă cuvintele Surei al-Fatiha, capitolul de deschidere al Coranului. Unii împlinesc rugăciunea fără *wudu* - abluțiunea rituală -, iar alții rămân în starea de *janaba* - impuritate rituală majoră. Unii sacrifică animale pentru Satana fără a rosti la începutul sacrificării cuvintele „În numele lui Allah, Cel Milostiv, Îndurător” (*Bismillahi-r-Rahmani-r-Rahim*) și așază apoi cadavrul animalului într-un loc indicat de șeitan. Unii se adresează planetelor și se prosternează înaintea lor în loc să se prosterneze înaintea lui Allah. Alții săvârșesc incest cu propriile mame ori fice. Există și vrăjitori care scriu incantații într-o limbă străină, iar acestea conțin expresii de *kufir* - necredință.

Din cele de mai sus reiese limpede că djinnii nu îl ajută pe vrăjitor fără să primească ceva în schimb. Cu cât necredința vrăjitorului este mai mare, cu atât șeitanul îi este mai supus și îi execută mai repede poruncile. Dacă însă vrăjitorul refuză să săvârșească actele de necredință cerute de Satana, acesta încetează să-i mai îndeplinească poruncile.

Vrăjitorul și șeitanul sunt, așadar, doi complici în nesupunerea față de Allah Preaînaltul. O privire asupra chipului vrăjitorului confirmă cele spuse: întunericul necredinței îi acoperă fața asemenea unui nor negru. Dacă ajungi să-l cunoști mai îndeaproape, vei descoperi că trăiește într-o profundă nefericire sufletească, alături de soția și copiii săi și chiar în raport cu sine însuși. Nu poate dormi noaptea liniștit și cu

⁸ Muhit al-Muhit, p. 399, Beirut.

⁹ al-Misbah al-Munir, p. 268, Beirut.

conștiința împăcată, ci se trezește adesea îngrozit de mai multe ori. În plus, demonii îi vatămă deseori soția și copiii și provoacă dezbinare și certuri în familie. Coranul a descris de mult această viață nenorocită:

„Iar cel care se va îndepărta de pomenirea Mea va avea parte de o viață strâmtorată.”

(Coranul, 20:124)

Capitolul al doilea. Sihr-ul în lumina Coranului și a Sunnei

Dovezi privind existența djinnilor și a demonilor

Legătura dintre djinni și *sihr* este una strânsă, deoarece djinnii și demonii constituie forța din spatele vrăjitoriei. Unii oameni neagă existența djinnilor și, prin urmare, și existența *sihr*-ului. În continuare sunt prezentate, pe scurt, câteva dintre dovezile existenței djinnilor și a demonilor.

Dovezi din Coran

1. „Și când am îndreptat spre tine un grup de djinni ca să asculte Coranul...” (*Coranul*, 46:29)
2. „O, obște a djinnilor și a oamenilor! Oare nu au venit la voi trimiși dintre voi, care să vă relateze semnele Mele și să vă avertizeze cu privire la întâlnirea acestei zile?” (*Coranul*, 6:130)
3. „O, obște a djinnilor și a oamenilor! Dacă puteți străbate hotarele cerurilor și ale pământului, străbateți-le! Însă nu le veți putea străbate decât cu o putere.” (*Coranul*, 55:33)
4. „Spune: «Mi-a fost revelat că un grup de djinni a ascultat și a spus: „Noi am auzit un Coran minunat.”»” (*Coranul*, 72:1)
5. „Au fost unii bărbați dintre oameni care au căutat adăpost la bărbați dintre djinni, iar aceștia nu au făcut decât să le sporească povara și teama.” (*Coranul*, 72:6)
6. „Satana nu dorește decât să arunce între voi dușmănie și ură prin vin și jocurile de noroc și să vă abată de la pomenirea lui Allah și de la rugăciune. Oare nu vă veți opri?” (*Coranul*, 5:91)
7. „O, voi cei care credeți! Nu urmați pașii Satanei. Iar cel care urmează pașii Satanei să știe că el poruncește desfrâu și fapta rușinoasă.” (*Coranul*, 24:21)

Dovezile coranice privind existența djinnilor și a demonilor sunt numeroase și bine cunoscute. Este suficient să amintim că există o sură întreagă intitulată *al-Jinn* - Sura 72. Din punct de vedere statistic, cuvântul *jinn* apare de douăzeci și două de ori, *jann* - o altă formă a aceluiași termen - de șapte ori, *Shaytan* de șaiszeci și opt de ori, iar forma de plural *shayatin* - demonii - de șaptesprezece ori.

Dovezi din Sunnah

Ibn Mas'ud relatează: „Într-o noapte ne aflam împreună cu Trimisul lui Allah ﷺ, iar la un moment dat nu l-am mai găsit. L-am căutat prin văi și printre dealuri și ne-am spus: «Ori a fost luat de djinni, ori a fost ucis.» Am petrecut cea mai grea noapte pe care ar putea-o petrece niște oameni. În zori l-am văzut venind dinspre Hira. I-am spus: «O, Trimis al lui Allah! Nu te-am găsit, te-am căutat fără să te putem afla și am petrecut cea mai grea noapte.» Profetul ﷺ a răspuns: «A venit la mine un trimis al

djinnilor; am mers împreună cu el și le-am recitat Coranul.» Apoi Profetul ﷺ a mers cu noi și ne-a arătat urmele lor și urmele focurilor lor. Djinnii îl întrebaseră care le este hrana, iar el le-a răspuns: «Fiecare os asupra căruia a fost pomenit numele lui Allah vă este hrană; când ajunge în mâinile voastre, el va fi acoperit cu carne, iar bălegarul cămălelor este hrană pentru animalele voastre.»”

Trimisul lui Allah ﷺ a mai spus: „Nu faceți *istinja* - curățarea după satisfacerea nevoilor - cu acestea, căci ele sunt hrana fraților voștri dintre djinni.”¹⁰

Abu Sa'id al-Khudri relatează: „Profetul ﷺ mi-a spus: «Văd că îți plac oile și locurile pustii. Atunci când ești cu oile tale sau în pustiu și chemi la rugăciune, ridică-ți glasul, căci orice om, djinn sau altă făptură care aude glasul muezinului va depune mărturie pentru el în Ziua Învierii.»”¹¹

Ibn 'Abbas relatează: „Profetul ﷺ a pornit împreună cu câțiva dintre companionii săi către târgul 'Ukaz. În acea vreme, între demoni și veștile cerului fusese așezată o barieră, iar asupra lor erau aruncate flăcări. Demonii s-au întors la neamul lor, iar aceștia i-au întrebat: «Ce vi s-a întâmplat?» Ei au răspuns: «Între noi și veștile cerului a fost așezată o barieră și asupra noastră au fost aruncate flăcări.» Ceilalți le-au spus: «Între voi și veștile cerului nu s-a putut așeza această barieră decât din pricina unui lucru nou petrecut. Mergeți spre răsărit și spre apus și vedeți ce anume v-a împiedicat să ajungeți la veștile cerului.» Cei care s-au îndreptat spre Tihama l-au întâlnit pe Profet ﷺ într-un loc numit Nakhla, pe drumul către târgul 'Ukaz, în timp ce el împlinea rugăciunea de dimineață, *salat al-fajr*, împreună cu companionii săi. Când grupul de djinni a auzit Coranul recitat, a ascultat cu atenție și a spus: «Pe Allah, acesta este lucrul care s-a așezat între noi și veștile cerului.» Ei s-au întors la neamul lor și au spus: «O, popor al nostru! Am auzit o recitare minunată, care călăuzește către calea cea dreaptă. Am crezut în ea și nu-I vom asocia nimic Domnului nostru.» Apoi Allah Preaînaltul i-a revelat Profetului Său ﷺ: «Spune: Mi-a fost revelat că un grup de djinni a ascultat...» (*Coranul*, 72:1). Ceea ce i-a fost revelat au fost chiar cuvintele djinnilor.”¹²

'Aisha relatează că Profetul ﷺ a spus: „Îngerii au fost creați din lumină, djinnii au fost creați din foc, iar Adam a fost creat din ceea ce v-a fost descris.”¹³

Safiyya bint Huyayy relatează că Profetul ﷺ a spus: „Satana circulă prin ființa omului asemenea sângelui.”¹⁴

'Abdullah ibn 'Umar relatează că Profetul ﷺ a spus: „Când mâncați, folosiți mâna dreaptă, iar când beți, folosiți mâna dreaptă, deoarece Satana mănâncă și bea cu mâna stângă.”¹⁵

¹⁰ al-Mughni, 10/104.

¹¹ Zad al-Ma'ad, 4/126.

¹² Sahih Muslim, cu comentariul lui an-Nawawi, 4/170.

¹³ Relatat de Malik, 1/68; al-Bukhari, 6/343 în Fath al-Bari; an-Nasa'i, 2/12; și Ibn Maja, 1/239.

¹⁴ Relatat de al-Bukhari, 2/253 în Fath al-Bari, și Muslim, 4/168 în comentariul lui an-Nawawi; formularea îi aparține lui al-Bukhari.

¹⁵ Relatat de Ahmad, 6/153 și 6/168, și de Muslim, 18/123 în comentariul lui an-Nawawi.

Abu Hurayra relatează că Profetul ﷺ a spus: „Orice nou-născut este atins de Satana în clipa nașterii și plânge din această pricină, în afară de fiul Mariei - Isus - și de mama sa.”¹⁶

'Abdullah ibn Mas'ud relatează că, atunci când Profetul ﷺ a fost întrebat despre un om care dormise întreaga noapte până dimineța, după răsărit, pierzând rugăciunea *al-fajr*, el a spus: „Acesta este un om în ale cărui urechi - sau în a cărei ureche - Satana a urinat.”¹⁷

Abu Qatada relatează că Profetul ﷺ a spus: „Visul bun este de la Allah, iar visul urât (*al-hulm*) este de la Satana. Dacă unul dintre voi vede în vis ceva ce îi displace, să scuipe ușor de trei ori spre stânga și să caute adăpost la Allah de Satana; astfel, visul nu-i va face rău.”¹⁸

Abu Sa'id al-Khudri relatează că Profetul ﷺ a spus: „Atunci când căscați, puneți mâna la gură pentru a-l împiedica pe Satana să intre.”¹⁹

Având în vedere cele de mai sus, nu rămâne nicio îndoială asupra existenței djinnilor și a șeitanilor. Numai un om încăpățânat, care își urmează dorințele fără călăuzire de la Allah, ar contesta această realitate.²⁰

Dovezi privind existența sihr-ului

Dovezi din Coran

„Și ei au urmat ceea ce șeitanii au recitat în timpul domniei lui Sulayman. Sulayman nu a tăgăduit, ci șeitanii au tăgăduit, învățându-i pe oameni vrăjitoria și ceea ce a fost trimis celor doi îngeri din Babilon, Harut și Marut. Dar cei doi nu învățau pe nimeni înainte de a-i spune: «Noi suntem doar o încercare, așadar nu tăgădui!» De la ei au învățat ceea ce îi putea despărți pe bărbat și pe soția sa. Însă ei nu puteau vătăma pe nimeni fără îngăduința lui Allah. Ei învățau ceea ce le aducea rău și nu le era de folos, deși știau că acela care îl dobândește nu va avea parte în Viața de Apoi. Ce rău este lucrul pentru care și-au vândut sufletele, dacă ar fi știut!”

(*Coranul*, 2:102)

„Musa a spus: «Spuneți despre adevăr, atunci când a venit la voi: Este aceasta vrăjitorie? Vrăjitorii nu izbâdesc.»”

(*Coranul*, 10:77)

„Când au aruncat, Musa a spus: «Ceea ce ați adus voi este vrăjitorie. Allah o va nimici, căci Allah nu îndreaptă lucrarea celor care răspândesc stricăciunea. Allah adevărește adevărul prin cuvintele Sale, chiar dacă nelegiuitorilor nu le place.»”

(*Coranul*, 10:81-82)

¹⁶ Relatat de al-Bukhari, 4/282 în Fath al-Bari, și de Muslim, 14/155 în comentariul lui an-Nawawi.

¹⁷ Relatat de Muslim, 13/191 în comentariul lui an-Nawawi.

¹⁸ Relatat de al-Bukhari, 8/212, și de Muslim, 15/120 în comentariul lui an-Nawawi.

¹⁹ Relatat de al-Bukhari, 3/28 în Fath al-Bari, și de Muslim, 6/64 în comentariul lui an-Nawawi.

²⁰ Relatat de al-Bukhari, 12/283 în Fath al-Bari, și de Muslim, 15/16 în comentariul lui an-Nawawi.

„Musa a simțit teamă în sufletul său. Noi i-am spus: «Nu te teme! Tu vei fi biruitorul. Aruncă ceea ce ai în mâna dreaptă și va înghiți ceea ce au făurit ei. Ceea ce au făurit nu este decât vicleșugul unui vrăjitor, iar vrăjitorul nu va izbândi oriunde s-ar afla.»”

(Coranul, 20:67-69)

„Și Noi i-am revelat lui Musa: «Aruncă toiagul tău!» Și iată că el a înghițit ceea ce născociseră ei. Astfel, adevărul s-a arătat, iar ceea ce făceau ei s-a dovedit zadarnic. Au fost învinși acolo și s-au întors umiliți. Iar vrăjitorii s-au aruncat în prosternare. Ei au spus: «Noi credem în Domnul lumilor, Domnul lui Musa și al lui Harun.»”

(Coranul, 7:117-122)

„Spune: «Caut adăpost la Domnul revărsatului zorilor împotriva răului celor pe care El le-a creat, împotriva răului întunericului când se așterne, împotriva răului celor care suflă în noduri și împotriva răului pizmașului atunci când pizmuiește.»”

(Coranul, Sura 113)

Potrivit lui al-Qurtubi, expresia „împotriva răului celor care suflă în noduri” se referă la vrăjitoarele (*sahirat*) care suflă asupra nodurilor făcute în fire în timp ce își rostesc descântecul.²¹

Ibn Kathir afirmă că, potrivit exegeților Mujahid, 'Ikrima, al-Hasan, Qatada și ad-Dahhak, cuvintele „împotriva răului celor care suflă în noduri” se referă la *sawahir* - femeile care practică vrăjitoria.²²

Ibn Jarir at-Tabari afirmă că, potrivit lui al-Qasimi și exegeților, expresia se referă la vrăjitoarele care suflă asupra nodurilor făcute în fire în timpul vrăjilor lor.²³

Versetele despre *sihr* și despre vrăjitori sunt numeroase și sunt cunoscute chiar și de cei care au puține cunoștințe despre Islam.

Dovezi din Sunnah

'Aisha relatează: „Un bărbat numit Labid ibn al-A'sam, din tribul Banu Zurayq, i-a făcut *sihr* Trimisului lui Allah ﷺ, până când Trimisul lui Allah a început să-și închipuie că făcuse un lucru pe care în realitate nu îl făcuse. Într-o zi - sau într-o noapte -, pe când se afla împreună cu mine, L-a invocat îndelung pe Allah. Apoi a spus: «O, 'Aisha! Știi că Allah mi-a făcut cunoscut răspunsul la lucrul despre care L-am întrebat? Doi bărbați au venit la mine; unul s-a așezat lângă capul meu, iar celălalt lângă picioarele mele. Unul dintre ei l-a întrebat pe celălalt: „De ce suferă acest om?” Celălalt a răspuns: „I s-a făcut *sihr* (*mashur*).” Primul a întrebat: „Cine i l-a făcut?” Celălalt a răspuns: „Labid ibn al-A'sam.” Primul a întrebat: „Ce material a folosit?” Celălalt a răspuns: „Un pieptene, firele de păr rămase în el și învelișul polenului unui palmier

²¹ Relatat de Muslim, 18/122 în comentariul lui an-Nawawi, și de ad-Darimi, 1/321.

²² Pentru mai multe detalii, a se vedea lucrarea autorului Wiqayat al-Insan min al-Jinn wa ash-Shaytan (Protejarea omului de djinni și de Satana).

²³ Tafsir al-Qurtubi, 20/257.

mascul.” Primul a întrebat: „Unde se află?” Celălalt a răspuns: „În fântâna Dharwan.”»”

„Trimisul lui Allah ﷺ s-a dus acolo împreună cu câțiva dintre companionii săi. Când s-a întors, a spus: «O, 'Aisha, apa ei avea culoarea infuziei de henna, iar vârfurile palmierilor din apropiere semănau cu capetele șeitanelor.» Eu am întrebat: «O, Trimis al lui Allah, de ce nu le-ai arătat oamenilor acel lucru?» El a răspuns: «Allah m-a vindecat și nu am vrut să răspândesc răul printre oameni.» Apoi a poruncit ca fântâna să fie umplută cu pământ.”²⁴

Înțelesul hadithului

Hadithul de mai sus se referă la *sihr*-ul făcut Profetului ﷺ. Iudeii l-au angajat pe Labid ibn al-A'sam, unul dintre cei mai pricepuți vrăjitori dintre ei, să-i facă *sihr* Profetului ﷺ în schimbul a trei dinari. Pentru a-și începe lucrarea, se consideră că Labid a obținut câteva fire de păr ale Profetului ﷺ de la o tânără slujitoare care obișnuia să intre în casa lui. A legat firele de păr într-un nod, și-a rostit vraja asupra lui și l-a aruncat într-o fântână. Din diferitele versiuni ale hadithului reiese că acest *sihr* aparținea categoriei care provoacă incapacitate sexuală. Ca urmare, Profetul ﷺ își închipuia că poate avea relații intime cu una dintre soțiile sale, însă atunci când se apropia de ea nu putea face acest lucru. Totuși, acest tip de *sihr* nu i-a afectat judecata sau conduita, ci s-a limitat la funcția sexuală.

Învățații au avut opinii diferite cu privire la durata acestui *sihr*. Unii au susținut că a durat patruzeci de zile, în timp ce alții au avut alte opinii. Hadithul indică, de asemenea, că iudeii au urmărit să-l ucidă pe Profet ﷺ prin vrăjitorie, deoarece există forme letale de *sihr*. Allah l-a ocrotit însă și a redus efectul la forma cea mai puțin vătămătoare: *ar-rabt*.

Răspuns celor care resping această relatare

Potrivit lui al-Maziri, inovatorii (*al-mubtadi'un*) au respins hadithul de mai sus pe motiv că ar submina statutul profeției și ar pune la îndoială autenticitatea ei. Ei au mai susținut că acceptarea unui asemenea hadith ar slăbi credibilitatea Legii islamice: dacă Profetul ﷺ a putut să-și imagineze anumite lucruri, atunci, spun ei, s-ar putea pretinde și că doar și-a imaginat venirea îngerului Jibril ori Revelația divină.

Al-Maziri arată că această concluzie este cu totul falsă. Dovada misiunii profetice - miracolul primirii Revelației divine - demonstrează sinceritatea Profetului și caracterul său infailibil în transmiterea Mesajului. Prin urmare, este greșit să se creadă ceva ce dovezile au invalidat.²⁵

Potrivit lui Abu al-Janki al-Yusufi, boala Profetului ﷺ, produsă de efectul *sihr*-ului, nu a afectat statutul profeției sale. Trimișii au fost încercați cu boli care nu aveau un efect vătămător asupra misiunii lor în această viață și care chiar le sporeau rangul în Viața de Apoi. Profetul ﷺ, din cauza bolii provocate de *sihr*, și-a imaginat că săvârșise

²⁴ Tafsir Ibn Kathir, 4/573.

²⁵ Tafsir al-Qasimi, 10/302.

unele acte obișnuite ale vieții de zi cu zi pe care, în realitate, nu le săvârșise. Apoi s-a vindecat pe deplin prin ajutorul lui Allah, Care i-a dezvăluit locul în care fusese ascunsă lucrarea de *sihr*. Toate acestea nu afectează în niciun fel Mesajul; a fost o boală firească în natura ei, asemenea altor boli.

În realitate, *sihr*-ul nu i-a afectat rațiunea, ci numai percepția. Profetul ﷺ își imagina că făcuse anumite lucruri - precum apropierea de una dintre soțiile sale - deși nu le făcuse. În cazul bolilor, asemenea reprezentări nu compromit facultatea rațională a omului.

Este surprinzător că unii consideră că boala care l-a atins pe Profet ﷺ din cauza *sihr*-ului ar diminua misiunea sa, deși Coranul relatează limpede întâmplarea lui Musa cu vrăjitorii lui Faraon: sub influența *sihr*-ului lor, lui Musa i s-a părut că funiile și toiegele lor se târau. Allah l-a întărit pe Musa și i-a poruncit să nu se teamă:

„Noi am spus: «Nu te teme! Tu vei fi biruitorul. Aruncă ceea ce ai în mâna dreaptă și va înghiți ceea ce au făurit ei. Ceea ce au făurit nu este decât vicleșugul unui vrăjitor, iar vrăjitorul nu va izbândi oriunde s-ar afla.»”

(Coranul, 20:68-69)

Niciun învățat nu a afirmat că impresia lui Musa că toiegele vrăjitorilor se târau sub efectul *sihr*-ului i-ar fi diminuat misiunea. Dimpotrivă, asemenea experiențe au întărit credința oamenilor în puterea lui Allah de a-i sprijini pe trimișii Săi. Allah i-a ajutat să-și învingă dușmanii, le-a îngăduit să înfăptuiască miracole extraordinare și i-a umilit pe vrăjitori și pe necredincioși, așa cum arată Coranul.²⁶

Abu Hurayra relatează că Profetul ﷺ a spus: „Feriți-vă de cele șapte păcate nimicitoare (*as-sab' al-mubiqat*).” Oamenii au întrebat: „Care sunt ele?” Profetul ﷺ a răspuns: „Asocierea de parteneri lui Allah (*shirk*), vrăjitoria, uciderea pe nedrept a unei persoane, consumarea cametei, însușirea averii orfanului, fuga din fața dușmanului în ziua luptei și acuzarea de desfrâu a femeilor credincioase, caste și nevinovate.”²⁷

În acest hadith, Profetul ﷺ avertizează că *sihr*-ul trebuie evitat, deoarece este unul dintre păcatele nimicitoare. Aceasta este o dovadă suficientă că el există.

Ibn 'Abbas relatează că Profetul ﷺ a spus: „Cel care dobândește o parte din știința astrologiei dobândește o ramură a *sihr*-ului; cu cât sporește în astrologie, cu atât sporește în *sihr*.”²⁸

În acest hadith, Profetul ﷺ arată unul dintre mijloacele prin care se învață *sihr*-ul, pentru ca musulmanii să se ferească de el. Aceasta dovedește că *sihr*-ul este o disciplină care poate fi învățată. O dovadă suplimentară se găsește în versetul: „De la ei au învățat ceea ce îi putea despărți pe bărbat și pe soția sa” (Coranul, 2:102). Din

²⁶ Relatat de al-Bukhari, 10/222 în Fath al-Bari, și de Muslim, 14/174 în comentariul lui an-Nawawi, Cartea salutului, capitolul despre *sihr*.

²⁷ Zad al-Muslim, 4/221.

²⁸ Zad al-Muslim, 4/22.

verset și din hadith reiese că *sihr*-ul are principii proprii, asemenea unei discipline, însă ambele texte condamnă învățarea lui.

'Imran ibn Husayn relatează că Profetul ﷺ a spus: „Nu este dintre noi cel care caută semne rele (*tatayyur*) ori cere să i se caute asemenea semne; cel care practică ghicitul (*takahhun*) ori cere să i se ghicească; cel care practică *sihr*-ul ori cere să i se facă. Iar cel care merge la un ghicitor și crede ceea ce îi spune a tăgăduit ceea ce i-a fost revelat lui Muhammad ﷺ.”²⁹

Dovada privitoare la *sihr* din acest hadith se află în avertismentul Profetului ﷺ împotriva practicării lui sau a solicitării serviciilor unui vrăjitor. Profetul nu ar fi avertizat împotriva unui lucru lipsit de existență reală.

Abu Musa al-Ash'ari relatează că Profetul ﷺ a spus: „Cel care bea alcool în mod obișnuit, cel care crede că *sihr*-ul poate vătăma independent de voința lui Allah și cel care rupe legăturile de rudenie nu vor intra în Paradis.”³⁰

Hadithul avertizează împotriva credinței că *sihr*-ul îl poate afecta pe om independent de hotărârea lui Allah. Credinciosul trebuie să știe că *sihr*-ul și practicile asemănătoare nu pot vătăma pe nimeni și nimic decât cu îngăduința lui Allah, după cum spune versetul: „Însă ei nu puteau vătăma pe nimeni fără îngăduința lui Allah” (*Coranul*, 2:102).

Ibn Mas'ud relatează: „Cel care merge la un clarvăzător, la un vrăjitor ori la un ghicitor și crede ceea ce îi spun aceștia a tăgăduit ceea ce i-a fost revelat lui Muhammad ﷺ.”³¹

Opiniile învățaților despre sihr

Potrivit lui al-Khattabi, unii oameni au negat existența *sihr*-ului. Însă realitatea lui a fost recunoscută de arabi, perși, indieni și de unii dintre romani, popoare între care s-au aflat oameni de mare cunoaștere. Allah spune: „învățându-i pe oameni vrăjitoria” (*Coranul*, 2:102) și îi poruncește omului să caute adăpost la El „împotriva răului celor care suflă în noduri” (*Sura 113*). În plus, de la Profetul ﷺ au fost transmise mai multe hadithuri despre existența *sihr*-ului, pe care numai un om lipsit de judecată le-ar putea nega. Învățații în jurisprudență au consacrat în cărțile lor capitole pedepsei aplicate vrăjitorului în Legea islamică. Aceasta arată că *sihr*-ul nu ar fi putut deveni atât de cunoscut și discutat dacă nu ar fi existat. Cei care îl neagă sunt lipsiți de cunoaștere, iar polemica cu ei nu aduce folos.³²

Potrivit lui al-Qurtubi, adepții Sunnei susțin că *sihr*-ul este o realitate, în timp ce cei mai mulți dintre mu'taziliți, precum și Abu Ishaq al-Istarabadi - unul dintre apropiații școlii lui ash-Shafi'i - îl neagă. Aceștia pretind că nu este decât imaginație, iluzie, înfățișarea lucrurilor într-o formă diferită de cea reală, șarlatanie și înșelătorie. Ei

²⁹ Al-Bukhari, 5/393 în Fath al-Bari, și Muslim, 2/83 în comentariul lui an-Nawawi.

³⁰ Abu Dawud, nr. 3905; Ibn Maja, nr. 3726.

³¹ Al-Haythami afirmă în al-Majma', 5/20, că relatarea este transmisă de al-Bazzar, iar în lanțul ei se află transmițători care îndeplinesc condițiile autenticității.

³² Relatat de Ibn Hibban.

invocă versetul: „Din pricina vrăjitoriei lor, i se părea că funiile și toiegele lor se târau” (*Coranul*, 20:66). Cuvintele „i se părea” arată, susțin ei, că mișcarea nu era reală, ci numai i se înfățișa astfel lui Musa. Ei mai invocă versetul: „Au vrăjit ochii oamenilor” (*Coranul*, 7:116).

Aceste argumente nu trebuie respinse în ceea ce privește existența iluziei și a înșelării simțurilor în anumite forme de *sihr*. Există însă și alte aspecte raționale indicate de Coran: *sihr*-ul este o disciplină care poate fi învățată. Dacă nu ar avea nicio realitate, nu ar putea fi învățat, iar Allah nu ne-ar fi spus că „i-au învățat pe oameni vrăjitoria” (*Coranul*, 2:102). O altă dovadă este versetul: „Au venit cu o vrăjitorie puternică” (*Coranul*, 7:116).

În plus, exegeții sunt de acord că revelarea Surei *al-Falaq* a fost legată de *sihr*-ul făcut Profetului ﷺ de Labid ibn al-A'sam, așa cum s-a arătat mai sus. După desfacerea lui, Profetul ﷺ a spus: „Allah m-a vindecat.” Vindecarea presupune înlăturarea unei suferințe existente - în acest caz, *sihr*-ul - și dovedește existența ei. Pe această bază, învățații au recunoscut realitatea *sihr*-ului. Nu are sens să fie puși pe același plan cu opiniile mu'taziliților, care îi contrazic pe cei ce rostesc adevărul. *Sihr*-ul este răspândit de foarte multă vreme și s-au scris lucrări despre el; companionii Profetului ﷺ și generațiile care le-au urmat nu i-au negat existența.³³

Potrivit lui al-Maziri, *sihr*-ul este un fenomen recunoscut: el are o realitate și îl afectează pe cel împotriva căruia este îndreptat. Această opinie se opune celor care îi neagă existența și îl reduc la un ansamblu de trucuri și iluzii.

Toate afirmațiile care neagă *sihr*-ul sunt neadevărate, deoarece Allah l-a menționat în Coran, a arătat că poate fi învățat, că practicarea lui este o formă de necredință și că poate despărți un bărbat de soția sa. În hadithul amintit despre *sihr*-ul făcut Profetului ﷺ de Labid ibn al-A'sam, anumite obiecte au fost îngropate și apoi scoase la lumină, ceea ce arată că au fost folosite obiecte materiale. În plus, cum ar putea fi ceva învățat și practicat dacă nu ar avea nicio realitate?

Al-Maziri mai afirmă că este pe deplin plauzibil ca Allah să producă o însușire neobișnuită în mintea unui om atunci când acesta rostește formule mincinoase, amestecă anumite elemente ori combină două forțe într-o ordine cunoscută numai de vrăjitor. Cel care a văzut substanțe mortale, precum otrava, substanțe care îmbolnăvesc, precum medicamentele amare, și substanțe care vindecă nu poate respinge posibilitatea ca mintea vrăjitorului să cunoască forțe mortale ori formule vătămătoare, capabile să provoace chiar despărțirea dintre un bărbat și soția sa.³⁴

Potrivit lui an-Nawawi, *sihr*-ul există. Realitatea lui este confirmată de majoritatea învățaților și susținută de Coran și de hadith.³⁵

Potrivit lui Ibn Qudama, *sihr*-ul există și cuprinde forme care pot ucide, pot îmbolnăvi, îl pot îndepărta pe un bărbat de soția sa făcându-l incapabil de relații intime

³³ Al-Mundhiri afirmă în at-Targhib, 4/53, că relatarea a fost transmisă de al-Bazzar și Abu Ya'la printr-un lanț suspendat foarte bun.

³⁴ Sharh as-Sunna, 12/188.

³⁵ Tafsir al-Qurtubi, 2/46.

sau îi pot despărți pe cei doi. Ibn Qudama adaugă că este bine cunoscut faptul că, în noaptea nunții, un bărbat poate descoperi că i s-a făcut *sihr* atunci când nu poate avea relații intime cu soția sa; după neutralizarea lui, își recapătă capacitatea. Practicarea *sihr*-ului s-a transmis din generație în generație și nu poate fi contestată. Nici relatările despre activitatea vrăjitorilor nu pot fi respinse în întregime ca neadevărate.³⁶

În lucrarea sa *al-Kafi*, Ibn Qudama mai afirmă că *sihr*-ul constă în descântece, formule și noduri care afectează inima și trupul; ele pot îmbolnăvi, ucide ori despărți un bărbat de soția sa, așa cum arată versetul: „De la ei au învățat ceea ce îi putea despărți pe bărbat și pe soția sa.” Dacă *sihr*-ul nu ar exista, Allah nu ne-ar fi avertizat împotriva lui și nu ne-ar fi poruncit să căutăm adăpost „împotriva răului celor care suflă în noduri”.³⁷

Ibn al-Qayyim afirmă în *Bada'i al-Fawa'id* că *sihr*-ul există și produce efecte. El se întemeiază pe versetul: „Spune: Caut adăpost la Domnul revărsatului zorilor [...] împotriva răului celor care suflă în noduri” și pe hadithul despre *sihr*-ul făcut Profetului ﷺ de Labid ibn al-A'sam.

Potrivit lui Abu al-'Izz al-Hanafi, învățații au avut opinii diferite cu privire la realitatea și formele *sihr*-ului. Cei mai mulți consideră însă că el poate provoca moartea ori îmbolnăvirea persoanei vizate fără să existe o cauză aparentă.³⁸

³⁶ Zad al-Muslim, 4/225.

³⁷ Citat din Fath al-Bari, 10/222.

³⁸ al-Mughni, 10/106.

Capitolul al treilea. Categoriile sihr-ului

Categoriile sihr-ului potrivit lui ar-Razi

Ar-Razi distinge opt categorii.

Prima categorie

Sihr-ul caldeenilor, care adorau cele șapte planete și credeau că acestea conduc lumea și se află în spatele forțelor binelui și răului. La acești oameni a fost trimis Ibrahim ﷺ.

A doua categorie

Sihr-ul oamenilor care lucrează prin imaginație și halucinații. Ar-Razi a explicat felul în care imaginația îl poate influența pe om. De pildă, un om poate merge pe trunchiul unui copac așezat la nivelul solului, dar nu mai poate face același lucru dacă trunchiul este suspendat deasupra unui râu sau într-un loc asemănător.

Medicii obișnuiesc să-l sfătuiască pe cel care sângerează din nas să nu privească obiecte roșii, iar pe cel posedat să nu privească obiecte foarte luminoase sau care se rotesc. Motivul este că sufletul omenesc a fost creat slab și se lasă influențat de imaginație.³⁹

A treia categorie

Solicitarea ajutorului spiritelor pământești - djinnii -, care sunt de două feluri: credincioși și necredincioși, cei din urmă fiind demoni.

Cei experimentați în acest domeniu susțin că legătura cu aceste spirite se realizează prin mijloace simple, precum *ruqya* - recitarea asupra oamenilor sau obiectelor - alcătuită din cuvinte de necredință și politeism, precum și prin fum. Această formă este cunoscută drept *al-'aza'im*, adică punerea unei vrăji asupra cuiva, ori *sihr at-taskhir*, adică folosirea djinnilor pentru săvârșirea unor acte de vrăjitorie.

A patra categorie

Această categorie cuprinde spectacolele de magie și înșelătoriile care atrag privirea. Ea se întemeiază pe păcălirea ochiului și pe concentrarea întregii atenții asupra unui singur obiect. Un iluzionist priceput poate face un truc care uimește mintea spectatorilor și le captivează privirea. În timp ce ei sunt ocupați să urmărească acel obiect, el execută imediat un alt truc, care li se înfățișează cu totul diferit de ceea ce se așteptau, lăsându-i uluiți. Dacă iluzionistul ar rămâne tăcut și nu ar rosti lucruri menite să le distragă atenția, spectatorii ar observa trucurile pe care dorește să le execute.

³⁹ Citat din Fath al-Majid, p. 314.

A cincea categorie

Obiectele uimitoare realizate prin mecanisme geometrice; de pildă, reprezentarea unui călăreț pe cal, cu un corn în mână, care pare să sufle în el la fiecare oră. Lucrările de acest fel, inclusiv construirea mecanismelor de ceasornic, nu trebuie considerate *sihr*, deoarece se întemeiază pe cauze naturale cunoscute. Cu cât omul înțelege mai bine știința, cu atât poate construi mecanisme mai avansate. În epoca noastră, asemenea lucruri au devenit familiare datorită progresului tehnologic, care a făcut posibilă inventarea multor obiecte uimitoare.

A șasea categorie

Folosirea unor medicamente ori substanțe specifice în alimente și unguente. Efectul unor asemenea substanțe nu poate fi negat, după cum nici efectul hipnozei nu poate fi negat.

A șaptea categorie

Vrăjitorul pretinde că ar cunoaște Numele suprem al lui Dumnezeu și că djinnii îi ascultă poruncile în multe privințe. Dacă cel care îl ascultă are o minte slabă și puțin discernământ, va crede că vrăjitorul spune adevărul. Ascultătorul se atașează astfel de ceea ce consideră adevărat și poate fi înspăimântat cu ușurință. Odată ce frica îi este sădită în suflet, percepția i se slăbește, iar vrăjitorul poate face cu el ceea ce dorește.

A opta categorie

Calomnierea și ațâțarea oamenilor unii împotriva altora reprezintă una dintre formele mai subtile ale *sihr*-ului și este foarte răspândită.⁴⁰

Ibn Kathir observă că ar-Razi a inclus în *sihr* mai multe forme de acest tip deoarece, în sens lingvistic, *sihr*-ul desemnează ceva subtil, a cărui cauză este ascunsă.⁴¹

Sensurile sihr-ului potrivit lui ar-Raghib

Termenul *sihr* are mai multe sensuri.

Mai întâi, poate desemna ceva fin și subtil. A-i face *sihr* unui copil mic înseamnă a-l amăgi și a-i capta atenția. Despre cineva se spune că îl „vrăjește” pe altul atunci când îi captivează atenția. În acest sens se încadrează expresia poezilor „o frumusețe care vrăjește privirea”, deoarece atrage atenția celui care privește. Tot astfel, medicii pot descrie ceva ca având o însușire care captivează ochiul. Acest sens apare și în afirmația: „Noi suntem oameni *mashurun*”, adică oameni abătuți de la cunoaștere. Un alt exemplu este zicala: „Unele forme de elocvență sunt *sihr*.”

În al doilea rând, *sihr* poate desemna trucurile executate de un iluzionist, care distrage atenția privitorului de la lucrarea sa reală prin mișcări rapide și subtile ale mâinilor.

⁴⁰ Sharh al-'Aqida at-Tahawiyya, p. 505.

⁴¹ Tafsir ar-Razi, 2/244.

În al treilea rând, *sihr* se referă la lucrarea săvârșită de un vrăjitor cu ajutorul demonilor și prin apropierea de ei. Acest sens este indicat în versetul: „Ci șteitanii au tăgăduit, învățându-i pe oameni vrăjitoria” (*Coranul*, 2:102).

În al patrulea rând, *sihr* se poate referi la pretinsa comunicare a vrăjitorilor cu planetele și la coborârea spiritelor acestora.⁴²

Analizarea și explicarea categoriilor de *sihr*

Clasificările lui ar-Razi, ar-Raghib și ale altor învățați par să includă lucruri care nu fac parte în realitate din *sihr*. Motivul este că ele pornesc de la sensul literal al cuvântului: un act subtil, cu o cauză ascunsă. De aceea au fost incluse între formele de *sihr* invențiile uimitoare, îndemânarea bazată pe mișcarea rapidă a mâinilor, calomnia și alte acte asemănătoare.

Aceste categorii nu vor fi tratate în studiul de față, deoarece tema lui principală este *sihr*-ul propriu-zis, în care vrăjitorul se sprijină pe djinni și șteitani.

Trebuie lămurit și un alt aspect, referitor la „spiritele planetelor” amintite de ar-Razi și ar-Raghib. Adevărul pe care îl datorăm lui Allah este că planetele se numără printre făpturile Sale, iar mișcarea lor se desfășoară la porunca Lui. Ele nu au voință liberă și nici spirite proprii prin care să influențeze făpturile.

Cineva ar putea obiecta că a văzut vrăjitori rostind nume despre care pretindeau că aparțin planetelor sau folosind un limbaj codificat pentru a comunica cu ele, după care *sihr*-ul s-a produs înaintea privitorului. În realitate, apariția sau împlinirea *sihr*-ului nu se datorează influenței planetelor, ci demonilor care i-au rătăcit și i-au ispitit pe vrăjitori. S-a relatat că, atunci când necredincioșii se adresau idolilor lor de piatră, spirite din interiorul idolilor le răspundeau cu glas auzit, iar oamenii credeau că zeii lor le vorbesc, deși lucrurile nu stăteau astfel. Căile rătăcirii sunt numeroase și ramificate. Fie ca Allah să ne ocrotească de răul demonilor dintre oameni și dintre djinni.

⁴² Tafsir ar-Razi, 2/231.

Capitolul al patrulea. Cum cheamă vrăjitorul un djinn?

În acest capitol sunt descrise opt metode:

1. *Al-iqsam* - jurământul vrăjitorului pe căpetenia demonilor;
2. sacrificarea;
3. *as-sufliyya*;
4. *an-najasa* - scrierea versetelor coranice cu murdării;
5. *at-tankis* - scrierea inversată a cuvintelor Coranului;
6. *at-tanjim* - comunicarea vrăjitorului cu o anumită stea;
7. *al-kaff* - desenarea unui pătrat în palma stângă a unui copil;
8. *al-athar* - folosirea urmelor mirosului de transpirație rămase în haine.

Înțelegerea dintre vrăjitor și demon

În cele mai multe cazuri se încheie un acord între vrăjitor și un demon. Vrăjitorului i se cere să îndeplinească anumite ritualuri păgâne, în ascuns sau în mod vădit, iar demonul îi oferă serviciile cerute ori trimite pe altcineva să le îndeplinească. De obicei, acordul se încheie între vrăjitor și una dintre căpeteniile unui trib de djinni și demoni. Căpetenia îi poruncește unuia dintre demonii nelegiuți ai tribului să lucreze pentru vrăjitor, să-i asculte ordinele, să-i furnizeze informații despre evenimente trecute, să despartă un bărbat de soția sa, să provoace o atracție nefirească între două persoane, să facă pe cineva neputincios sau să producă alte stări care vor fi prezentate în detaliu în capitolul al șaselea.

Vrăjitorul îl trimite pe demon într-o misiune rea. Dacă demonul nu îi ascultă poruncile, vrăjitorul încearcă să se apropie de căpetenia tribului prin descântece care conțin laude adresate acesteia și prin cererea de adăpost la ea în locul lui Allah Preaînaltul. Căpetenia îl pedepsește atunci pe demon și îi poruncește să asculte de vrăjitor sau îi încredințează sarcina altui demon, ca acesta să se supună vrăjitorului politeist.

Relația dintre vrăjitor și djinnul recrutat se întemeiază, prin urmare, pe ură. Adesea, djinnul îi vătămă vrăjitorului soția, copiii ori averea și îl poate vătăma chiar pe el, fără ca acesta să înțeleagă pricina suferinței sale: dureri persistente, insomnie sau treziri bruște și înspăimântătoare în timpul nopții. Vrăjitorii din categoria *sufli* ajung adesea sterili, deoarece djinnul ucide fătul în pânțe înainte ca acesta să se formeze. Acest lucru este atât de răspândit printre vrăjitori, încât unii au renunțat la această îndeletnicire pentru a putea avea copii.

Într-o zi tratam o femeie afectată de *sihr*. Când am început să recit Coranul, djinnul care o posedase a vorbit prin ea și a spus:

„Nu pot ieși din ea.”

Am întrebat: „De ce?”

El a răspuns: „Mă tem că vrăjitorul mă va ucide.”

I-am spus: „Ieși de aici și mergi într-un loc pe care vrăjitorul nu îl cunoaște.”

El a răspuns: „Va trimite pe altcineva după mine ca să mă aducă înapoi.”

I-am spus: „De ce nu îmbrățișezi Islamul și nu te căiești cu sinceritate? Cu îngăduința lui Allah, te vom învăța versete din Coran care să te ocrotească de răul djinnilor necredincioși.”

Djinnul a spus: „Nu! Nu voi îmbrățișa Islamul. Voi rămâne creștin.”

I-am spus: „Nu există constrângere în religie, dar trebuie să părăsești această femeie.”

El a răspuns: „Nu voi pleca.”

I-am spus: „Atunci, cu îngăduința lui Allah, te voi alunga. Voi continua să recit versete din Coran până când vei fi ars.”

Apoi l-am lovit puternic, iar el a strigat: „Voi ieși! Voi ieși!” În cele din urmă, a părăsit-o pe femeie.

În mod obișnuit, cu cât necredința vrăjitorului este mai mare, cu atât demonul i se supune mai mult și îi execută mai repede poruncile. Dacă vrăjitorul încetează să săvârșească actele de necredință cerute de demon, acesta nu îi mai îndeplinește ordinele.

Cum cheamă vrăjitorul un djinn

Există diferite modalități de a chema un djinn, iar toate presupun folosirea unui limbaj politeist sau ateu. Voi prezenta opt dintre ele și voi indica pe scurt forma de politeism ori necredință folosită în fiecare. Menționez aceste metode deoarece unii musulmani nu deosebesc tratarea *sihr*-ului prin Coran de tratarea *sihr*-ului printr-un alt *sihr*. Prima este o metodă bazată pe credință, iar cea de-a doua este satanică.

Oamenii obișnuiți cred uneori că, atunci când un vrăjitor rostește formule necredincioase și le amestecă în mod insistent cu versete coranice, bolnavul ar fi tratat prin Coran. Nu este așa. Dacă bolnavul crede că primește un tratament coranic, de regulă se supune vrăjitorului, iar acesta devine liber să facă ce dorește cu el. Scopul prezentării acestor metode este să-i avertizez pe frații și surorile mele musulmane asupra căilor răului și rătăcirii și să dezvălui practicile acestor corupători.

Prima metodă: al-iqşam

Jurământul pe stăpânul demonilor și cererea de adăpost la el

Vrăjitorul poate intra într-o încăpere întunecată, aprinde un foc și arde tămâie cu miros plăcut ori urât, în funcție de scopul urmărit. Dacă dorește, de pildă, să-i despartă pe oameni sau să provoace între ei ură și dușmănie, pune în foc o substanță urât

mirositoare. Dacă dorește să provoace iubire între oameni, să neutralizeze *sihr*-ul unei persoane neputincioase sexual ori să desfacă un *sihr* în general, folosește o tămâie plăcut mirositoare.

Apoi își recită formulele păgâne. Acestea cuprind jurăminte adresate djinnilor pe stăpânul lor și chemări în care căpetenia lor devine obiect al jurământului: „pe stăpânul vostru” și expresii asemănătoare. Metoda conține și alte forme de politeism, precum laudarea unui djinn de rang înalt și căutarea adăpostului la el. Vrajitorului - fie blestemul lui Allah asupra lui - i se cere, de asemenea, să se afle într-o stare de impuritate, fie în *janaba*, fie purtând haine murdare.

După recitarea formulelor, înaintea lui poate apărea o arătare sub forma unui câine, a unui șarpe ori a altei făpturi. Vrajitorul îi poruncește apoi să îndeplinească ceea ce dorește. Uneori nu vede nimic; alteori aude numai un glas sau nu percepe nimic. În asemenea situații, poate lega un nod în jurul unei urme aparținând persoanei vizate - de pildă, un smoc de păr ori o bucată de îmbrăcăminte îmbibată cu transpirație - și îi poruncește djinnului să îndeplinească ordinul său.

Observații asupra acestei metode

1. Djinnii preferă încăperile întunecate.
2. Djinnii se hrănesc cu fumul substanțelor arse asupra cărora nu a fost rostit numele lui Allah.
3. Actul vădit de politeism constă în jurământul pe djinni și în căutarea adăpostului la ei.
4. Djinnii preferă murdăria; de aceea, demonii se apropie de lucrurile impure.

A doua metodă: sacrificarea

Vrajitorul aduce o pasăre - un pui sau un porumbel - ori un animal care trebuie să îndeplinească anumite condiții cerute de djinn. De obicei, animalul este negru, deoarece djinnii preferă lucrurile negre. Apoi îl sacrifică fără să rostească numele lui Allah. Uneori unge cu sângele lui trupul bolnavului, iar alteori nu o face. După aceea poate arunca trupul animalului într-un loc părăsit, într-o fântână ori într-o ruină - locuri în care djinnii obișnuiesc să locuiască -, fără să pomenească numele lui Allah. Se întoarce acasă, își recită descântecul și le poruncește djinnilor să facă ceea ce dorește.

Observații asupra acestei metode

Două acte de politeism pot fi rezumate aici.

1. A aduce jertfă djinnilor este interzis potrivit învățărilor din primele și din generațiile ulterioare, deoarece sacrificiul nu este oferit lui Allah. Musulmanului nu îi este permis nici măcar să mănânce dintr-un asemenea animal, cu atât mai puțin să îl sacrifice el însuși. Cu toate acestea, oamenii neștiutori săvârșesc asemenea fapte în toate locurile și epocile. Yahya ibn Yahya relatează: „Wahb mi-a spus: «Un calif a dobândit un izvor și, pentru ca djinnii să nu-i sece apa, a sacrificat un animal pentru ei, apoi i-a chemat pe oameni să mănânce din el. Când Ibn Shihab az-Zuhri a aflat, a spus: Sacrificiul califului este nepermis, iar ceea ce

au mâncat oamenii le-a fost nepermis. Profetul ﷺ a interzis consumarea unui animal sacrificat pentru djinni.»”

În *Sahih Muslim* se relatează că 'Ali ibn Abi Talib a spus: „Profetul ﷺ a spus: «Allah îl blestemă pe cel care sacrifică pentru altcineva decât Allah.»”⁴³

2. Descântecul folosit pentru chemarea djinnilor conține un limbaj vădit politeist, după cum Ibn Taymiyya a arătat în mai multe locuri din scrierile sale.

A treia metodă: as-sufliyya

Forma extremă a necredinței și păgânismului

Aceasta este o metodă bine cunoscută printre vrăjitori. Cel care o practică are în slujba sa un grup numeros de demoni, care îi ascultă poruncile deoarece necredința și păgânismul lui sunt mai extreme decât ale altor vrăjitori. Fie blestemul lui Allah asupra lor.

Metoda poate fi rezumată astfel: vrăjitorul *sufli* își pune exemplare ale Coranului în picioare asemenea încălțăminte, intră la toaletă și își recită descântecul. Apoi iese și merge într-o încăpăre de unde le poruncește djinnilor să îndeplinească tot ceea ce le cere. Djinnii se grăbesc să-i execute ordinele din cauza necredinței sale grave față de Allah și a asemănării sale cu șeitanii.

Pentru a fi considerat *sufli*, vrăjitorului i se cere să săvârșească și alte păcate grave, pe lângă cele amintite: incest, relații homosexuale, relații sexuale nelegitime cu o persoană străină ori batjocorirea religiei, toate pentru a-i fi pe plac Satanei.

A patra metodă: an-najasa

Scrierea unor pasaje din Coran cu murdării

Vrăjitorul scrie un verset coranic cu sânge menstrual ori cu alte lichide murdare, apoi își recită descântecul politeist. În urma acestui lucru apare un djinn, iar vrăjitorul îi poruncește să-i îndeplinească ordinele.

Necredința vădită cuprinsă în această metodă este incontestabilă. Batjocorirea unei sure sau chiar a unui singur verset din Coran este necredință; cu atât mai gravă este scrierea lui cu murdării.

A cincea metodă: at-tankis

Scrierea inversată a cuvintelor Coranului

Vrăjitorul - fie blestemul lui Allah asupra lui - rescrie în ordine inversă cuvintele uneia dintre surele Coranului în timp ce își recită descântecul. Apoi apare djinnul, iar vrăjitorul îi poruncește să facă ceea ce dorește.

⁴³ Tafsir Ibn Kathir, 1/147.

Această metodă este în mod evident interzisă, deoarece cuprinde acte de politeism și necredință.

A șasea metodă: at-tanjim

Comunicarea cu o anumită stea

Această metodă mai este cunoscută și sub numele *ar-rasd*, de la verbul *tarassada* - „a observa” sau „a pândi”. Vrăjitorul urmărește cerul până la apariția unei anumite stele, apoi i se adresează într-un limbaj vrăjit și rostește o altă formulă care conține cuvinte de politeism și necredință cunoscute numai de Allah. După aceea execută mișcări despre care pretinde că fac spiritul stelei să coboare.

În realitate, acesta este un act de adorare a stelei în locul lui Allah. Vrăjitorul poate să nu înțeleagă adevărata natură a faptei sale, însă ea rămâne adorarea și preamărirea altcuiva în afară de Allah. Ca urmare a acestei adorări, demonii îi execută poruncile. Vrăjitorul crede însă că steaua îl ajută, deși steaua, acuzată pe nedrept, nici măcar nu are cunoștința de ceea ce se petrece.

Vrăjitorii pretind că această formă de *sihr* nu poate fi desfăcută până când steaua nu apare din nou. Unele stele sunt vizibile doar o dată pe an; ei așteaptă reparația lor și rostesc o formulă prin care caută adăpost la stea pentru a desface vraja. Actul de necredință constă în laudarea altcuiva în afară de Allah și căutarea adăpostului la acesta, fără a mai socoti descântecul care cuprinde cuvinte de necredință.

A șaptea metodă: al-kaff

Desenarea unui pătrat în palma stângă a unui copil

Vrăjitorul aduce un copil care nu a ajuns încă la pubertate și care nu se află în stare de *wudu*. Îi ia mâna stângă și desenează un pătrat în jurul palmei.

În cele patru colțuri ale pătratului scrie descântece care conțin expresii politeiste. Apoi pune în palma copilului ulei și o substanță albastră sau ulei și cerneală albastră. Pe o bucată dreptunghiulară de hârtie scrie alte formule, fiecare alcătuită din cuvinte izolate. Așază hârtia deasupra feței copilului ca pe un paravan și o fixează cu o căciulă. După aceea îl acoperă în întregime cu o haină groasă.

Copilul privește în palmă și, fiind în întuneric, nu îl poate vedea pe vrăjitor. Vrăjitorul începe să recite o formulă care conține cuvinte de necredință extremă. Copilului i se pare atunci că întunericul se transformă în lumină și vede o imagine mișcătoare în palmă.

„Ce vezi?”, îl întreabă vrăjitorul.

Copilul răspunde: „Văd chipul unui bărbat.”

Vrăjitorul spune: „Spune-i că vrăjitorul îi poruncește cutare lucru.” Imaginea începe apoi să se miște potrivit ordinilor sale.

Această metodă este folosită mai ales pentru căutarea obiectelor pierdute. Și aici sunt vădite actele de politeism și necredință, precum și formulele stranii pe care metoda le presupune.

A opta metodă: al-athar

Urmele mirosului de transpirație din îmbrăcăminte

Vrăjitorul îi cere bolnavului să aducă o haină care păstrează mirosul transpirației sale: o batistă, un turban, o cămașă sau alt obiect asemănător. Dacă obiectul este o batistă, vrăjitorul o înnoadă până când lățimea ei ajunge la patru degete. O ține strâns și recită cu glas tare Sura *at-Takathur* - Sura 102 - ori o altă sură scurtă. Apoi rostește în șoaptă un descântec și îi cheamă pe djinni, spunând: „Dacă boala acestui om a fost provocată de un djinn, scurtați această haină. Dacă a fost provocată de deochi, lungiți-o. Dacă are o cauză naturală, lăsați-i lungimea neschimbată.”

Vrăjitorul măsoară din nou batista. Dacă depășește patru degete, îi spune bolnavului: „Suferi din pricina unui ochi pizmaș.” Dacă este mai scurtă, îi spune: „Suferi din cauza unui djinn.” Dacă măsura a rămas de patru degete, îi spune: „Nu ai nimic; mergi la medic.”

Observații asupra acestei metode

1. Vrăjitorul îl induce în eroare pe bolnav. El recită cu glas tare versete din Coran pentru a-l face să creadă că este tratat prin Coran, deși secretul practicii sale se află în descântecul rostit în șoaptă.
2. Solicitarea ajutorului djinnilor și chemarea lor constituie politeism.
3. Djinnii mint foarte mult. Cine poate ști dacă djinnul a spus adevărul sau a mințit? Activitatea unor vrăjitori a fost verificată și s-a constatat că uneori spuneau adevărul, dar în majoritatea cazurilor mințeau. De pildă, un bolnav mi-a spus că un vrăjitor îl diagnosticase ca fiind afectat de deochi. Când am recitat asupra lui versete din Coran, un djinn a vorbit prin el, ceea ce arăta că nu suferea de deochi, ci de posedare. Asemenea exemple sunt numeroase; există și alte metode pe care nu le cunosc.

Semnele distinctive ale lucrării unui vrăjitor

Dacă observați la o persoană care pretinde că tratează *sihr*-ul ori afecțiuni asemănătoare una dintre trăsăturile de mai jos, acea persoană este un vrăjitor:

1. îi cere bolnavului numele său și numele mamei sale;
2. ia de la bolnav un obiect îmbibat cu transpirație - o bucată de pânză, o căciulă, o batistă, un tricou și altele asemenea;
3. cere uneori un animal cu anumite însușiri, pentru a-l sacrifica fără să rostească numele lui Allah; poate unge cu sângele lui părțile dureroase ale trupului bolnavului sau poate arunca trupul animalului într-o ruină;
4. scrie descântece;

5. rostește formule neclare;
6. îi dă bolnavului un *hijab* - o amuletă scrisă pe hârtie - care conține pătrate în interiorul cărora sunt trecute litere sau cifre;
7. îi poruncește să se izoleze într-o încăpere întunecată și să nu vorbească cu oamenii o anumită perioadă; oamenii obișnuiți numesc aceasta *al-hijba*, adică rămânerea îndelungată în interior;
8. îi poruncește uneori să nu atingă apa o anumită perioadă, de obicei patruzeci de zile; aceasta ar indica faptul că djinnul care lucrează pentru vrăjitor este creștin;
9. îi dă obiecte pe care să le îngroape;
10. îi dă hârtii pe care să le ardă și îi cere să-și afume trupul cu fumul lor;
11. murmură cuvinte neinteligibile;
12. uneori îi spune bolnavului numele lui, localitatea din care vine și scopul vizitei;
13. scrie litere despărțite pe o bucată de hârtie - *hijab* - ori pe o farfurie albă de porțelan și îi cere bolnavului să dizolve scrisul în apă și să bea apa.

Dacă descoperiți că un asemenea om este vrăjitor, nu mergeți la el. Altfel, veți intra în avertismentul Profetului ﷺ: „Cel care merge la un ghicitor și crede ceea ce îi spune a tăgăduit ceea ce i-a fost revelat lui Muhammad ﷺ.”

Capitolul al cincilea. Pedeapsa prevăzută de Legea islamică pentru practicarea sihr-ului

Capitolul tratează următoarele chestiuni: pedeapsa pentru musulmanul care practică *sihr*; pedeapsa pentru un *dhimmi* - un ne-musulman aflat sub protecția statului islamic - care practică *sihr*; legitimitatea tratării *sihr*-ului printr-un alt *sihr*; statutul învățării vrăjitoriei; și deosebirea dintre *sihr*, miracol și *karama*.

Pedeapsa pentru practicarea sihr-ului

Potrivit imamului Malik, cel care practică el însuși *sihr*, nu doar cere altuia să i-l facă, se aseamănă cu oamenii descriși de Allah în versetul: „Ei au învățat ceea ce le aducea rău și nu le era de folos, deși știau că acela care îl dobândește nu va avea parte în Viața de Apoi” (*Coranul*, 2:102). Pe temeiul acestui verset, imam Malik a considerat că pedeapsa pentru practicarea *sihr*-ului este moartea.⁴⁴

Potrivit lui Ibn Qudama, pedeapsa pentru practicarea *sihr*-ului este moartea. Această opinie a fost relatată de la 'Umar, 'Uthman ibn 'Affan, Ibn 'Umar, Hafsa, Jundub ibn 'Abdullah, Jundub ibn Ka'b, Qays ibn Sa'd și 'Umar ibn 'Abd al-'Aziz. Este și opinia lui Abu Hanifa și a lui Malik.

Al-Qurtubi relatează că juriștii au avut opinii diferite cu privire la pedeapsa musulmanului și a *dhimmi*-ului care practică *sihr*. Potrivit lui Malik, musulmanul care practică o formă de *sihr* ce conține cuvinte de necredință este pedepsit cu moartea. Nu i se cere să se pocăiască, deoarece pocăința sa nu este acceptată în judecata lumească. Motivul este că își ține lucrarea ascunsă, asemenea unui *zindiq* - cel care își afișează credința, dar își ascunde necredința. Un alt temei este faptul că Allah descrie *sihr*-ul drept necredință: „Cei doi nu învățau pe nimeni înainte de a-i spune: «Noi suntem doar o încercare, așadar nu tăgădui!»” (*Coranul*, 2:102). Aceasta este și opinia atribuită lui Ahmad ibn Hanbal, Abu Thawr, Ishaq, Abu Hanifa și, cu precizarea de mai jos, ash-Shafi'i.⁴⁵

Potrivit lui Ibn al-Mundhir, cel care recunoaște că a folosit un *sihr* alcătuit din cuvinte de necredință este pedepsit cu moartea dacă nu se pocăiește și dacă dovezile arată că a folosit asemenea cuvinte. Dacă afirmă că forma de *sihr* folosită nu conținea cuvinte de necredință, nu este condamnat la moarte numai pentru acest motiv. Dacă *sihr*-ul a vătămat o persoană atât de grav încât fapta atrage moartea potrivit legii *qisas* - retribuirea legală -, iar el a acționat cu intenția de a-i face rău, atunci este condamnat la moarte. Dacă vătămarea nu atrage pedeapsa cu moartea, se datorează despăgubirea de sânge.⁴⁶

⁴⁴ Citat din Fath al-Bari, 10/222; ar-Raghib al-Asfahani, al-Mufradat, rădăcina sahara.

⁴⁵ Ahkam al-Marjan, p. 78. Hadithul este relatat în Sahih Muslim.

⁴⁶ al-Muwatta', nr. 628.

Ibn Kathir argumentează, pe baza versetului „Dacă ei ar fi crezut și ar fi fost temători de Allah, răsplata de la Allah ar fi fost mai bună, dacă ar fi știut” (*Coranul*, 2:103), că vrăjitorul săvârșește un act de necredință atunci când practică *sihr*.⁴⁷ Această opinie a fost susținută de imam Ahmad ibn Hanbal și de un grup dintre primele generații. Pedeapsa lumească a unei asemenea fapte este moartea, potrivit unei relatări citate de ash-Shafi'i și Ahmad: „Sufyan ibn 'Uyayna a relatat de la 'Amr ibn Dinar: «L-am auzit pe Bajala ibn 'Abda spunând: 'Umar ibn al-Khattab a trimis porunca scrisă de a fi omorât fiecare vrăjitor și fiecare vrăjitoare, iar noi am omorât trei.'»”

Ibn Kathir precizează că această relatare este transmisă de al-Bukhari în *Sahih-ul său*.⁴⁸ El adaugă: „Mai există un precedent în relatarea despre Hafsa, Mama Credincioșilor. Una dintre slujitoarele ei i-a făcut *sihr*, iar Hafsa a poruncit ca femeia să fie omorâtă, și porunca a fost îndeplinită.”

Potrivit imamului Ahmad, trei dintre companionii Profetului ﷺ au confirmat că pedeapsa vrăjitorului este moartea.⁴⁹

Al-Hafiz Ibn Hajar relatează că, potrivit imamului Malik, cel care practică *sihr* primește același tratament juridic precum un *zindiq*. Pocăința lui nu este acceptată în judecata lumească, iar el este omorât dacă se dovedește că este cu adevărat vrăjitor. Aceasta este și opinia imamului Ahmad.

Potrivit lui ash-Shafi'i, vrăjitorul nu este omorât numai pentru practicarea *sihr*-ului. Dacă *sihr*-ul său a ucis o persoană, atunci este omorât în cadrul *qisas*-ului.⁵⁰

Rezumat

Din opiniile de mai sus reiese că majoritatea învățaților consideră că vrăjitorul trebuie omorât. Excepția prezentată aici este opinia lui ash-Shafi'i, potrivit căreia el nu este omorât decât dacă *sihr*-ul său a ucis o persoană, caz în care pedeapsa se aplică drept *qisas*.

Pedeapsa unui dhimmi care practică sihr

Ibn Qudama relatează: „Potrivit lui Abu Hanifa, un *dhimmi* care practică *sihr* trebuie omorât, conform opiniei cunoscute. Dacă pedeapsa cu moartea i se aplică vrăjitorului musulman, ea i se aplică și vrăjitorului *dhimmi*.”⁵¹

Al-Hafiz Ibn Hajar relatează: „Potrivit imamului Malik, un vrăjitor *dhimmi* nu este omorât decât dacă *sihr*-ul său a ucis o persoană. Malik mai spune că, dacă un asemenea vrăjitor îi face rău unui musulman, deși prin legământ se obligase să nu-i

⁴⁷ Ash-Shafi'i a considerat că vrăjitorul nu este condamnat la moarte numai pentru practicarea *sihr*-ului; el este omorât potrivit legii *qisas* dacă a folosit o formă de *sihr* care a luat viața unei persoane. Opinia este citată de Ibn al-Mundhir și de alții. A se vedea și Tafsir al-Qurtubi, 2/48.

⁴⁸ Citat din Tafsir al-Qurtubi, 2/48.

⁴⁹ Ediția engleză tipărește aici „does not commit such an act of disbelief”, deși contextul imediat și argumentul atribuit lui Ibn Kathir indică sensul afirmativ redat în text. Această discrepanță a fost semnalată pentru transparență editorială.

⁵⁰ Fath al-Bari, 6/257.

⁵¹ Tafsir Ibn Kathir, 1/144.

vatăme pe musulmani, el a încălcat legământul și primește pedeapsa cu moartea. Profetul ﷺ nu a poruncit omorârea lui Labid ibn al-A'sam deoarece fapta lui nu constituia un caz de *qisas*. În plus, Profetul ﷺ s-a temut că omorârea lui ar aprinde un conflict între musulmani și aliații săi dintre *ansar*.⁵²

Potrivit lui ash-Shafi'i, vrăjitorul *dhimmi* nu este omorât decât dacă *sihr*-ul său a ucis pe cineva.⁵³

Ibn Qudama spune: „Vrăjitorul *dhimmi* nu este omorât decât dacă *sihr*-ul său ucide o persoană. Dacă este vorba despre o formă de *sihr* care ucide, pedeapsa se aplică drept *qisas*. Când s-a dovedit că Labid ibn al-A'sam îi făcuse *sihr* Profetului ﷺ, Profetul nu a poruncit omorârea lui, deoarece politeismul pe care îl săvârșea era deja mai grav decât vrăjitoria.”

Ibn Qudama adaugă: „Opiniile citate s-au întemeiat pe o analogie între vrăjitorul musulman și vrăjitorul *dhimmi*. Există însă o deosebire: musulmanul devine necredincios prin practicarea formei de *sihr* care implică necredință, în timp ce *dhimmi*-ul era deja necredincios. Analogia este, așadar, invalidă din cauza deosebirii dintre necredința de credință a unui ne-musulman și necredința produsă de cuvintele rostite de un musulman. Ea este invalidată și de comparația cu adulterul, faptă pentru care musulmanul căsătorit este condamnat la moarte, în timp ce *dhimmi*-ul nu primește aceeași pedeapsă potrivit acestei opinii.”⁵⁴

Este permisă tratarea *sihr*-ului prin *sihr*?

Ibn Qudama afirmă: „Dacă *sihr*-ul este tratat prin recitarea unor versete din Coran ori a unor invocații, nu este nimic greșit în aceasta. În privința tratării *sihr*-ului printr-un alt *sihr*, de la imam Ahmad nu s-a transmis ceva care să depășească această delimitare.”⁵⁵

Al-Hafiz Ibn Hajar relatează că hadithul Profetului ﷺ, „*An-nushra* este lucrarea Satanei”, se referă la scopul și la mijlocul urmărit. Dacă se recurge la ceva bun, atunci este bun; dacă se recurge la ceva rău, atunci este rău. *An-nushra* este de două feluri, iar Ibn Hajar consideră corectă această delimitare:⁵⁶

1. *Nushra* permisă: tratarea *sihr*-ului prin Coran și prin invocații îngăduite.
2. *Nushra* interzisă: tratarea *sihr*-ului printr-un alt *sihr*, ceea ce presupune solicitarea ajutorului demonilor, apropierea de ei, căutarea adăpostului la ei ori mulțumirea lor. Probabil aceasta este forma vizată de hadithul „*An-nushra* este lucrarea Satanei”. Cum ar putea fi permisă o asemenea practică, de vreme ce Profetul ﷺ a avertizat în mai multe hadithuri că acela care merge la vrăjitori și ghicitori și crede ceea ce spun ei a tăgăduit ceea ce i-a fost revelat lui Muhammad ﷺ?

⁵² Fath al-Bari, 10/236.

⁵³ al-Mughni, 10/115.

⁵⁴ Fath al-Bari, 10/236.

⁵⁵ Ibidem.

⁵⁶ al-Mughni, 10/115.

Ibn al-Qayyim afirmă: „*An-nushra* înseamnă vindecarea unei persoane de *sihr* și este de două feluri:

1. tratarea *sihr*-ului printr-un alt *sihr*, iar aceasta este lucrarea Satanei. Opinia lui al-Hasan al-Basri confirmă acest lucru: prin ea, atât *an-nashir* - cel care practică *nushra* -, cât și *al-muntashir* - cel pentru care se face - se apropie de demon împlinindu-i cerințele, iar demonul desface în schimb *sihr*-ul;
2. tratarea *sihr*-ului prin *ruqya*, formule de căutare a adăpostului la Allah și invocații; aceasta este permisă.”

Este permisă învățarea *sihr*-ului?

Al-Hafiz Ibn Hajar spune: „Versetul «Noi suntem doar o încercare, așadar nu tăgădui!» arată că învățarea *sihr*-ului constituie un act de necredință.”⁵⁷

Ibn Qudama afirmă: „Din câte cunoaștem, învățații nu au nicio divergență asupra faptului că învățarea și predarea *sihr*-ului sunt interzise. Hanbaliții consideră că omul devine necredincios dacă învață să practice *sihr*, indiferent dacă socotește această practică permisă ori interzisă.”

Ar-Razi afirmă: „Cercetătorii acestui subiect sunt de acord că dobândirea cunoașterii despre *sihr* nu este rușinoasă și nici interzisă, deoarece căutarea cunoașterii este în sine un demers nobil și deoarece versetul are un sens general: «Spune: Oare sunt egali cei care știu și cei care nu știu?» (*Coranul*, 39:9). Mai mult, dacă *sihr*-ul nu ar putea fi studiat, nu ar fi posibil să fie deosebit de un miracol; iar cunoașterea faptului că un lucru este sau nu miracol este obligatorie. În consecință, dobândirea cunoașterii despre *sihr* ar fi obligatorie, iar ceea ce este obligatoriu nu poate fi interzis ori rușinos.”

Al-Hafiz Ibn Kathir răspunde: „Opinia lui ar-Razi ridică mai multe probleme. Mai întâi, dacă a vrut să spună că învățarea *sihr*-ului nu este rușinoasă din punct de vedere pur rațional, chiar și opozanții realității *sihr*-ului dintre mu'taziliți ar putea accepta această afirmație. Dacă însă a vrut să spună că nu este rușinoasă ori interzisă din punctul de vedere al Legii islamice, învățarea practicii a fost condamnată în versetul: «Ei au urmat ceea ce șeitanii au recitat în timpul domniei lui Sulayman. Sulayman nu a tăgăduit, ci șeitanii au tăgăduit, învățându-i pe oameni vrăjitoria...»”

Condamnarea apare și în hadithurile: „Cel care merge la un clarvăzător ori la un ghicitor și crede ceea ce îi spune a tăgăduit ceea ce i-a fost revelat lui Muhammad ﷺ” și „Cel care leagă un nod și suflă asupra lui a săvârșit *sihr*.”

În al doilea rând, cum s-ar putea afirma că „cercetătorii *sihr*-ului sunt de acord că dobândirea acestei cunoașteri nu este interzisă”, de vreme ce Coranul și hadithul avertizează împotriva învățării ei? Pretinsul consens ar avea nevoie de o dovadă că marii învățați sau majoritatea lor au considerat permisă această cunoaștere. Unde sunt însă afirmațiile lor?

⁵⁷ al-Mughni, 10/114.

În plus, includerea cunoașterii *sihr*-ului în sensul versetului „Oare sunt egali cei care știu și cei care nu știu?” este discutabilă, deoarece versetul îi laudă pe cei care cunosc disciplinele religiei islamice.

Și afirmația că recunoașterea miracolului depinde de învățarea *sihr*-ului este slabă și incorectă. Cel mai mare miracol al lui Muhammad ﷺ a fost revelarea Coranului, iar recunoașterea caracterului său miraculos nu depinde de studierea vrăjitoriei. Companionii Profetului ﷺ, primele generații de învățați, marii savanți musulmani ai epocilor ulterioare și musulmanii obișnuiți au putut recunoaște miracolul și l-au deosebit de alte fapte fără să cunoască, să învețe ori să predea *sihr*.⁵⁸

Abu Hayyan afirmă în *al-Bahr al-Muhit*: „Forma de *sihr* care preamărește pe altcineva în afară de Allah - planetele ori demonii - constituie în unanimitate necredință și, prin urmare, este interzis să fie învățată ori practică. Este de asemenea interzis să fie învățat sau folosit *sihr*-ul care urmărește uciderea ori despărțirea dintre soț și soție sau dintre doi prieteni. Nici formele care urmăresc alte scopuri nu trebuie învățate ori practicate. Șarlatania, iluzionismul și lucrurile asemănătoare nu trebuie nici ele învățate, deoarece țin de falsitate, chiar dacă sunt folosite pentru divertisment.”

Aceasta este o opinie temeinică și trebuie urmată în chestiunea învățării *sihr*-ului.

Deosebirea dintre *sihr*, miracol și *karama*

Potrivit lui al-Maziri, deosebirea este următoarea: *sihr*-ul este obținut prin eforturi îndelungate, rostirea unor formule și săvârșirea unor acte. *Karama* - darul extraordinar acordat de Allah unui om drept - nu necesită asemenea eforturi. Miracolul profetic se deosebește de *karama* și prin faptul că apare ca provocare și dovadă a misiunii profetice.⁵⁹

Al-Hafiz Ibn Hajar relatează existența unui consens asupra faptului că *sihr*-ul nu vine decât de la un om nelegiuit, în timp ce *karama* nu apare la un asemenea om. El spune că trebuie cercetat caracterul persoanei de care este legat un fapt extraordinar. Dacă persoana urmează principiile Shari'ei și se ferește de păcatele grave, faptele extraordinare sunt socotite *karamat*. În caz contrar, ele sunt acte de *sihr* provenite, de pildă, din ajutorul demonilor.

Avertisment

Oamenii sunt uneori nedumeriți de faptul că, deși o anumită persoană nu pare a fi vrăjitor, ci doar un păcătos grav, un inovator în religie ori un adorator al mormintelor, în jurul ei se petrec lucruri extraordinare. Adevărul este că aceste lucruri apar cu ajutorul demonilor, care le împodobesc oamenilor inovația acelei persoane, pentru ca ei să o urmeze și să părăsească Sunnah.⁶⁰

⁵⁸ Hadith transmis de imam Ahmad și Abu Dawud. A se vedea Fath al-Bari, 10/233.

⁵⁹ Fath al-Bari, 10/225.

⁶⁰ Citat din Tafsir Ibn Kathir, 1/145.

Capitolul al șaselea. Tratarea sihr-ului

Capitolul prezintă nouă forme de *sihr* și tratamentul atribuit fiecăreia: *sihr at-tafriq* - despărțirea; *sihr al-mahabba* - iubirea provocată; *sihr at-takhyil* - falsa înfățișare a lucrurilor; *sihr al-junun* - tulburarea minții; *sihr al-khumul* - letargia; *sihr al-hawatif* - vocile și visele înspăimântătoare; *sihr al-marad* - boala; *sihr an-nazif* - sângerarea; și *sihr*-ul care împiedică încheierea căsătoriei. Pentru fiecare sunt discutate semnele, modul de producere, tratamentul și, acolo unde există, cazuri practice. La sfârșit sunt adunate informații generale importante.

Notă editorială a ediției românești: Capitolul de mai jos este tradus integral ca parte a concepției religioase și a practicii de *ruqya* prezentate de autor. Simptomele descrise pot avea și cauze medicale ori psihologice și trebuie evaluate de profesioniști calificați. Recitarea religioasă nu justifică lovirea, rănirea, constrângerea, întreruperea tratamentului medical sau punerea în pericol a bolnavului.

În acest capitol voi discuta mai multe forme de *sihr*, efectele lor asupra omului și tratarea fiecăreia prin Coran, Sunnah și invocații adresate lui Allah. Doresc însă să atrag atenția cititorului că, aici și în celelalte capitole despre tratament, apar unele metode care nu au fost confirmate în mod particular de Profetul ﷺ pentru tratarea fiecărui caz în parte. Ele sunt totuși incluse, în opinia autorului, în principiile generale confirmate de Coran și Sunnah.

De pildă, folosirea unui verset coranic pentru tratarea unei boli intră sub sensul versetului:

„Noi pogorâm prin Coran ceea ce este vindecare și îndurare pentru credincioși.”

(Coranul, 17:82)

Unii învățați consideră că versetul se referă la vindecarea bolilor sufletești, precum îndoiala, politeismul și imoralitatea. Alții sunt de părere că vindecarea menționată aici este atât sufletească, cât și trupească.

O altă dovadă, mai limpede și fundamentală în această privință, este hadithul relatat de 'Aisha: Profetul ﷺ a intrat în casă și a găsit o femeie care îi făcea *ruqya*. El a spus: „Trateaz-o cu Cartea lui Allah.”

Privită cu atenție, afirmația Profetului ﷺ are un sens general și nu se limitează la anumite versete ori sure. Aceasta arată că întregul Coran este vindecare. Experiența practică a arătat în repetate rânduri, spune autorul, că el este vindecare nu doar pentru *sihr*, tulburarea minții și pizmă, ci și pentru boli trupești.

Cineva ar putea susține că fiecare verset ales în scop de vindecare are nevoie de o dovadă particulară și că trebuie așteptat un hadith care să confirme că Profetul ﷺ a tratat boala respectivă prin acel verset. Răspunsul este că Profetul a stabilit o regulă generală pentru orice *ruqya*. În *Sahih Muslim* se relatează că unii oameni l-au întrebat: „O, Trimis al lui Allah! Noi obișnuim să facem *ruqya* în perioada preislamică a

ignoranței.” Profetul ﷺ a răspuns: „Arătați-mi formulele voastre de *ruqya*. Nu este nimic rău într-o *ruqya* atât timp cât nu conține politeism.”⁶¹

Potrivit acestui hadith, este îngăduită o *ruqya* alcătuită din Coran, Sunnah, invocații adresate lui Allah și expresii asemănătoare; chiar și formule cunoscute înainte de Islam pot fi folosite dacă nu cuprind politeism.

1. Sihr at-tafriq - sihr-ul despărțirii

Allah Preaînaltul spune:

„Ei au urmat ceea ce șeitani au recitat în timpul domniei lui Sulayman. Sulayman nu a tăgăduit, ci șeitani au tăgăduit, învățându-i pe oameni vrăjitoria și ceea ce a fost trimis celor doi îngeri din Babilon, Harut și Marut. Dar cei doi nu învățau pe nimeni înainte de a-i spune: «Noi suntem doar o încercare, așadar nu tăgădui!» De la ei au învățat ceea ce îi putea despărți pe bărbat și pe soția sa. Însă ei nu puteau vătăma pe nimeni fără îngăduința lui Allah. Ei învățau ceea ce le aducea rău și nu le era de folos, deși știau că acela care îl dobândește nu va avea parte în Viața de Apoi. Ce rău este lucrul pentru care și-au vândut sufletele, dacă ar fi știut!”

(Coranul, 2:102)

Jabir relatează că Profetul ﷺ a spus: „Iblis își așază tronul pe apă, apoi își trimite cetele de demoni. Cel mai apropiat de el în rang este acela care provoacă cea mai mare *fitna*. Un demon se întoarce din misiune și spune: «Am făcut cutare și cutare.» Iblis îi răspunde: «Nu ai făcut nimic.» Apoi vine altul și spune: «Nu l-am părăsit pe cutare până când nu l-am despărțit de soția sa.» Iblis îl apropie de el și îi spune: «Cât de bun ești!»»⁶²

Definiția sihr-ului despărțirii

Este forma de *sihr* care urmărește să-i despartă pe soți ori să provoace ură între doi prieteni sau doi parteneri.

Formele sihr-ului despărțirii

1. despărțirea unei persoane de mama sa;
2. despărțirea unei persoane de tatăl său;
3. despărțirea unei persoane de fratele său;
4. despărțirea unei persoane de prietenul său;
5. despărțirea unei persoane de partenerul său de afaceri;
6. despărțirea unei persoane de soțul ori soția sa - forma cea mai primejdioasă și mai răspândită.

Simptomele sihr-ului despărțirii

1. schimbarea bruscă a atitudinii, de la iubire la ură;

⁶¹ Tafsir Ibn Kathir, 1/145.

⁶² Citat din Rawa'i al-Bayan, 1/85.

2. apariția unei suspiciuni puternice între cele două persoane;
3. refuzul oricărei scuze, chiar și atunci când una dintre părți greșește;
4. exagerarea motivelor de ceartă, deși ele sunt neînsemnate;
5. schimbarea imaginii pe care soții o au unul despre celălalt: bărbatul își poate vedea soția urâtă, deși este frumoasă, iar femeia își poate vedea soțul într-o înfățișare înspăimântătoare. Autorul consideră că demonul însărcinat cu *sihr*-ul ia chipul persoanei într-o formă urâtă;
6. persoana afectată urăște orice face cealaltă;
7. persoana afectată urăște locul în care se află cealaltă; de pildă, soțul se simte bine în afara casei, dar cade într-o stare de apăsare când se întoarce.

Potrivit lui al-Hafiz Ibn Kathir, pricina despărțirii soților prin această formă de *sihr* este faptul că fiecare ajunge să i se înfățișeze celuilalt ca o persoană urâtă sau cu un caracter respingător.⁶³

Cum se realizează sihr-ul despărțirii

O persoană merge la un vrăjitor și îi cere să despartă pe cineva de soția sa. Vrăjitorul îi solicită numele persoanei și al mamei sale, precum și o urmă a mirosului ei - păr, haină, batistă și altele asemenea. Dacă un asemenea obiect nu poate fi obținut, vrăjitorul face *sihr* asupra unei cantități de apă și îi cere clientului să o verse pe drumul pe care persoana îl folosește de obicei. Dacă trece prin acel loc, ar fi afectată de *sihr*. O altă modalitate este amestecarea apei în mâncare sau băutură.

Tratamentul

Tratamentul este împărțit în trei etape.

Prima etapă: pregătirea

Se urmărește crearea unui cadru al credinței sincere:

1. imaginile sunt îndepărtate din locul tratamentului, pentru ca îngerii să poată intra;
2. orice talisman aflat asupra bolnavului este scos și ars;
3. în locul tratamentului nu trebuie să se audă muzică;
4. locul trebuie să fie lipsit de fapte interzise, precum purtarea aurului de către bărbați, prezența femeilor fără acoperământul prescris ori fumatul;
5. bolnavului și familiei sale li se explică elementele de bază ale credinței (*al-'aqida*), pentru ca inimile lor să nu rămână atașate de altcineva în afară de Allah.

Cazul este evaluat prin întrebări care urmăresc existența mai multor simptome:

1. Ți se întâmplă să-ți vezi soția într-o înfățișare urâtă?
2. Vă certăți din pricina unor lucruri neînsemnate?
3. Te simți liniștit în afara casei, dar foarte apăsător acasă?
4. Se simte vreunul dintre voi tulburat în timpul relațiilor intime?

⁶³ Muslim, Cartea salutului, nr. 64; comentariul lui an-Nawawi, 14/187.

5. Are vreunul dintre voi neliniște în somn ori coșmaruri?

Dacă există două sau mai multe simptome, autorul recomandă continuarea pregătirii astfel:

1. terapeutul face *wudu* înaintea tratamentului și le cere celor prezenți să facă la fel;
2. dacă bolnavul este femeie, tratamentul nu începe până când ea nu își acoperă bine părul și trupul, astfel încât nimic să nu se descopere în timpul procedurii;
3. femeia nu este tratată cu fața descoperită, parfumată ori cu unghiile împodobite;
4. o femeie nu este tratată decât în prezența unuia dintre *maharim*-ii ei - bărbații cu care căsătoria îi este interzisă;
5. nu este lăsat să asiste niciun bărbat străin de ea;
6. se rostesc: *La hawla wa la quwwata illa billah* - „Nu există putere și nici forță decât prin Allah” - și *Amantu billahi jalla wa 'ala* - „Cred în Allah, Măreț și Preaînalt”.

A doua etapă: recitarea de *ruqya*

Autorul recomandă așezarea mâinii pe capul bolnavului și recitarea cu glas audibil, lângă urechile sale, a pasajelor de mai jos. În continuarea cărții, această succesiune va fi numită „*ruqya* de bază”. Înaintea pasajelor se rostește formula: *A'udhu billahi min ash-shaytan ir-rajim* - „Caut adăpost la Allah de Satana cel alungat”.

1. Sura al-Fatiha

Bismillahi-r-Rahmani-r-Rahim. Al-hamdu lillahi Rabbi-l-'alamin. Ar-Rahmani-r-Rahim. Maliki yawmi-d-din. Iyyaka na'budu wa iyyaka nasta'in. Ihdina-s-sirata-l-mustaqim. Sirata-l-ladhina an'amta 'alayhim, ghayri-l-maghdubi 'alayhim wa la-d-dallin.

„În numele lui Allah, Cel Milostiv, Îndurător. Laudă lui Allah, Domnul lumilor, Cel Milostiv, Îndurător, Stăpânul Zilei Judecății. Numai pe Tine Te adorăm și numai de la Tine cerem ajutor. Călăuzește-ne pe calea cea dreaptă, calea celor asupra cărora ai revărsat harul Tău, nu a celor care au atras mânia și nici a celor rătăciți.”

2. Al-Baqara, 2:1-5

Alif-Lam-Mim. Dhalika-l-kitabu la rayba fih, hudan li-l-muttaqin. Alladhina yu'minuna bi-l-ghaybi wa yuqimuna-s-salata wa mimma razaqnahum yunfiqun. Wa lladhina yu'minuna bima unzila ilayka wa ma unzila min qablika wa bi-l-akhirati hum yuqinun. Ula'ika 'ala hudan min Rabbihim wa ula'ika humu-l-muflihun.

„Alif-Lam-Mim. Aceasta este Cartea fără îndoială, călăuzire pentru cei cu teamă de Allah: cei care cred în nevăzut, împlinesc rugăciunea și dăruiesc din ceea ce le-am oferit; cei care cred în ceea ce ți-a fost revelat ție și în ceea ce a fost revelat înaintea ta și care sunt convinși de Viața de Apoi. Aceștia sunt călăuziți de Domnul lor și aceștia sunt cei izbânditori.”

3. Al-Baqara, 2:102

Acest verset se recită de mai multe ori.

Wa-ttaba'u ma tatlu-sh-shayatinu 'ala mulki Sulayman. Wa ma kafara Sulaymanu wa lakinna-sh-shayatina kafaru yu'allimuna-n-nasa-s-sihra wa ma unzila 'ala-l-malakayni bi-

Babila Haruta wa Marut. Wa ma yu'allimani min ahadin hatta yaqula innama nahnu fitnatun fala takfur. Fa-yata'allamuna minhuma ma yufarriquna bihi bayna-l-mar'i wa zawjihi. Wa ma hum bi-darrina bihi min ahadin illa bi-idhni-llah. Wa yata'allamuna ma yadurruhum wa la yanfa'uhum. Wa laqad 'alimu la-mani-shtarahu ma lahu fi-l-akhirati min khalaq. Wa la-bi'sa ma sharaw bihi anfusahum law kanu ya'lamun.

| Sensul versetului a fost redat la începutul acestei secțiuni.

4. Al-Baqara, 2:163-164

Wa ilahukum ilahun wahidun, la ilaha illa Huwa-r-Rahmanu-r-Rahim. Inna fi khalqi-s-samawati wa-l-ardi wa-khtilafi-l-layli wa-n-nahari wa-l-fulki-llati tajri fi-l-bahri bima yanfa'u-n-nasa wa ma anzala-llahu mina-s-sama'i min ma'in fa-ahya bihi-l-arda ba'da mawtiha wa baththa fiha min kulli dabbatin wa tasrifi-r-riyahi wa-s-sahabi-l-musakhkhari bayna-s-sama'i wa-l-ardi la-ayatin li-qawmin ya'qilun.

„Dumnezeul vostru este un Dumnezeu Unic. Nu există nicio divinitate demnă de adorare în afară de El, Cel Milostiv, Îndurător. În crearea cerurilor și a pământului, în alternarea nopții și zilei, în corăbiile care plutesc pe mare cu ceea ce le este de folos oamenilor, în apa pe care Allah o coboară din cer și prin care dă viață pământului după moartea lui, răspândind pe el tot felul de vietăți, în schimbarea vânturilor și în norii supuși între cer și pământ sunt semne pentru oamenii care judecă.”

5. Ayat al-Kursi - Al-Baqara, 2:255

Allahu la ilaha illa Huwa-l-Hayyu-l-Qayyum. La ta'khudhuhu sinatun wa la nawm. Lahu ma fi-s-samawati wa ma fi-l-ard. Man dha-lladhi yashfa'u 'indahu illa bi-idhnihi? Ya'lamu ma bayna aydihim wa ma khalfahum, wa la yuhituna bi-shay'in min 'ilmihi illa bima sha'. Wasi'a kursiyyuhu-s-samawati wa-l-ard, wa la ya'uduhu hifzuhuma, wa Huwa-l-'Aliyyu-l-'Azim.

„Allah - nu există nicio divinitate demnă de adorare în afară de El, Cel Viu, Cel care le susține pe toate. Nici ațipirea, nici somnul nu-L cuprind. Ale Lui sunt cele din ceruri și cele de pe pământ. Cine poate mijloci la El fără îngăduința Lui? El știe ceea ce se află înaintea lor și ceea ce se află în urma lor, iar ei nu cuprind nimic din cunoașterea Sa decât ceea ce voiește El. Tronul Său cuprinde cerurile și pământul, iar păzirea lor nu-I este grea. El este Cel Preaînalt, Cel Măreț.”

6. Al-Baqara, 2:285-286

Amana-r-rasulu bima unzila ilayhi min Rabbihi wa-l-mu'minun. Kullun amana bi-llahi wa mala'ikatihi wa kutubihi wa rusulihi, la nufarriqu bayna ahadin min rusulih. Wa qalu sami'na wa ata'na, ghufuranaka Rabbana wa ilayka-l-masir. La yukallifu-llahu nafsan illa wus'aha. Laha ma kasabat wa 'alayha ma-ktasabat. Rabbana la tu'akhidhna in nasina aw akhta'na. Rabbana wa la tahmil 'alayna isran kama hamaltahu 'ala-lladhina min qablina. Rabbana wa la tuhammilna ma la taqata lana bih. Wa'fu 'anna wa-ghfir lana wa-rhamna. Anta Mawlana fa-nsurna 'ala-l-qawmi-l-kafirin.

„Trimisul a crezut în ceea ce i-a fost revelat de la Domnul său, iar credincioșii de asemenea. Toți au crezut în Allah, în îngerii Săi, în Cărțile Sale și în trimișii Săi: «Nu facem deosebire între niciunul dintre trimișii Săi.» Ei spun: «Auzim și ne

supunem. Iertarea Ta, Domnul nostru! La Tine este întoarcerea.» Allah nu împovărează niciun suflet peste puterea lui. El are binele pe care l-a dobândit și poartă răul pe care l-a săvârșit. «Domnul nostru! Nu ne pedepsi dacă uităm ori greșim. Domnul nostru! Nu așeza asupra noastră o povară precum cea așezată asupra celor dinaintea noastră. Domnul nostru! Nu ne încărca cu ceea ce nu putem purta. Șterge-ne greșelile, iartă-ne și miluiește-ne. Tu ești Ocrotitorul nostru; ajută-ne împotriva necredincioșilor.»”

7. Al 'Imran, 3:18-19

Shahida-llahu annahu la ilaha illa Huwa wa-l-mala'ikatu wa ulu-l-'ilmi qa'iman bi-l-qist. La ilaha illa Huwa-l-'Azizu-l-Hakim. Inna-d-dina 'inda-llahi-l-Islam. Wa ma-khtalafa-lladhina utu-l-kitaba illa min ba'di ma ja'ahumu-l-'ilmu baghyan baynahum. Wa man yakfur bi-ayati-llahi fa-inna-llaha sari'u-l-hisab.

„Allah mărturisește că nu există nicio divinitate demnă de adorare în afară de El; la fel îngerii și oamenii cunoașterii, susținând dreptatea. Nu există nicio divinitate demnă de adorare în afară de El, Cel Atotputernic, Cel Înțelept. Religia înaintea lui Allah este Islamul. Cei cărora le-a fost dată Cartea s-au împărțit abia după ce le-a venit cunoașterea, din nedreptate între ei. Iar cel care tăgăduiește semnele lui Allah să știe că Allah este grabnic la socoteală.”

8. Al-A'raf, 7:54-56

Inna Rabbakumu-llahu-lladhi khalaqa-s-samawati wa-l-arda fi sittati ayyamin thumma-stawa 'ala-l-'arsh. Yughshi-l-layla-n-nahara yatlubuhu hathithan, wa-sh-shamsa wa-l-qamara wa-n-nujuma musakhkharatin bi-amrih. Ala lahu-l-khalqu wa-l-amr. Tabaraka-llahu Rabbu-l-'alamin. Ud'u Rabbakum tadarru'an wa khufyatan, innahu la yuhibbu-l-mu'tadin. Wa la tufsidu fi-l-ardi ba'da islahiha, wa-d'uhu khawfan wa tama'an. Inna rahmata-llahi qaribun mina-l-muhsinin.

„Domnul vostru este Allah, Care a creat cerurile și pământul în șase zile, apoi S-a înălțat deasupra Tronului. El acoperă ziua cu noaptea, care o urmează în grabă; soarele, luna și stelele sunt supuse poruncii Sale. Ale Lui sunt creația și porunca. Bindecuvântat este Allah, Domnul lumilor. Chemați-L pe Domnul vostru cu smerenie și în taină; El nu-i iubește pe cei care întrec măsura. Nu răspândiți stricăciune pe pământ după îndreptarea lui. Chemați-L cu teamă și speranță. Îndurarea lui Allah este aproape de cei care fac binele.”

9. Al-A'raf, 7:117-122

Wa awhayna ila Musa an alqi 'asaka, fa-idha hiya talqafu ma ya'fikun. Fa-waqa'a-l-haqqu wa batala ma kanu ya'malun. Fa-ghulibu hunalika wa-nqalabu saghirin. Wa ulqiya-s-saharatu sajidin. Qalu amanna bi-Rabbi-l-'alamin, Rabbi Musa wa Harun.

Sensul pasajului a fost redat în capitolul al doilea. Cuvintele „Iar vrăjitorii s-au aruncat în prosternare” se repetă de mai multe ori.

10. Yunus, 10:81-82

Fa-lamma alqaw qala Musa ma ji'tum bihi-s-sihr. Inna-llaha sayubtiluhu. Inna-llaha la yuslihu 'amala-l-mufsidin. Wa yuhiqqu-llahu-l-haqqu bi-kalimatihi wa law kariha-l-mujrimun.

„Când au aruncat, Musa a spus: «Ceea ce ați adus voi este vrăjitorie. Allah o va nimici. Allah nu îndreaptă lucrarea celor care răspândesc stricăciunea. Allah adeverește adevărul prin cuvintele Sale, chiar dacă nelegiuitorilor nu le place.»” Cuvintele „Allah o va nimici” se repetă de mai multe ori.

11. Ta-Ha, 20:69

Wa alqi ma fi yaminika talqaf ma sana'u. Innama sana'u kaydu sahirin, wa la yuflihu-s-sahiru haythu ata.

„Aruncă ceea ce ai în mâna dreaptă și va înghiți ceea ce au făurit ei. Ceea ce au făurit nu este decât vicleșugul unui vrăjitor, iar vrăjitorul nu izbândește oriunde s-ar afla.” Versetul se repetă de mai multe ori.

12. Al-Mu'minun, 23:115-118

A-fa-hasibtum annama khalaqnakum 'abathan wa annakum ilayna la turja'un? Fa-ta'ala-llahu-l-Maliku-l-Haqq. La ilaha illa Huwa, Rabbu-l-'Arshi-l-Karim. Wa man yad'u ma'a-llahi ilahan akhara la burhana lahu bihi, fa-innama hisabuhu 'inda Rabbih. Innahu la yuflihu-l-kafirun. Wa qul Rabbi-ghfir wa-rham wa Anta khayru-r-rahimin.

„Ați crezut că v-am creat în zadar și că nu veți fi întorși la Noi? Preaînalt este Allah, Regele Adevărat! Nu există nicio divinitate demnă de adorare în afară de El, Domnul Tronului cel nobil. Cel care cheamă alături de Allah o altă divinitate, fără să aibă vreo dovadă, va da socoteală înaintea Domnului său. Necredincioșii nu vor izbândi. Și spune: «Domnul meu, iartă și miluiește! Tu ești Cel mai bun dintre cei milostivi.»”

13. As-Saffat, 37:1-10

Wa-s-saffati saffan, fa-z-zajirati zajran, fa-t-taliyati dhikran. Inna ilahakum la-wahid. Rabbu-s-samawati wa-l-ardi wa ma baynahuma wa Rabbu-l-mashariq. Inna zayyanna-s-sama'a-d-dunya bi-zinati-l-kawakib, wa hifzan min kulli shaytanin marid. La yassamma'una ila-l-mala'i-l-a'la wa yuqdhafuna min kulli janib, duhuran wa lahum 'adhabun wasib. Illa man khatifa-l-khatfata fa-atba'ahu shihabun thaqib.

„Pe cei așezați în rânduri, pe cei care alungă cu putere și pe cei care recită pomenirea! Dumnezeu vostru este Unul: Domnul cerurilor și al pământului și al celor dintre ele, Domnul răsăriturilor. Noi am împodobit cerul cel mai apropiat cu podoaba stelelor și l-am păzit de orice șeitan răzvrătit. Ei nu pot asculta adunarea cea înaltă și sunt loviți din toate părțile, alungați, iar pentru ei este o pedeapsă neîncetată. Numai cel care prinde pe furiș câte un cuvânt este urmărit de o flacără strălucitoare.”

14. Al-Ahqaf, 46:29-32

Wa idh sarafna ilayka nafaran mina-l-jinni yastami'una-l-Qur'an. Fa-lamma hadaruhu qalu ansitu. Fa-lamma qudiya wallaw ila qawmihim mundhirin. Qalu ya qawmana inna sami'na kitaban unzila min ba'di Musa musaddiqan lima bayna yadayhi, yahdi ila-l-haqqi wa ila tariqin mustaqim. Ya qawmana ajibu da'iya-llahi wa aminu bihi yaghfir lakum min dhunubikum wa yujirkum min 'adhabin alim. Wa man la yujib da'iya-llahi fa-laysa bi-mu'jizin fi-l-ardi wa laysa lahu min dunihi awliya'. Ula'ika fi dalalin mubin.

„Și când am îndreptat spre tine un grup de djinni ca să asculte Coranul, când au ajuns la el și-au spus: «Ascultați în tăcere!» După încheiere, s-au întors la poporul lor ca avertizatori. Ei au spus: «O, popor al nostru! Am auzit o Carte revelată după Musa, care confirmă ceea ce a fost înaintea ei și călăuzește către adevăr și către o cale dreaptă. O, popor al nostru! Răspundeți celui care cheamă la Allah și credeți în El; El vă va ierta din păcate și vă va ocroti de o pedeapsă dureroasă. Cel care nu răspunde celui ce cheamă la Allah nu-l poate scăpa pe pământ și nu va avea ocrotitori în afară de El. Aceștia se află într-o rătăcire vădită.»”

15. Ar-Rahman, 55:33-36

Ya ma'shara-l-jinni wa-l-insi, ini-stata'tum an tanfudhu min aqtari-s-samawati wa-l-ardi fa-nfudhu. La tanfudhuna illa bi-sultan. Fa-bi-ayyi ala'i Rabbikuma tukadhdhiban? Yursalu 'alaykuma shuwazun min narin wa nuhasun fa-la tansasiran. Fa-bi-ayyi ala'i Rabbikuma tukadhdhiban?

„O, obște a djinnilor și a oamenilor! Dacă puteți străbate hotarele cerurilor și ale pământului, străbateți-le! Nu le veți putea străbate decât cu o putere. Pe care dintre binefacerile Domnului vostru le tăgăduiți? Asupra voastră vor fi trimise o flacără de foc și aramă topită și nu vă veți putea apăra. Pe care dintre binefacerile Domnului vostru le tăgăduiți?”

16. Al-Hashr, 59:21-24

Law anzalna hadha-l-Qur'ana 'ala jabalin la-ra'aytahu khashi'an mutasaddi'an min khashyati-llah. Wa tilka-l-amthalu nadribuha li-n-nasi la'allahum yatafakkarun. Huwa-llahu-lladhi la ilaha illa Huwa, 'Alimu-l-ghaybi wa-sh-shahada, Huwa-r-Rahmanu-r-Rahim. Huwa-llahu-lladhi la ilaha illa Huwa, al-Maliku-l-Quddusu-s-Salamu-l-Mu'minu-l-Muhayminu-l-'Azizu-l-Jabbaru-l-Mutakabbir. Subhana-llahi 'amma yushrikun. Huwa-llahu-l-Khaliqu-l-Bari'u-l-Musawwir, lahu-l-asma'u-l-husna. Yusabbihu lahu ma fi-s-samawati wa-l-ard, wa Huwa-l-'Azizu-l-Hakim.

„Dacă am fi pogorât acest Coran asupra unui munte, l-ai fi văzut smerindu-se și despicându-se de teama lui Allah. Aceste pilde le dăm oamenilor, poate că vor cugeta. El este Allah, nu există nicio divinitate demnă de adorare în afară de El, Cunoșcătorul celor nevăzute și văzute, Cel Milostiv, Îndurător. El este Allah, Regele, Cel Sfânt, Izvorul păcii, Dătătorul siguranței, Veghetorul, Cel Atotputernic, Cel care constrânge, Cel Preaînalt. Slavă lui Allah mai presus de ceea ce îi asociază ei! El este Allah, Creatorul, Făuritorul, Dătătorul chipurilor. Ale Lui sunt Numele cele mai frumoase. Tot ceea ce se află în ceruri și pe pământ Îl preamărește. El este Cel Atotputernic, Cel Înțelept.”

17. Al-Jinn, 72:1-9

Qul uhiya ilayya annahu-stama'a nafarun mina-l-jinni fa-qalu inna sami'na Qur'anana 'ajaba, yahdi ila-r-rushdi fa-amanna bihi wa lan nushrika bi-Rabbina ahada. Wa annahu ta'ala jaddu Rabbina ma-ttakhadha sahibatan wa la walada. Wa annahu kana yaqulu safihuna 'ala-llahi shatata. Wa anna zananna an lan taqula-l-insu wa-l-jinnu 'ala-llahi kadhiba. Wa annahu kana rijalun mina-l-insi ya'udhuna bi-rijalin mina-l-jinni fa-zaduhum rahaqa. Wa annahum zannu kama zanantum an lan yab'atha-llahu ahada. Wa anna lamasna-s-sama'a fa-wajadnaha muli'at harasan shadidan wa shuhuba. Wa anna

kunna naq'udu minha maqa'ida li-s-sam'i, fa-man yastami'i-l-ana yajid lahu shihaban rasada.

„Spune: Mi-a fost revelat că un grup de djinni a ascultat și a spus: «Am auzit un Coran minunat, care călăuzește către calea dreaptă. Am crezut în el și nu-l vom asocia nimic Domnului nostru. Măreția Domnului nostru este preaînaltă; El nu Și-a luat nici soață, nici fiu. Cel nechibzuit dintre noi rostea despre Allah vorbe monstruoase. Noi credeam că oamenii și djinnii nu vor spune minciuni despre Allah. Au fost bărbați dintre oameni care au căutat adăpost la bărbați dintre djinni, iar aceștia nu au făcut decât să le sporească povara și teama. Ei au crezut, așa cum ați crezut și voi, că Allah nu va mai trimite pe nimeni. Am cercetat cerul și l-am găsit plin de străji puternice și flăcări. Noi obișnuiam să ne așezăm acolo în locuri de ascultare, dar cel care ascultă acum găsește o flacără care îl pândește.»”

18. Al-Ikhlâs - Sura 112

Bismillahi-r-Rahmani-r-Rahim. Qul Huwa-llahu Ahad. Allahu-s-Samad. Lam yalid wa lam yulad. Wa lam yakun lahu kufuwan ahad.

„Spune: El este Allah, Unul. Allah, Stăpânul de Care depind toate. El nu naște și nu a fost născut. Și nimeni nu este asemenea Lui.”

19. Al-Falaq - Sura 113

Bismillahi-r-Rahmani-r-Rahim. Qul a'udhu bi-Rabbi-l-falaq. Min sharri ma khalaq. Wa min sharri ghasiqin idha waqab. Wa min sharri-n-naffathati fi-l-'uqad. Wa min sharri hasidin idha hasad.

„Spune: Caut adăpost la Domnul revărsatului zorilor împotriva răului celor pe care El le-a creat, împotriva răului întunericului când se așterne, împotriva răului celor care suflă în noduri și împotriva răului pizmașului atunci când pizmuiește.” Cuvintele „împotriva răului celor care suflă în noduri” se repetă de mai multe ori.

20. An-Nas - Sura 114

Bismillahi-r-Rahmani-r-Rahim. Qul a'udhu bi-Rabbi-n-nas. Maliki-n-nas. Ilahi-n-nas. Min sharri-l-waswasi-l-khannas. Alladhi yuwaswisu fi suduri-n-nas. Mina-l-jinnati wa-n-nas.

„Spune: Caut adăpost la Domnul oamenilor, Regele oamenilor, Dumnezeuul oamenilor, împotriva răului șoptitorului care se retrage, care șoptește în piepturile oamenilor, fie el dintre djinni ori dintre oameni.”

Cele trei stări posibile după recitare

Prima stare

Dacă bolnavul are o criză asemănătoare epilepsiei, iar djinnul însărcinat cu *sihr*-ul vorbește prin el, autorul recomandă tratarea djinnului potrivit metodei prezentate ulterior pentru cazurile de *al-junun*. Djinnului i se pun mai multe întrebări:

- Care este numele tău? Care este religia ta? Dacă nu este musulman, este invitat la Islam; dacă este musulman, i se explică faptul că slujirea unui vrăjitor este contrară Islamului și interzisă.

- Unde este ascuns ori îngropat obiectul de *sihr*? Afirmatia nu este crezută înainte de a fi verificată. Dacă indică un loc, cineva este trimis să caute; numai găsirea obiectului confirmă spusele lui, deoarece djinnii mint mult.
- Ești singurul însărcinat cu acest *sihr*? Dacă mai lucrează cineva cu el, i se cere să-l aducă pentru a fi întrebat.

Uneori djinnul spune: „Cutare persoană a mers la vrăjitor și i-a cerut să facă acest *sihr*.” Autorul avertizează că afirmația nu trebuie crezută, deoarece djinnul poate urmări să stârnească dușmănie între oameni, iar mărturia unui nelegiuit este respinsă de Legea islamică. Allah spune:

„O, voi cei care credeți! Dacă un nelegiuit vă aduce o veste, verificați-o, ca nu cumva să loviți un popor din neștiință și apoi să vă căiți pentru ceea ce ați făcut.”

(Coranul, 49:6)

Dacă djinnul indică locul în care obiectul a fost îngropat și acesta este găsit, se recită asupra unei cantități de apă pasajele 7:117-122, 10:81-82 și 20:69, redactate mai sus. Recitarea se face astfel încât aerul expirat să ajungă la apă. Obiectul - hârtie, parfum ori alt material - este desfăcut sau dizolvat în apă, iar apa este apoi vărsată într-un loc îndepărtat.

Dacă djinnul spune că bolnavul a înghițit obiectul de *sihr*, bolnavul este întrebat dacă simte durere în stomac; autorul consideră că prezența durerii îi confirmă afirmația. Dacă spusele se dovedesc adevărate, djinnul este îndemnat să părăsească bolnavul și să nu mai revină. I se spune că *sihr*-ul va fi desfăcut cu îngăduința lui Allah. Apoi se recită asupra apei pasajele amintite și versetul 2:102, iar bolnavul bea din ea și se spală cu ea timp de câteva zile.

Dacă djinnul spune că bolnavul a trecut peste locul unui *sihr* ori că acesta a fost făcut prin urme din părul sau hainele sale, se recită aceleași versete asupra apei. Bolnavul bea și se spală cu ea timp de câteva zile, în afara băii, iar apa rămasă este vărsată într-un loc curat din afara toaletei, până când durerea dispare. Djinnului i se cere să promită că va pleca și nu va reveni.

Bolnavul revine după o săptămână, iar *ruqya* este recitată din nou. Dacă nu mai simte nimic, *sihr*-ul a fost desfăcut. Dacă are din nou o criză, autorul concluzionează că djinnul a mințit și nu a plecat. Este întrebat de ce refuză să iasă și se încearcă înduplecarea lui. Dacă refuză, autorul recomandă intensificarea recitării Coranului.⁶⁴

Dacă bolnavul nu are o criză, dar simte amețeală ori tremur, se înregistrează *Ayat al-Kursi* repetată timp de aproximativ o oră, iar bolnavul o ascultă la căști de trei ori pe zi, vreme de o lună. După o lună se recită din nou *ruqya*. Autorul spune că, prin îngăduința lui Allah, bolnavul ar trebui să fie vindecat. Dacă nu este, se înregistrează surele *as-Saffat*, *Ya-Sin*, *ad-Dukhan* și *al-Jinn*, iar bolnavul le ascultă de trei ori pe zi timp de trei săptămâni. Dacă simptomele persistă, perioada de ascultare a Coranului poate fi prelungită.

⁶⁴ Muslim, în comentariul lui an-Nawawi, 17/157.

A doua stare

În timpul recitării, bolnavul simte amețeală, tremur sau o durere puternică de cap, fără să aibă o criză. Autorul recomandă repetarea *ruqya* de trei ori. Dacă apare o criză, se urmează tratamentul primei stări. Dacă nu apare, dar tremurul și durerea încep să scadă, *ruqya* este recitată câteva zile. Dacă bolnavul nu se însănătoșește, se urmează timp de o lună programul de mai jos:

1. Sura *as-Saffat* este înregistrată o dată, iar *Ayat al-Kursi* de mai multe ori; bolnavul ascultă înregistrarea de trei ori pe zi.
2. Bolnavul împlinește rugăciunile în congregație (*salat al-jama'a*).
3. După rugăciunea de dimineață rostește de o sută de ori: *La ilaha illa-llah wahdahu la sharika lah, lahu-l-mulku wa lahu-l-hamd, wa Huwa 'ala kulli shay'in qadir* - „Nu există nicio divinitate demnă de adorare în afară de Allah, Unicul, fără asociat. A Lui este stăpânirea și a Lui este lauda, iar El are putere asupra tuturor lucrurilor.”

Autorul avertizează că durerea poate crește în primele zece sau cincisprezece zile, după care ar trebui să scadă treptat și să dispară până la sfârșitul lunii. Dacă, dimpotrivă, durerea continuă să se intensifice și bolnavul simte o strângere puternică în piept, acesta revine pentru repetarea *ruqya*. Dacă apare o criză, se urmează tratamentul primei stări.

A treia stare

Bolnavul nu simte nimic în timpul recitării. În acest caz i se pun întrebările despre simptome prezentate mai sus. Dacă nu se identifică niciun simptom, se presupune că persoana nu este nici afectată de *sihr*, nici bolnavă. Pentru siguranță, *ruqya* poate fi recitată de trei ori. Dacă există unele simptome, dar repetarea *ruqya* nu produce nicio reacție - situație pe care autorul o consideră foarte rară -, se urmează timp de o lună programul următor:

1. surele *ad-Dukhan* și *al-Jinn* sunt înregistrate și ascultate de trei ori pe zi;
2. bolnavul spune *Astaghfiru-llah* - „Îi cer iertare lui Allah” - de cel puțin o sută de ori pe zi;
3. spune *La hawla wa la quwwata illa bi-llah* de cel puțin o sută de ori pe zi.

După o lună, *ruqya* este recitată din nou, iar tratamentul continuă potrivit uneia dintre primele două stări.

A treia etapă: după tratament

Dacă bolnavul se însănătoșește, terapeutul trebuie să-L laude pe Allah, Care a făcut vindecarea posibilă, și să-și recunoască în continuare nevoia de ajutorul Lui. Reușita nu trebuie să-l împingă către aroganță ori către negarea sprijinului lui Allah. Recunoștința atrage sporirea binecuvântării:

„Și când Domnul vostru a vestit: «Dacă sunteți recunoscători, vă voi spori; dar dacă sunteți nerecunoscători, pedeapsa Mea este aspră.»”

(Coranul, 14:7)

Bolnavul poate fi expus unui nou *sihr*. Dacă cei care au comandat vraja află că a urmat un tratament, pot merge din nou la un vrăjitor. Pentru a evita aceasta, autorul îl sfătuiește să nu-și răspândească vindecarea și să respecte următoarele îndrumări:

1. să împlinească rugăciunile în congregație;
2. să nu asculte cântece și muzică;
3. să facă *wudu* și să recite *Ayat al-Kursi* înainte de culcare;
4. să spună *Bismillah* înaintea oricărei lucrări;
5. să rostească de o sută de ori după rugăciunea de dimineață formula *La ilaha illa-llah wahdahu la sharika lah, lahu-l-mulku wa lahu-l-hamd, wa Huwa 'ala kulli shay'in qadir*;
6. să citească zilnic Coranul sau, dacă nu știe să citească, să-l asculte;
7. să se afle în tovărășia oamenilor evlavioși;
8. să păstreze invocațiile dimineții și serii.

Cazuri de tratare a sihr-ului despărțirii

Primul caz: un djinn numit Shaqwan

O femeie ajunsese să-și urască atât de mult soțul, încât semnele *sihr*-ului făcut împotriva ei erau evidente. Nu se simțea bine în casă, mai ales în prezența soțului, pe care îl vedea într-o lumină respingătoare, asemenea unei fiare.

Soțul a dus-o la un terapeut, iar djinnul a vorbit prin ea și a spus că intrase în femeie din cauza unui *sihr*. Misiunea lui era să-i despartă pe cei doi. Terapeutul l-a lovit puternic, dar nu a obținut rezultatul urmărit. Soțul mi-a povestit că timp de o lună și-a dus soția la acel om, până când djinnul i-a cerut să divorțeze. Din nefericire, bărbatul i-a îndeplinit cererea și a pronunțat un prim divorț. Mai târziu și-a primit soția înapoi, iar ea s-a simțit bine timp de o săptămână. Djinnul s-a întors însă, iar acesta a fost motivul pentru care bărbatul a adus-o la mine.

Am recitat asupra ei versete din Coran, iar femeia a avut o criză. Următorul dialog rezumă discuția mea cu djinnul:

Eu: „Cum te numești?” **Djinnul:** „Shaqwan.”

Eu: „Care este religia ta?” **Djinnul:** „Creștinismul.”

Eu: „De ce ai intrat în această femeie?” **Djinnul:** „Ca s-o despart de soțul ei.”

Eu: „Am o propunere. Dacă o accepți, laudă lui Allah; dacă nu, vei avea de ales.”

Djinnul: „Nu te obosi. Nu voi ieși. Soțul ei a mai încercat, ducând-o la cutare terapeut.”

Eu: „Nu ți-am cerut să ieși.” **Djinnul:** „Atunci ce vrei?”

Eu: „Vreau să te invit la Islam. Dacă accepți, laudă lui Allah; dacă nu, nu există constrângere în religie.”

Am continuat să-l invit la Islam. După o discuție îndelungată, a îmbrățișat Islamul.

Eu: „Ai devenit musulman cu sinceritate sau încerci să mă amăgești?” **Djinnul:** „Nu mă poți obliga să devin musulman. Am făcut-o din inimă, dar...”

Eu: „Dar ce?” **Djinnul:** „Acum văd înaintea mea un grup de djinni creștini care mă amenință. Mă tem că mă vor ucide.”

Eu: „Este ușor de rezolvat. Dacă se dovedește că ai devenit musulman cu adevărat, îți voi da o armă puternică ce îi va împiedica să se apropie de tine.” **Djinnul:** „Dă-mi-o.”

Eu: „Nu înainte de a încheia discuția.” **Djinnul:** „Ce mai dorești?”

Eu: „Ca dovadă a sincerității tale, trebuie să ieși din această femeie.” **Djinnul:** „Da, am devenit musulman, dar cum pot scăpa de vrăjitor?”

Eu: „Este ușor dacă accepți ceea ce îți spun.” **Djinnul:** „Accept.”

Eu: „Unde se află obiectul folosit pentru *sihr*?” **Djinnul:** „Este îngropat în curtea casei în care locuiește femeia. Nu pot arăta locul exact, deoarece un alt djinn îl păzește și îl mută ori de câte ori locul este descoperit.”

Eu: „De cât timp lucrezi cu acest vrăjitor?” **Djinnul:** „De aproximativ zece sau douăzeci de ani - nu-mi mai amintesc dacă zece sau douăzeci. Înaintea acestei femei am locuit în alte trei.”

Djinnul a relatat poveștile celor trei femei. Când mi s-a părut că spune adevărul, i-am spus:

Eu: „Ia arma pe care ți-am promis-o.” **Djinnul:** „Care este?”

Eu: „*Ayat al-Kursi*. Ori de câte ori un djinn se apropie de tine, recit-o și va fugi. Ai memorat-o?” **Djinnul:** „Da. Am memorat-o de la această femeie, deoarece o recita des. Dar cum voi scăpa de vrăjitor?”

Eu: „Ieși acum și mergi la Makka, pentru a trăi printre djinnii credincioși.” **Djinnul:** „Va primi Allah pocăința mea după toate păcatele acestea? Am chinuit mult această femeie și alte femei înaintea ei.”

Eu: „Da, căci Allah spune: «Spune: O, robii Mei care ați întrecut măsura împotriva voastră, nu deznădăjduiți de mila lui Allah. Allah iartă toate păcatele. El este Iertătorul, Îndurătorul» (*Coranul*, 39:53).”

Djinnul a plâns și a spus: „După ce ies, cere-i femeii să mă ierte pentru chinul pe care i l-am provocat.” A promis că va pleca și a plecat. Am recitat apoi versete asupra unei cantități de apă și i-am cerut soțului să stropească apa în curtea casei. După destulă vreme, bărbatul m-a anunțat că soția lui se simțea bine. Vindecarea ei nu s-a datorat mie; totul a venit de la Allah.

Al doilea caz: un djinn a ascuns sihr-ul într-o pernă

Un bărbat a venit la mine și a spus: „Între mine și soția mea au izbucnit certuri foarte grave. Ea mă urăște, nu poate suporta niciun cuvânt din partea mea și dorește

să ne despărțim. Când nu sunt acasă este liniștită, dar imediat ce intru devine agitată, de parcă întregul trup i-ar arde de furie.”

Când a ascultat pentru prima dată *ruqya*, femeia a simțit că membrele îi amorțesc, pieptul i se strânge și o doare capul, fără să aibă o criză. I-am dat o înregistrare cu versete și i-am recomandat să o asculte timp de patruzeci și cinci de zile, apoi să revină. După această perioadă, soțul a venit și mi-a spus că se petrecuse ceva uimitor.

„Ceva bun?”, am întrebat.

El a răspuns: „După patruzeci de zile, soția mea a avut o criză, iar djinnul a vorbit prin ea: «Vă voi spune totul cu condiția să nu vă mai întoarceți la acel terapeut. Am intrat în această femeie din cauza unui *sihr*. Dacă vreți să știți dacă spun adevărul, luați perna aceea și desfăceți-o; înăuntru veți găsi obiectul de *sihr*.»”

Au desfăcut perna și au găsit hârtii cu scrieri și cifre. Djinnul le-a spus: „Ardeți-le, iar *sihr*-ul va fi neutralizat. Acum voi ieși și nu mă voi mai întoarce, însă cu condiția să-i apar femeii ca să dau mâna cu ea.” Bărbatul a acceptat. Femeia s-a trezit și și-a întins mâna ca și cum ar fi salutat pe cineva.

I-am spus bărbatului că greșise lăsând djinnul să-i atingă soția, deoarece Profetul ﷺ a interzis ca un bărbat să atingă mâna unei femei străine.

După o săptămână, femeia s-a îmbolnăvit din nou și a fost adusă la mine. Abia rostisem *A'udhu billahi min ash-shaytan ir-rajim*, când femeia a avut o criză. A urmat acest dialog:

Eu: „Mincinosule, de ce te-ai întors?” **Djinnul:** „Îți voi spune totul, dar nu mă lovi.”

Eu: „Bine.” **Djinnul:** „Da, i-am mințit. Eu am pus hârtiile în pernă pentru ca ei să mă creadă. Nu am ieșit din ea.”

Eu: „Așadar, i-ai înșelat.” **Djinnul:** „Ce pot face, dacă sunt legat de trupul ei prin *sihr*?”

Eu: „Ești musulman?” **Djinnul:** „Da.”

Eu: „Un musulman nu are voie să lucreze pentru un vrăjitor. *Sihr*-ul este unul dintre păcatele grave. Vrei să intri în Paradis?” **Djinnul:** „Da.”

Eu: „Atunci părăsește-l pe vrăjitor și adoră-L pe Allah alături de credincioși, căci calea vrăjitorului este nefericire în această viață și Foc în Viața de Apoi.” **Djinnul:** „Cum să fac aceasta, dacă vrăjitorul mă stăpânește?”

Eu: „Te stăpânește prin păcatele tale. Dacă te căiești cu sinceritate, Allah nu-i va mai da putere asupra ta: «Allah nu le va da necredincioșilor o cale împotriva credincioșilor» (*Coranul, 4:141*).” **Djinnul:** „Mă căiesc acum. Voi ieși și nu mă voi întoarce.”

El l-a făcut lui Allah legământul de a nu reveni și a plecat. Laudă lui Allah Unic!; nu există putere și nici forță decât prin Allah. După o vreme, soțul femeii m-a anunțat că ea se simțea bine.

Al treilea caz: ultimul caz tratat înaintea scrierii cărții

Un bărbat și-a adus soția și a spus: „Mă urăște și nu mai dorește să trăiască împreună cu mine, deși eu o iubesc. Ura a apărut brusc, fără semne anterioare.”

După ascultarea *ruqya*, femeia a avut o criză, iar djinnul a vorbit prin ea:

Eu: „Ești musulman?” **Djinnul:** „Da.”

Eu: „De ce ai intrat în această femeie?” **Djinnul:** „Am venit printr-un *sihr* făcut împotriva ei de o femeie, care l-a pus într-o sticlă de parfum. Am urmărit-o o vreme. Într-o zi, un hoț a intrat în casă; femeia s-a speriat, iar eu am intrat în ea.”

Trebuie amintit că vrăjitorul trimite uneori djinnul să urmărească persoana vizată până apare momentul potrivit. Autorul enumeră patru stări în care djinnul ar putea intra:

1. frica extremă;
2. furia extremă;
3. neatenția extremă;
4. abandonarea totală în plăcere.

Dacă omul se află într-una dintre aceste stări, djinnul ar putea intra în el. Dacă însă îl pomenește pe Allah și se află în stare de *wudu*, Satana nu-l poate atinge. Potrivit celor spuse autorului de mai mulți djinni - dacă ei au spus adevărul -, atunci când omul îl pomenește pe Allah chiar în clipa în care un djinn încearcă să intre, acesta arde. Momentul intrării într-un om ar fi, așadar, una dintre cele mai grele experiențe din viața djinnului.

Djinnul: „Femeia aceasta este bună și smerită.” **Eu:** „Atunci ieși din ea în ascultare de Allah și nu te mai întoarce.”

Djinnul: „Cu condiția ca soțul ei să divorțeze de cealaltă femeie.” **Eu:** „Condiția este respinsă. Ieși.”

Djinnul: „Bine, voi ieși.”

A ieșit, iar toată lauda I se cuvine lui Allah. I-am explicat apoi soțului că povestea djinnului despre femeia care ar fi comandat *sihr*-ul putea fi o născocire, deoarece djinnii mint pentru a produce dezbinare. L-am sfătuit să nu creadă acuzația.

Al patrulea caz: un djinn a vrut să intre în terapeut

Un terapeut relatează: „Un bărbat și-a adus soția și mi-a spus că ea îl ura foarte mult și se simțea liniștită acasă numai în absența lui. Din răspunsurile la întrebări mi s-a părut că prezenta semnele *sihr*-ului despărțirii. După ascultarea *ruqya*, un djinn a vorbit prin ea.”

Terapeutul: „Cum te numești?” **Djinnul:** „Nu îți voi spune.”

Terapeutul: „Care este religia ta?” **Djinnul:** „Islamul.”

Terapeutul: „Crezi că unui musulman îi este permis să chinuie alt musulman?”
Djinnul: „Eu o iubesc și nu o chinui. Tot ceea ce vreau este ca soțul ei să stea departe.”

Terapeutul: „Vrei să-i despați.” **Djinnul:** „Da.”

Terapeutul: „Nu poți face aceasta. Ieși din ea în ascultare de Allah.” **Djinnul:** „Nu. O iubesc.”

Terapeutul: „Dar ea te urăște.” **Djinnul:** „Nu, mă iubește.”

Terapeutul: „Minți. Te urăște și tocmai de aceea a venit aici, ca să te scoată din trupul ei.” **Djinnul:** „Nu voi ieși.”

Terapeutul: „Atunci voi recita Coranul împotriva ta.”

Terapeutul a recitat versete, iar djinnul a strigat.

Terapeutul: „Vei ieși acum?” **Djinnul:** „Da, dar cu o condiție.”

Terapeutul: „Care?” **Djinnul:** „Să ies din ea și să intru în trupul tău.”

Terapeutul: „Bine. Ieși din ea și intră în mine, dacă poți.”

Djinnul a tăcut o clipă, apoi a plâns.

Terapeutul: „De ce plângi?” **Djinnul:** „Niciun djinn nu poate intra astăzi în trupul tău.”

Terapeutul: „De ce?” **Djinnul:** „Pentru că în această dimineață ai rostit de o sută de ori: *La ilaha illa-llah wahdahu la sharika lah, lahu-l-mulku wa lahu-l-hamd, wa Huwa 'ala kulli shay'in qadir.*”

Profetul ﷺ a spus: „Cel care rostește de o sută de ori într-o zi: «Nu există nicio divinitate demnă de adorare în afară de Allah, Unicul, fără asociat; a Lui este stăpânirea și a Lui este lauda, iar El are putere asupra tuturor lucrurilor» primește o răsplată asemenea eliberării a zece sclavi, îi sunt scrise o sută de fapte bune, îi sunt șterse o sută de fapte rele și este ocrotit prin această pomenire de Satana până seara. Nimeni nu aduce o faptă mai bună decât el, în afară de cel care rostește mai mult.”⁶⁵

2. Sihr al-mahabba sau at-tiwala - sihr-ul iubirii

Profetul ﷺ a spus: „Formulele de *ruqya* nepermise, amuletele și *at-tiwala* sunt forme de politeism.”⁶⁶

Potrivit lui Ibn al-Athir, *at-tiwala* este o formă de *sihr* prin care un bărbat este făcut să-și iubească soția într-un mod provocat. Profetul ﷺ a clasificat-o drept politeism deoarece cei care o solicită cred că ea produce singură un efect contrar celor hotărâte de Allah.⁶⁷

⁶⁵ Tafsir Ibn Kathir, 1/144.

⁶⁶ Ediția engleză menționează aici și lovirea bolnavului și „alte forme de tortură” ca mijloace împotriva djinnului. Formularea a fost păstrată ca fapt editorial în această notă, însă nu trebuie transpusă în violență asupra pacientului; vătămarea unei persoane este interzisă și poate produce leziuni grave.

⁶⁷ Al-Bukhari, 6/338 în Fath al-Bari, și Muslim, 17/17 în comentariul lui an-Nawawi.

Trebuie subliniat că *ruqya* vizată de hadith este cea care cere ajutorul djinnilor și demonilor și cuprinde acte politeiste. *Ruqya* întemeiată pe Coran și pe invocații îngăduite este permisă potrivit învățaților. În *Sahih Muslim* se relatează că Profetul ﷺ a spus: „Nu este nimic rău în folosirea *ruqya* drept tratament, atât timp cât nu cuprinde politeism.”

Simptome

1. iubire și pasiune excesive;
2. dorință sexuală neobișnuit de puternică;
3. incapacitatea de a suporta absența relațiilor intime;
4. excitare extremă la vederea soției;
5. supunere oarbă față de soție.

Cum se realizează

Certurile între soți apar adesea și se sting într-un timp scurt, după care viața revine la normal. O femeie lipsită de răbdare poate însă merge imediat la un vrăjitor și îi poate cere un *sihr* prin care soțul să o iubească peste măsură. Aceasta se poate datora slăbiciunii credinței ori necunoașterii caracterului interzis al faptei.

Vrăjitorul îi cere un obiect care păstrează mirosul soțului - batistă, căciulă, bucată de pânză ori tricou -, cu condiția să conțină transpirația lui și să nu fie nou sau curat. Ia fire din obiect, suflă asupra lor, le leagă în nod și îi cere femeii să le îngroape într-un loc părăsit. Poate pregăti și un amestec vrăjit în apă sau mâncare - autorul spune că cele mai rele forme sunt făcute cu murdării ori sânge menstrual - și îi cere să-l pună în mâncarea, băutura sau parfumul soțului.

Efecte adverse

1. Uneori bărbatul se îmbolnăvește; autorul a auzit despre un om care a rămas bolnav aproape trei ani.
2. Uneori efectul se întoarce împotriva scopului urmărit, iar bărbatul ajunge să-și urască soția, din cauza lipsei de pricepere a vrăjitorului.
3. Uneori femeia cere un efect dublu: soțul să o iubească numai pe ea și să urască toate celelalte femei. Bărbatul poate ajunge să-și urască mama, surorile, mătușile și toate rudele de sex feminin.
4. Uneori efectul dublu se întoarce împotriva ei, iar bărbatul ajunge să urască toate femeile, inclusiv propria soție. Autorul relatează un caz în care bărbatul și-a urât soția și a divorțat de ea. Femeia s-a întors la vrăjitor pentru anularea *sihr*-ului, dar l-a găsit mort.

Cauze

1. certurile conjugale;
2. dorința femeii de a controla averea soțului, mai ales dacă acesta este bogat;
3. teama că soțul va lua o altă soție, deși aceasta este permisă de Legea islamică. Autorul critică influența unor mesaje mediatice care o fac pe femeie să creadă că

intenția soțului de a se căsători din nou înseamnă neapărat că nu o mai iubește. El enumeră între motivele posibile dorința de a avea mai mulți copii, dificultatea de a se abține de la relații intime în timpul menstruației sau al sângerării postnatale a soției și dorința de a crea o legătură cu o anumită familie.

„Sihr-ul” permis

Autorul folosește aici cuvântul *sihr* în sens figurat. El o sfătuiește pe femeia musulmană care dorește să-și „vrăjească” soțul:

- să se îngrijească și să se înfrumusețeze pentru el, ferindu-l de priveliști neplăcute și mirosuri neplăcute;
- să-l întâmpine cu un zâmbet frumos;
- să-i vorbească frumos;
- să-i fie o bună însoțitoare;
- să-i păzească averea;
- să aibă grijă de copii;
- să-i dea ascultare în lucrurile permise, nu în ceea ce înseamnă nesupunere față de Allah.

Autorul observă o contradicție în comportamentul unor femei: atunci când sunt invitate la o petrecere, îmbracă cele mai frumoase haine și podoabe, ca în noaptea nunții. Întoarce acasă, le pun deoparte până la următoarea ocazie, iar soțul care le-a cumpărat le vede numai în haine vechi și simte mirosul gătitului, al cepei și al usturoiului.

Dacă femeia ar cugeta, ar înțelege că soțul merită să o vadă într-o înfățișare frumoasă. Când el pleacă la lucru, ea poate termina treburile casei, apoi se poate spăla, îngriji și pregăti pentru întoarcerea lui. Dacă el găsește o soție îngrijită, mâncarea pregătită și casa în ordine, dragostea și apropierea lui vor crește. Aceasta este „vraja” permisă, mai ales atunci când intenția ei este ascultarea de Allah și ajutarea soțului să-și ferească privirea de alte femei. Cel sătul nu pofteste mâncarea, în timp ce omul lipsit de ea o dorește.

Tratamentul sihr-ului iubirii

1. Se recită *ruqya* de bază, însă versetul 2:102 este înlocuit cu pasajul 64:14-16:

Ya ayyuha-lladhina amanu, inna min azwajikum wa awladikum 'aduwwan lakum fa-hdharuhum. Wa in ta'fu wa tasfahu wa taghfiru fa-inna-llaha Ghafurun Rahim. Innama amwalukum wa awladukum fitna, wa-llahu 'indahu ajrun 'azim. Fa-ttaqu-llaha ma-stata'tum wa-sma'u wa ati'u wa anfiq khayran li-anfusikum. Wa man yuqa shuhha nafsihi fa-ula'ika humu-l-muflihun.

„O, voi cei care credeți! Printre soțiile și copiii voștri se pot afla dușmani pentru voi, așadar feriți-vă de ei. Dar dacă iertați, treceți cu vederea și acoperiți greșeala, atunci Allah este Iertător și Îndurător. Averile și copiii voștri sunt numai o încercare, iar la Allah se află o răsplată măreață. Temeți-vă de Allah atât cât puteți; ascultați, supuneți-vă și cheltuiți - aceasta este mai bine pentru voi. Cei păziți de zgârcenia propriului suflet sunt cei izbânditori.”

2. În cele mai multe cazuri, bolnavul nu are o criză, dar îi amorțesc membrele, simte o strângere în piept, durere de cap sau o durere puternică de stomac, mai ales dacă a băut un lichid în care se afla obiectul de *sihr*. Poate să și vomite. Dacă are dureri de stomac și simte nevoia să verse, autorul recomandă recitarea asupra apei a pasajelor 7:117-122, 10:81-82, 20:69 și 2:255, după care bolnavul bea apa în prezența terapeutului.

Autorul consideră că eliminarea prin vărsături a unei substanțe galbene, roșii ori negre indică desfacerea *sihr*-ului. Dacă aceasta nu se întâmplă, recomandă consumarea apei recitate timp de cel puțin trei săptămâni, până la neutralizarea lui.

Soția bolnavului nu trebuie să afle despre tratament, spune autorul, deoarece ar putea merge din nou la vrăjitor și cere o altă lucrare.

Caz practic: un bărbat condus de soția sa

Un bolnav mi-a spus că avusese o viață conjugală obișnuită până cu câteva luni în urmă, când a început să simtă lucruri ciudate:

„Nu mă pot opri să mă gândesc la soția mea când sunt la lucru. Când mă întorc acasă, încep să o urmăresc cu privirea. Dacă am oaspeți, îi las din când în când singuri numai ca să mă duc s-o văd. Sunt exagerat de gelos și petrec mereu timp lângă ea; parcă m-ar conduce. Când merge în bucătărie, o urmez; când merge în dormitor, o urmez; când face ordine, o urmez. Nu știu ce mi s-a întâmplat. Dacă îmi cere ceva, îi îndeplinesc imediat dorința.”

Am recitat versete asupra unei cantități de apă și i-am spus să bea și să se spele cu ea timp de trei săptămâni, apoi să revină fără știrea soției. După trei săptămâni mi-a spus că lucrurile reveniseră aproape la normal, dar nu în întregime. Am repetat tratamentul, iar în cele din urmă s-a însănătoșit.

3. Sihr at-takhyil - falsa înfățișare a lucrurilor

Allah Preaînaltul spune:

„Ei au spus: «O, Musa! Arunci tu sau vom arunca noi?» El a spus: «Aruncați!» Când au aruncat, au vrăjit ochii oamenilor, i-au înspăimântat și au venit cu o vrăjitorie puternică. Noi i-am revelat lui Musa: «Aruncă toiagul tău!» Și iată că el a înghițit ceea ce născociseră ei. Astfel, adevărul s-a arătat, iar ceea ce făceau ei s-a dovedit zadarnic. Au fost învinși acolo și s-au întors umiliți. Iar vrăjitorii s-au aruncat în prosternare. Ei au spus: «Noi credem în Domnul lumilor, Domnul lui Musa și al lui Harun.»”

(Coranul, 7:115-122)

„Ei au spus: «O, Musa! Ori arunci tu, ori vom fi noi cei dintâi care aruncă.» El a spus: «Aruncați voi!» Și din pricina vrăjitoriei lor i se părea că funiile și toiegele lor se târau.”

(Coranul, 20:65-66)

Simptome

1. un obiect nemișcat îi apare privitorului ca mișcându-se, iar unul aflat în mișcare îi apare nemișcat;
2. un obiect mic îi apare mare, iar unul mare îi apare mic;
3. lucrurile capătă o înfățișare falsă; sub efectul vrăjitoriei magicienilor lui Faraon, funiile și toiegele au părut șerpi adevărați.

Cum se realizează

Vrăjitorul le arată spectatorilor un obiect cunoscut. Printr-un descântec și cu ajutorul unor demoni, obiectul le apare într-o formă diferită de cea reală.

Cineva mi-a povestit că a văzut un vrăjitor rostind o formulă și făcând un ou să se rotească foarte repede. Altcineva mi-a spus că un vrăjitor a rostit o formulă prin care două pietre au început să se lovească asemenea unor berbeci.

Vrăjitorul folosește asemenea trucuri înaintea oamenilor pentru a le lua banii sau pentru a-și etala priceperea. Uneori combină această formă cu altele: în *sihr*-ul despărțirii, bărbatul își vede soția într-o înfățișare urâtă; în *sihr*-ul iubirii, o vede în chip opus. Aceste forme sunt diferite de simpla șarlatanie bazată pe mișcarea rapidă a mâinilor.

Cum se desface

Autorul recomandă formulele generale prin care djinnii sunt alungați dintr-un loc:

1. rostirea chemării la rugăciune, *adhan*;
2. recitarea *Ayat al-Kursi*;
3. recitarea invocațiilor permise pentru îndepărtarea djinnilor;
4. rostirea cuvintelor *Bismillah*.

Persoana trebuie să se afle în stare de *wudu*. Dacă aceste măsuri nu opresc trucul, autorul concluzionează că omul este un iluzionist care se bazează pe rapiditatea mâinilor, nu un vrăjitor care lucrează cu djinni.

Caz practic: vrăjitorul care făcea mushaf-ul să se rotească

Într-un oraș trăia un magician care își demonstra trucurile făcând un *mushaf* - un exemplar al Coranului - să se rotească. Îl lega cu un fir introdus în dreptul Surei *Ya-Sin*, lega firul de o cheie și suspenda *mushaf*-ul în aer. După recitarea unei formule, îi poruncea să se rotească spre dreapta, iar acesta se rotea repede și uimitor. Îi poruncea apoi să se întoarcă spre stânga; obiectul se oprea și se rotea în sensul cerut, fără ca el să-și miște mâinile. Oamenii văzuseră aceasta de atâtea ori, încât erau aproape fascinați, mai ales pentru că trucul implica un exemplar al Coranului.

Se spune adesea între oameni că djinnii nu pot atinge *mushaf*-ul. Când am aflat despre acel om, am mers să-l văd împreună cu un prieten. Eram în ultimul an de liceu și l-am provocat să-și execute trucul înaintea mulțimii. Oamenii au fost surprinși, fiindcă îl văzuseră făcându-l de multe ori.

În timp ce magicianul lega *mushaf*-ul de cheie, i-am cerut prietenului meu să stea într-o parte a mulțimii și să recite neîncetat *Ayat al-Kursi*. Eu m-am așezat în cealaltă parte și am recitat-o în șoaptă. Când magicianul și-a terminat formula și i-a poruncit *mushaf*-ului să se rotească spre dreapta, acesta nu s-a mișcat. A rostit altă formulă și i-a poruncit să se rotească spre stânga, dar tot nu s-a mișcat. Allah l-a umilit înaintea mulțimii: „Allah îi va sprijini pe cei care Îl sprijină” (*Coranul*, 22:40). Magicianul a pierdut respectul publicului.

4. Sihr al-junun - tulburarea minții

Kharija ibn as-Salt relatează că unchiul său din partea tatălui a mers la Profet ﷺ și a declarat că a îmbrățișat Islamul. Pe drumul de întoarcere a trecut pe lângă un neam care ținea un om tulburat mintal legat în lanțuri. Ei i-au spus: „Am auzit că însoțitorul vostru - Profetul ﷺ - a adus binele. Ai ceva cu care să-l tratezi pe acest om?”

Unchiul a recitat Sura *al-Fatiha*, iar omul s-a însănătoșit. Ei i-au dat o sută de oi. Unchiul s-a dus la Profet ﷺ și i-a relatat întâmplarea. Profetul l-a întrebat: „Ai rostit altceva în afară de aceasta?” El a răspuns: „Nu.” Profetul a spus: „Ia-le. Pe viața mea, unii primesc plată pentru o *ruqya* neadevărată, dar tu ai făcut una adevărată.” Potrivit unei alte versiuni, el l-a tratat recitând *al-Fatiha* timp de trei zile, dimineața și seara; după fiecare recitare își aduna ușor saliva și sufla.

Simptome

1. neatenție și uitare severe;
2. vorbire confuză;
3. ochi ieșiți în evidență și privire deviată;
4. neliniște;
5. incapacitatea de a duce la capăt în mod constant o activitate;
6. dezinteresul față de propria înfățișare;
7. în cazuri grave, persoana pare să nu știe încotro merge și poate dormi în locuri părăsite.

Cum se realizează sihr al-junun

Djinnul însărcinat cu *sihr*-ul intră, potrivit autorului, în persoana vizată și se așază în zona creierului, așa cum îi poruncește vrăjitorul. Începe apoi să exercite presiune asupra funcțiilor legate de gândire, memorie și comportament sau să le influențeze într-un mod cunoscut numai de Allah. Ca urmare, apar simptomele descrise.

Tratamentul sihr al-junun

1. Se recită *ruqya* de bază prezentată mai sus.
2. Dacă bolnavul are o criză, se urmează pașii descriși în secțiunea despre prima stare după recitare.
3. Dacă nu are o criză, *ruqya* se repetă de cel puțin trei ori. Autorul recomandă apoi înregistrarea următoarelor sure și ascultarea lor de două sau trei ori pe zi, timp

de o lună: *al-Baqara, Hud, al-Hijr, as-Saffat, Qaf, ar-Rahman, al-Mulk, al-Jinn, al-A'la, az-Zalzala, al-Humaza, al-Kafirun, al-Falaq* și *an-Nas*. Bolnavul se poate simți tulburat în timpul ascultării ori poate avea o criză și poate vorbi un djinn. Durerea ar putea crește timp de cincisprezece zile, apoi ar scădea treptat până la sfârșitul lunii. *Ruqya* se recită din nou pentru a verifica starea bolnavului.

4. Ediția engleză recomandă să nu fie administrate tranchilizante în perioada tratamentului, pe motiv că l-ar afecta pe bolnav.
5. Ediția engleză menționează și folosirea șocurilor electrice, pretinzând că acestea ar vătăma djinnul și ar grăbi vindecarea.⁶⁸
6. Perioada de tratament poate fi mai scurtă de o lună, dar poate dura trei luni sau mai mult.
7. În timpul tratamentului, bolnavul trebuie să evite păcatele mari și mici, precum ascultarea muzicii, fumatul, neglijarea rugăciunii la timpul ei și, în cazul femeii, nepurtarea *hijab*-ului.
8. Dacă bolnavul are dureri de stomac, autorul interpretează aceasta ca semn că a primit *sihr*-ul prin mâncare ori băutură. El recomandă recitarea întregii *ruqya* asupra apei și consumarea ei în timpul tratamentului, pentru ca obiectul de *sihr* să reacționeze în stomac ori să fie eliminat prin vărsături.

Cazuri de tratare a *sihr al-junun*

Primul caz

Un grup de bărbați a adus la mine un tânăr legat în lanțuri. Imediat ce m-a văzut, tânărul a lovit cu piciorul și a desfăcut lanțurile, însă bărbații l-au imobilizat. Am început să recit versete din Coran, iar el mă scuipa în față de fiecare dată. În cele din urmă le-am dat înregistrări cu versete și le-am spus să i le pună să le asculte timp de patruzeci și cinci de zile, apoi să se întoarcă.

După această perioadă, tânărul a venit la mine cu mintea limpede și și-a cerut iertare pentru ceea ce se petrecuse, deși nu își amintea întâmplarea. Am recitat din nou *ruqya*, dar de această dată nu a existat nicio reacție, ceea ce am luat drept semn al vindecării. El m-a întrebat dacă trebuia să ofere o anumită *sadaqa* pentru tratament. I-am răspuns că nu era obligat, însă, dacă dorea să ofere milostenie săracilor din ținutul său ori să postească drept recunoștință față de Allah, aceasta ar fi fost o faptă bună.

Al doilea caz

Un tânăr mi-a spus că simțea că își pierde mințile și că era nemulțumit de propriul comportament. Am recitat *ruqya* și am considerat că suferea de *sihr al-junun*, probabil făcut împotriva lui înaintea căsătoriei. I-am recomandat să asculte versetele pe care i le înregistrasem și i-am dat apă din care să bea și cu care să se spele. I-am spus să revină după o lună. După aproximativ douăzeci de zile, una dintre rudele sale m-a anunțat că tânărul se însănătoșise și se căsătorise.

⁶⁸ Transmis de Ahmad, 1/381; Abu Dawud, nr. 3883; Ibn Maja, nr. 3530; și al-Hakim, 4/418.

5. Sihr al-khumul - letargia

Simptome

1. dorința puternică de izolare;
2. închiderea totală în sine;
3. tăcerea permanentă;
4. evitarea oamenilor;
5. neatenția;
6. durerile frecvente de cap;
7. pasivitatea și letargia continuă.

Cum se realizează

Vrăjitorul trimite un djinn la persoana vizată și îi poruncește să se așeze în zona creierului și să o facă retrasă și singuratică. Djinnul încearcă să îndeplinească misiunea, iar simptomele apar cu o intensitate proporțională, în concepția autorului, cu puterea sau slăbiciunea djinnului.

Tratamentul

1. Se recită *ruqya* de bază.
2. Dacă bolnavul are o criză, se discută cu djinnul urmând pașii prezentați anterior.
3. Dacă nu are o criză, autorul recomandă înregistrarea surelor următoare pe trei suporturi: unul se ascultă dimineața, unul la timpul rugăciunii *al-'asr*, iar unul înainte de culcare, timp de patruzeci și cinci de zile; perioada poate fi prelungită până la șaizeci de zile. Surele sunt: *al-Fatiha*, *al-Baqara*, *Al 'Imran*, *Ya-Sin*, *as-Saffat*, *ad-Dukhan*, *adh-Dhariyat*, *al-Hashr*, *al-Ma'arij*, *al-Ghashiya*, *az-Zalzala*, *al-Qari'a*, *al-Ikhlās*, *al-Falaq* și *an-Nas*.
4. Autorul afirmă că, prin îngăduința lui Allah, bolnavul se va însănătoși până la sfârșitul perioadei.
5. El recomandă evitarea tranchilizantelor.
6. Dacă bolnavul are dureri de stomac, versetele *ruqya* sunt recitate asupra apei, din care acesta bea pe toată perioada.
7. Dacă are dureri de cap persistente, se recită asupra apei, iar bolnavul se spală cu ea o dată la trei zile, într-un loc curat. Apa nu se completează și nu se încălzește.

6. Sihr al-hawatif - visele rele și auzirea vocilor

Simptome

1. coșmaruri;
2. vise în care cineva îl strigă;
3. auzirea unor voci în stare de veghe, fără a vedea de unde vin;
4. numeroase șoapte (*al-waswas*);
5. suspiciune puternică față de prieteni și rude;

6. vise în care cade de la înălțime;
7. vise în care este urmărit de animale.

Cum se realizează

Vrăjitorul îi poruncește unui djinn să i se arate persoanei atât în vis, cât și în stare de veghe, sub forma unor fiare care o atacă; să o strige cu glasuri pe care uneori le recunoaște, iar alteori nu; și să o facă suspicioasă față de apropiați și străini. Simptomele diferă în funcție de intensitatea *sihr*-ului. Ele pot crește până la tulburare severă ori se pot reduce la simple șoaapte.

Tratamentul

1. Se recită *ruqya* de bază.
2. Dacă bolnavul are o criză, se urmează tratamentul prezentat anterior.
3. Dacă nu are o criză, autorul recomandă:
 - să facă *wudu* și să recite *Ayat al-Kursi* înainte de culcare;⁶⁹
 - să-și apropie palmele de față, să recite *al-Ikhlās*, *al-Falaq* și *an-Nas*, să sufle ușor în palme și să-și șteargă trupul cu ele de trei ori;⁷⁰
 - să recite sau să asculte Sura *as-Saffat* dimineața și Sura *ad-Dukhan* înainte de culcare;
 - să recite sau să asculte Sura *al-Baqara* o dată la trei zile;
 - să recite ultimele două versete din *al-Baqara* înainte de culcare;⁷¹
 - să rostească la culcare: *Bismillah*, *wada'tu janbi. Allahumma-ghfir li dhanbi, wa akhsi' shaytani, wa fukka rihani, wa-j'alni fi-n-nadiyyi-l-a'la* - „În numele lui Allah, m-am culcat pe o parte. O, Allah, iartă-mi păcatul, alungă-l pe șeitanul meu, dezleagă-mi povara și așază-mă în adunarea cea mai înaltă”;⁷²
 - să asculte surele *Fussilat*, *al-Fath* și *al-Jinn* de trei ori pe zi.

Aceste recomandări sunt urmate timp de o lună, după care autorul se așteaptă ca bolnavul să se însănătoșească prin îngăduința lui Allah.

7. Sihr al-marad - boala

Simptome

1. durere persistentă într-o parte a trupului;
2. crize epileptice;
3. paralizia unei regiuni a trupului;
4. paralizia întregului trup;

⁶⁹ an-Nihaya, 1/200.

⁷⁰ Aceste recomandări ale ediției engleze nu trebuie urmate fără supraveghere medicală. Medicamentele prescrise nu se întrerup decât la indicația medicului. Șocurile electrice administrate în afara unui act medical autorizat pot răni sau ucide; terapia electroconvulsivă este o procedură clinică distinctă, efectuată numai de specialiști, cu anestezie și monitorizare.

⁷¹ Al-Bukhari, 1/357 în Fath al-Bari; Muslim, 17/32 în comentariul lui an-Nawawi.

⁷² Al-Bukhari, 11/125 în Fath al-Bari.

5. pierderea funcției unuia dintre organele de simț.

Autorul subliniază că unele dintre aceste semne pot fi identice cu cele ale unei boli trupești obișnuite. Pentru a le deosebi, el recomandă recitarea *ruqya*. Dacă bolnavul simte amețeală, amorțeală, durere de cap ori o schimbare în trup în timpul recitării, autorul presupune că semnele țin de *sihr*. Dacă nu există nicio reacție, bolnavul este sfătuit să consulte un medic pentru o posibilă boală fizică.

Cum se realizează

Creierul este principalul coordonator al trupului. Fiecare organ are un centru de control în creier de la care primește semnale. Dacă omul apropie un deget de foc, degetul transmite repede un semnal centrului senzorial, iar acesta trimite porunca de a se îndepărta de primejdie. Mâna se retrage într-o fracțiune de secundă.

„Aceasta este creația lui Allah! Arătați-Mi ce au creat cei pe care îi chemați în afară de El!”

(Coranul, 31:11)

Autorul susține că, prin această formă de *sihr*, djinnul se așază în zona creierului legată de auz, vedere sau sensibilitatea mâinii ori piciorului, potrivit poruncii vrăjitorului. El descrie trei posibilități:

1. cu îngăduința lui Allah, djinnul împiedică în întregime semnalele să ajungă la un organ, iar funcția lui se oprește; bolnavul poate deveni orb, mut, surd ori paralizat;
2. semnalele sunt blocate uneori și lăsate să treacă alteori, astfel încât organul funcționează intermitent;
3. creierul este făcut să trimită semnale rapide și repetate fără motiv, iar membrul devine rigid și nu se poate mișca, deși nu este paralizat în sens medical.

Orice vătămare produsă sub efectul *sihr*-ului depinde de voința lui Allah: „Ei nu puteau vătăma pe nimeni fără îngăduința lui Allah” (Coranul, 2:102).

Autorul afirmă că, în trecut, mulți medici nu recunoșteau această explicație, dar că unii și-au schimbat opinia după ce au văzut anumite cazuri. Un medic i-ar fi spus:

„Am venit din pricina unui lucru care m-a tulburat. Un bărbat și-a adus fiul paralizat. După examinare, am constatat că suferea de o boală a vertebrelor pe care medicii o considerau incurabilă atât chirurgical, cât și prin alte mijloace. După câteva săptămâni, tatăl s-a întors. L-am întrebat despre fiu, iar el a spus: «Laudă lui Allah, acum poate să stea și să meargă.» L-am întrebat cine l-a tratat. A răspuns: «Wahid, autorul versiunii arabe.» De aceea am venit să aflu cum l-ai tratat.”

Autorul i-a răspuns: „Am recitat asupra lui versete din Coran, apoi am recitat *ruqya* asupra uleiului de *al-habba as-sawda'* - sămânța neagră - și i-am sfătuit să ungă regiunile paralizate.”

Tratamentul

1. Se recită *ruqya* de trei ori. Dacă bolnavul are o criză, se urmează pașii prezentați anterior.
2. Dacă nu are o criză, dar observă schimbări ușoare:
 - ascultă de trei ori pe zi o înregistrare cu *al-Fatiha*, *Ayat al-Kursi*, *ad-Dukhan*, *al-Jinn*, alte sure scurte, *al-Falaq* și *an-Nas*;
 - se recită asupra uleiului de sămânță neagră *al-Fatiha*, *al-Falaq*, *an-Nas*, Coran 17:82 și invocațiile de mai jos; bolnavul își unge fruntea și regiunea dureroasă dimineața și seara.

„Noi pogorâm prin Coran ceea ce este vindecare și îndurare pentru credincioși, iar celor nedrepti nu le sporește decât pierderea.”

(Coranul, 17:82)

Bismillahi arqika, wa-llahu yashfika min kulli da'in yu'dhika, wa min kulli nafsin aw 'ayni hasidin, Allahu yashfika.

„În numele lui Allah fac *ruqya* pentru tine. Fie ca Allah să te vindece de orice boală care îți face rău, de răul oricărui suflet și de ochiul pizmaș. Fie ca Allah să te vindece.”

Allahumma Rabba-n-nas, adhibi-l-ba'sa wa-shfi, Anta-sh-Shafi, la shifa'a illa shifa'uk, shifa'an la yughadiru saqama.

„O, Allah, Domnul oamenilor, îndepărtează suferința și vindecă. Tu ești Vindecătorul. Nu există vindecare decât vindecarea Ta, o vindecare care nu lasă nicio boală.”

Autorul recomandă urmarea acestor îndrumări timp de șaiszeci de zile. Dacă bolnavul nu se însănătoșește, *ruqya* este recitată din nou, iar programul poate fi repetat pentru o perioadă asemănătoare, potrivit stării și progresului său.

Cazuri de tratare a sihr al-marad

O fată care nu vorbise timp de o lună

Tatăl și fratele unei fete au adus-o la mine. Nu putea vorbi și nici măcar nu-și putea deschide gura pentru a mânca sau a bea. Familia îi deschidea gura cu forța și îi dădea puțin lapte ori suc. Mi-au spus că starea dura de treizeci și cinci de zile. Am recitat *ruqya* asupra ei, iar fata a vorbit. Toată lauda I se cuvine lui Allah.

Un djinn care ținea piciorul unei femei

O femeie mi-a spus că avea o durere foarte puternică în picior. Am crezut că ar putea suferi de reumatism, dar, deoarece mergea cu dificultate, am recitat și *ruqya*. Abia începusem *al-Fatiha*, când femeia a avut o criză, iar un djinn a vorbit prin ea și a spus că îi ținea piciorul. I-am cerut să plece în ascultare de Allah. A ieșit, iar femeia a putut merge normal.

Un djinn îi răsucise unui bărbat fața spre dreapta

Fața unui bărbat era răsucită în mod vizibil spre dreapta. Când am recitat *ruqya*, un djinn a vorbit prin el și a spus că bărbatul îl vătămase, motiv pentru care îi răsucise fața. I-am explicat că omul nu îl văzuse și că răzbunarea lui era interzisă. L-am chemat la bine și la părăsirea răului. Djinnul a acceptat și a ieșit, iar fața bărbatului a revenit la poziția normală.

Un caz care i-a nedumerit pe medici

Un bărbat mi-a spus că fiica sa suferise un șoc și se afla în comă de două luni. Putea auzi, dar nu putea vorbi, mânca ori mișca vreo parte a trupului. Se afla la terapie intensivă. Un medic mi-a spus că toate investigațiile erau negative și că nu știau ce afecțiune avea. Fata respira printr-un tub introdus în gât și era hrănită printr-un tub nazal.

De obicei nu merg la bolnavi pentru a-i trata, indiferent cine ar fi. Dacă familia fetei nu mi-ar fi adus un mesaj de la un prieten respectat, șeicul Sa'id ibn Misfir al-Qahtani, nu aș fi vizitat-o. Familia a obținut o autorizație de la spital pentru a o vedea în afara orelor obișnuite.

Am găsit-o întinsă pe pat într-o stare cunoscută numai de Allah. Era atât de slăbită, încât nu putea mișca nicio parte a trupului; numai capul îl mișca foarte încet. Totuși, putea auzi și vedea. I-am pus întrebările obișnuite pentru identificarea simptomelor, dar a răspuns negativ, astfel încât nu am știut ce avea. Am plecat să împlinesc rugăciunea *al-maghrib* și L-am rugat pe Allah să o vindece. Când m-am întors, am recitat Sura *al-Falaq* și invocația „O, Allah, Domnul oamenilor, îndepărtează suferința și vindecă...”. Fata a început să vorbească.

Tatăl și cei doi frați ai ei au plâns de bucurie. Tatăl a vrut să-mi sărute capul, dar i-am spus: „Nu vă atașați de oameni, ci încredeți-vă în Allah. Allah a voit ca fiica voastră să fie vindecată în această clipă și a făcut aceasta printr-unul dintre robii Săi.” Fata a spus: „Laudă lui Allah. Vreau să plec din spital.”

Un djinn indică locul în care fusese îngropat obiectul de sihr

Un tânăr a venit și mi-a spus că era bolnav. Am recitat *ruqya*, iar un djinn a vorbit prin el și a afirmat că fusese însărcinat cu *sihr*-ul făcut tânărului. Ne-a indicat vrăjitorul pentru care lucra și locul în care obiectul fusese îngropat, lângă pragul casei. I-am cerut să plece, iar el a plecat. Familia a săpat în locul indicat și a găsit bucăți de hârtie rupte, acoperite cu cifre. Le-a dizolvat în apă, iar efectele *sihr*-ului s-au liniștit.

8. Sihr an-nazif - sângerarea în afara menstruației

Cum se realizează

Această formă de *sihr* ar afecta numai femeile. Autorul spune că vrăjitorul trimite un djinn la femeia vizată și îi poruncește să provoace sângerarea. Djinnul intră în trup

și circulă prin vene și artere odată cu sângele. Profetul ﷺ a spus: „Satana circulă prin trupul omului asemenea sângelui.”⁷³

Când ajunge la o venă din uter, djinnul ar lovi-o, iar aceasta ar sângera. Autorul leagă explicația de răspunsul Profetului ﷺ către Hamna bint Jahsh, care îl întrebase despre sângerarea în afara menstruației: „Aceasta este una dintre loviturile Satanei.”⁷⁴ Într-o altă relatare, sângerarea este descrisă ca provenind „dintr-o venă lovită de Satana, nu din menstruația obișnuită”.⁷⁵

Definiția sihr an-nazif

În terminologia juriștilor, *an-nazif* se referă la *al-istihada* - sângerarea continuă din afara menstruației -, iar în terminologia medicală desemnează sângerarea. Potrivit lui Ibn al-Athir, *al-istihada* este sângerarea care continuă după menstruația obișnuită.⁷⁶ Ea poate dura luni întregi, iar cantitatea de sânge poate fi mică sau mare.

Tratamentul

Autorul recomandă recitarea *ruqya* asupra apei și spălarea trupului cu ea timp de trei zile. El afirmă că, prin îngăduința lui Allah, sângerarea ar trebui să înceteze.

Caz practic

O femeie mi-a spus că suferea de o sângerare abundentă. Am recitat *ruqya* și i-am dat înregistrări cu versete din Coran. După câteva zile, sângerarea s-a oprit.

În privința scrierii unor versete pe hârtie, spălării cernelii cu apă și consumării apei, Ibn Taymiyya afirmă: „Este permis ca anumite versete coranice ori invocații îngăduite să fie scrise cu cerneală permisă pentru persoana afectată de *sihr*, iar aceasta să spele scrisul și să bea apa, așa cum au susținut imam Ahmad și alți învățați.”⁷⁷

Pentru regulile privitoare la rugăciune, post și celelalte acte de adorare ale femeii care continuă să sângereze în afara menstruației obișnuite trebuie consultate cărțile de *fiqh*.⁷⁸

9. Sihr-ul care împiedică încheierea căsătoriei

Cum se realizează

O persoană plină de ranchiună merge la un vrăjitor și îi cere să împiedice căsătoria ficei cuiva. Vrăjitorul solicită numele fetei, numele mamei și o urmă din părul ori mirosul ei rămas pe o haină. După ce le primește, face lucrarea și îi poruncește unuia sau mai multor djinni să o urmărească până când apare una dintre cele patru stări

⁷³ Al-Bukhari, 7/318 în Fath al-Bari; Muslim, 2/920 în comentariul lui an-Nawawi.

⁷⁴ Abu Dawud, nr. 5054.

⁷⁵ Al-Bukhari, 4/282 în Fath al-Bari; Muslim, 14/155 în comentariul lui an-Nawawi.

⁷⁶ At-Tirmidhi a considerat relatarea bună, iar al-Bukhari autentică, potrivit notei ediției engleze.

⁷⁷ Ahmad și an-Nasa'i; ediția engleză descrie lanțul drept foarte bun.

⁷⁸ an-Nihaya, 1/469.

favorabile intrării: frica extremă, furia extremă, neatenția extremă sau abandonarea în plăcere.

Cele două posibilități ale djinnului

1. Dacă intră în față, o face să simtă repulsie față de orice pretendent și să-l refuze.
2. Dacă nu poate intra, lucrează din exterior prin falsă înfățișare: pretendentul o vede urâtă sub influența șoptelor djinnului, iar fata îl vede la fel.

Sub efectul acestei forme de *sihr* și al șoptelor, un pretendent care acceptase inițial căsătoria se răzgândește după câteva zile fără motiv întemeiat. În cazurile puternice, atunci când intră în casa fetei, simte o apăsare severă și vede întuneric înaintea ochilor, ca și cum s-ar afla într-o închisoare; de aceea nu mai revine. În această perioadă, djinnul îi poate provoca fetei dureri de cap din când în când.

Simptome

1. dureri de cap ocazionale care nu cedează la medicamente;
2. strângere puternică în piept, mai ales între rugăciunea *al-'asr* și miezul nopții;
3. pretendentul îi apare fetei într-o înfățișare urâtă;
4. neatenție;
5. neliniște în somn;
6. dureri de stomac persistente, dar intermitente;
7. durere în partea inferioară a spatelui.

Tratamentul

Se recită *ruqya* de bază. Dacă bolnava are o criză și djinnul vorbește prin ea, se urmează tratamentul prezentat mai sus. Dacă nu are o criză, dar simte schimbări în trup, autorul recomandă timp de o lună:

1. purtarea *hijab*-ului;
2. împlinirea rugăciunilor la timpul lor;
3. evitarea cântecelor și muzicii;
4. efectuarea *wudu*-ului și recitarea *Ayat al-Kursi* înainte de culcare;
5. recitarea *al-Ikhlās*, *al-Falaq* și *an-Nas* în palme, suflarea ușoară și ștergerea trupului de trei ori înainte de culcare;
6. ascultarea zilnică a unei înregistrări de aproximativ șaiszeci de minute cu *Ayat al-Kursi* repetată;
7. ascultarea zilnică a unei înregistrări de aproximativ șaiszeci de minute cu *al-Ikhlās*, *al-Falaq* și *an-Nas* repetate;
8. consumarea apei asupra căreia terapeutul a recitat *ruqya* și spălarea cu ea o dată la trei zile;
9. rostirea de o sută de ori după rugăciunea de dimineață a formulei *La ilaha illa-llah wahdahu la sharika lah, lahu-l-mulku wa lahu-l-hamd, wa Huwa 'ala kulli shay'in qadir*.

După o lună, simptomele pot înceta prin îngăduința lui Allah, deoarece *sihr*-ul a fost desfăcut. Dacă durerea și simptomele se intensifică, autorul recomandă recitarea din nou a *ruqya*; bolnava ar putea avea atunci o criză, urmându-se tratamentul corespunzător.

Caz practic: o femeie acceptă căsătoria, apoi refuză a doua zi

Un tânăr mi-a vorbit despre o fată al cărei comportament era neobișnuit. Ori de câte ori cineva o cerea în căsătorie, accepta cu bucurie, dar în dimineața următoare se răzgândea și refuza fără să ofere vreun motiv. Situația se repetase de atât de multe ori, încât oamenii deveniseră suspicioși.

Am recitat *ruqya*, iar o femeie dintre djinni a vorbit prin ea:

Eu: „Cine ești?” **Djinnul:** „Sunt...” - autorul precizează că nu-și mai amintea numele ei.

Eu: „De ce ai intrat în această fată?” **Djinnul:** „Pentru că o iubesc.”

Eu: „Dar ea nu te iubește. Ce vrei de la ea?” **Djinnul:** „Nu vreau să se căsătorească.”

Eu: „Ce i-ai făcut?” **Djinnul:** „Ori de câte ori venea un pretendent și ea accepta, o amenințam în somn că îi voi face cutare și cutare lucru dacă se căsătorește.”

Eu: „Care este religia ta?” **Djinnul:** „Islamul.”

Eu: „Aceasta este interzis, căci Profetul ﷺ a spus: «Nimeni nu trebuie să-i facă rău fratelui său musulman, lipsindu-l de vreunul dintre drepturile sale.» Ceea ce îi faci acestei fete o vătămează.”⁷⁹

Djinnul a fost convins de cuvintele mele și a părăsit-o, iar fata și-a recăpătat starea obișnuită.

Informații importante despre sihr

1. Unele simptome se pot asemana cu cele ale tulburării minții.
2. Durerile persistente de stomac pot indica, în concepția autorului, că bolnavul a mâncat ori a băut substanța asupra căreia a fost făcut *sihr*.
3. Autorul consideră tratamentul prin Coran posibil dacă terapeutul este un om drept, iar bolnavul are încredere și este convins de eficiența lui.
4. Majoritatea formelor de *sihr* au un simptom comun: senzația de strângere în piept, mai ales noaptea.
5. Locul în care a fost îngropat obiectul poate fi descoperit în două moduri:
 - prin informația dată de djinnul însărcinat cu *sihr*-ul; afirmația nu trebuie crezută înainte ca cineva să cerceteze locul indicat. Găsirea obiectului confirmă spusele; în caz contrar, djinnul a mințit;
 - bolnavul sau terapeutul împlinește două *rak'a* în ultima treime a nopții, cu credință, sinceritate, liniște și supunere, și îi cere lui Allah să-i arate locul.

⁷⁹ Majmu' al-Fatawa, 19/64.

Acesta poate fi văzut într-un vis ori cunoscut printr-o convingere puternică. Dacă lucrul se întâmplă, omul Îi mulțumește lui Allah.

6. *Ruqya* poate fi recitată asupra uleiului de sămânță neagră, cu care bolnavul unge dimineața și seara regiunile dureroase. Autorul recomandă aceasta pentru toate formele de *sihr*.

Profetul ﷺ a spus: „În sămânța neagră se află vindecare pentru orice boală, în afară de moarte.”⁸⁰ În unele țări ea este numită *habbat al-baraka*, iar în altele *shanuz* sau *shuniz*.

O fată căreia Allah i-a redat vederea în locul unde era îngropat sihr-ul

Imediat ce am recitat *ruqya*, mi s-a părut că fata era afectată de un *sihr* puternic. Ea spunea că vedea arătări atât în vis, cât și în stare de veghe. I-am sfătuit familia să urmeze un anumit tratament, iar efectele aveau să fie neutralizate cu îngăduința lui Allah.

Familia a întrebat dacă exista o cale de a afla unde era îngropat obiectul. Le-am explicat că cea mai bună cale este invocarea lui Allah cu smerenie și supunere, mai ales în ultima treime a nopții, timpul în care invocația are cele mai mari speranțe de a fi primită și în care Allah coboară la cerul cel mai apropiat într-un mod potrivit măreției Sale.

Familia mi-a spus că fata s-a trezit în ultima treime a nopții, s-a rugat, L-a chemat pe Allah și s-a smerit înaintea Lui. Într-o noapte a visat pe cineva care o lua de mână și o conducea la locul unde era îngropat obiectul. Dimineața a povestit visul familiei. Ei au mers în locul văzut, au găsit obiectul și l-au distrus, iar fata s-a însănătoșit.

⁸⁰ A se vedea lucrarea autorului al-Iklil fi Sharh Manar as-Sabil, 1/210.

Capitolul al șaptelea. Tratarea sihr ar-rabt - tulburările erecției în timpul relațiilor intime

Capitolul cuprinde: definiția și explicarea *sihr ar-rabt*; forma întâlnită la femei; nouă metode de tratament; deosebirea dintre *ar-rabt*, impotență și slăbiciune sexuală; sterilitatea la bărbați și femei; ejacularea precoce; ocrotirea mirilor înaintea primei relații intime; măsuri generale de protecție și cazuri practice.

Notă editorială a ediției românești: Afirmatiile medicale și schemele de tratament din acest capitol reproduc concepția autorului și nu înlocuiesc evaluarea clinică. Tulburările erectile persistente, infertilitatea, sângerarea în sarcină și avorturile spontane au nevoie de investigație medicală. Informații medicale generale: [NHS - disfuncția erectilă](#), [NHS - cauzele infertilității](#) și [NHS - avortul spontan](#).

Definiția ar-rabt

Ar-rabt este incapacitatea unui bărbat sănătos și apt fizic de a avea relații intime cu soția sa. Înaintea prezentării cauzelor atribuite acestei stări, autorul descrie procesul erecției.

Fiziologia sexualității masculine

Penisul este un organ alcătuit din țesut elastic. El intră în erecție atunci când corpul erectil se umple cu sânge și revine la starea flască atunci când sângele se retrage.

Etapele erecției

Autorul descrie procesul în trei etape:

1. excitația sexuală declanșează semnale hormonale și nervoase, ritmul cardiac crește, iar pielea se poate înroși;
2. semnalele ajung la centrul corespunzător din creier, care întreține răspunsul sexual;
3. centrul excitației transmite impulsuri pe căile nervoase, vasele și țesuturile erectile se relaxează și se umple cu sânge, iar presiunea produsă determină erecția.

Cum se realizează sihr ar-rabt

În explicația autorului, djinnul însărcinat cu *sihr*-ul se așază în zona cerebrală legată de excitația sexuală și lasă organele să funcționeze normal în celelalte împrejurări. Când bărbatul se apropie de soție cu intenția relației intime, djinnul blochează semnalele către țesuturile care primesc sânge. Sângele se retrage repede, iar erecția dispare.

Bărbatul poate fi în stare normală și poate avea erecție în timpul apropierei, dar o pierde în clipa în care urmează penetrarea. Uneori, un bărbat cu două soții poate manifesta *ar-rabt* numai față de una, deoarece, potrivit autorului, djinnul blochează excitația numai când se apropie de acea soție.

Ar-rabt la femei

Așa cum bărbatul poate suferi de *ar-rabt*, autorul afirmă că și femeia poate fi afectată. El enumeră cinci forme:

1. **Rabt al-man' - împiedicarea.** Femeia își strânge involuntar picioarele și împiedică penetrarea. Reacția ar fi automată și în afara controlului ei. Autorul relatează cazul unei femei care i-a cerut soțului să-i țină picioarele despărțite cu dispozitive metalice; încercarea nu a reușit. Apoi i-a cerut să-i administreze un medicament injectabil pentru a o seda, ceea ce a făcut actul posibil numai în beneficiul unuia dintre soți.⁸¹
2. **Rabt at-taballud - pierderea senzației sexuale.** Djinnul ar afecta zona cerebrală legată de senzația sexuală, iar femeia nu mai simte plăcere și nu răspunde soțului. Trupul îi amorțește; lubrifierea nu se produce, iar actul devine dificil ori imposibil.
3. **Rabt an-nazif - sângerarea în timpul relației intime.** Spre deosebire de *sihr an-nazif*, care poate dura zile, această sângerare apare numai în timpul relației. Autorul relatează cazul unui soldat a cărui soție începea să sângereze când el venea acasă în permisie; sângerarea dura aproximativ cinci zile și se oprea după plecarea lui.
4. **Rabt al-insidad - blocarea vaginului.** Bărbatul simte un obstacol de țesut care împiedică penetrarea.
5. **Rabt at-taghwir - aparenta pierdere a virginității.** Bărbatul se căsătorește cu o femeie virgină, dar la prima relație crede că ea nu mai este virgină, ceea ce ridică suspiciuni asupra trecutului ei. Autorul afirmă că semnul virginității revine după neutralizarea *sihr*-ului.

Tratamentul ar-rabt la bărbați

Prima metodă

Se recită *ruqya* de bază de la începutul capitolului al șaselea. Dacă djinnul vorbește prin bolnav, este întrebat unde se află obiectul de *sihr*. Dacă locul este indicat și obiectul găsit, acesta este distrus, iar djinnului i se cere să părăsească trupul. Dacă nu vorbește, se încearcă metodele următoare.

A doua metodă

Pasajele 7:117-122, 10:81-82 și 20:69 sunt recitate de mai multe ori asupra apei, iar bolnavul bea din ea și se spală cu ea câteva zile.

⁸¹ Ibn Maja, nr. 2340-2341.

A treia metodă

Șapte frunze verzi de lotus sunt zdrobite și puse într-un vas cu apă. Apropiind gura de vas și amestecând frunzele, se recită *Ayat al-Kursi*, *al-Falaq* și *an-Nas*. Bolnavul bea din apă și se spală cu ea câteva zile, fără să adauge apă nouă și fără să o încălzească. Dacă dorește să o încălzească, autorul recomandă numai căldura soarelui. Apa nu este vărsată într-un loc murdar.

A patra metodă

Se recită *ruqya* și versetul următor la urechea bolnavului:

„Ne vom îndrepta către faptele pe care le-au săvârșit și le vom face pulbere risipită.”

(*Coranul*, 25:23)

Autorul recomandă repetarea versetului de cel puțin o sută de ori, până când membrele bolnavului amortează, și reluarea timp de câteva zile până la revenirea la starea obișnuită.

A cincea metodă

Al-Hafiz Ibn Hajar relatează în *Fath al-Bari* că 'Abd ar-Razzaq a transmis de la ash-Sha'bi: „Nu este nimic rău în folosirea *nushra* arabe.” Bolnavul ia frunze din partea dreaptă și stângă a unui copac, le zdrobește și le amestecă în apă. Recită asupra lor *Ayat al-Kursi*, *al-Falaq* și *an-Nas*, apoi se spală cu apa.⁸²

A șasea metodă

Bolnavul adună flori de primăvară, sălbatice și de grădină, și le fierbe ușor într-un vas curat cu apă proaspătă. După ce apa se liniștește, recită asupra ei *Ayat al-Kursi*, *al-Falaq* și *an-Nas*, apoi se spală cu ea.⁸³

A șaptea metodă

Se recită asupra unui vas cu apă *Ayat al-Kursi*, *al-Falaq*, *an-Nas* și invocațiile de mai jos. Bolnavul bea și se spală cu apa câteva zile:

Allahumma Rabba-n-nas, adhibi-l-ba'sa wa-shfi, Anta-sh-Shafi, la shifa'a illa shifa'uk, shifa'an la yughadiru saqama.

„O, Allah, Domnul oamenilor, îndepărtează suferința și vindecă. Tu ești Vindecătorul; nu există vindecare decât vindecarea Ta, o vindecare care nu lasă nicio boală.”

Bismillahi arqika, wa-llahu yashfika min kulli da'in yu'dhika, wa min kulli nafsin aw 'ayni hasidin, Allahu yashfika.

⁸² Al-Bukhari, nr. 5687; Muslim, nr. 2215, de la Abu Hurayra, Cartea salutului, capitolul despre tratamentul cu sămânța neagră.

⁸³ Sedarea ori imobilizarea unei persoane pentru activitate sexuală nu înseamnă consimțământ și poate produce vătămare. Fragmentul este redat pentru fidelitatea traducerii, nu ca recomandare.

„În numele lui Allah fac *ruqya* pentru tine. Fie ca Allah să te vindece de orice boală care îți face rău, de răul oricărui suflet și de ochiul pizmaș. Fie ca Allah să te vindece.”

A'udhu bi-kalimati-llahi-t-tammati min sharri ma khalaq.

„Caut adăpost în cuvintele desăvârșite ale lui Allah împotriva răului celor pe care El le-a creat.”

Bismillahi-lladhi la yadurru ma'a-smihi shay'un fi-l-ardi wa la fi-s-sama', wa Huwa-s-Sami'u-l-'Alim.

„În numele lui Allah, cu al Cărui Nume nimic din cer și de pe pământ nu poate vătăma. El este Cel care Aude totul, Atoatecunoscătorul.”

A opta metodă

Pasajul 7:117-122 este scris pe un vas curat cu cerneală curată. Scrisul este spălat cu ulei de sămânță neagră, din care bolnavul bea și cu care își unge pieptul și fruntea timp de trei zile. Ibn Taymiyya afirmă că bolnavului musulman îi este permis să scrie versete ori invocații pe un vas, să spele scrisul cu apă sau ulei de sămânță neagră și să consume lichidul.⁸⁴

A noua metodă

Ruqya potrivită este scrisă cu cerneală curată - de pildă, șofran - pe un vas curat. Scrisul este spălat cu apă, iar bolnavul bea și se spală cu ea timp de câteva zile.

Deosebirea dintre ar-rabt, impotență și slăbiciune sexuală

Ar-rabt. Bărbatul se simte activ și dornic de relații intime cu soția. Are erecție cât timp este departe de ea, dar o pierde atunci când se apropie și nu poate avea relația.

Al-'ajz al-jinsi - incapacitatea sexuală sau impotența. Bărbatul nu poate avea relații intime cu soția nici atunci când este departe, nici atunci când se află lângă ea, deoarece nu poate obține erecția.

Ad-du'f al-jinsi - slăbiciunea sexuală. Bărbatul poate avea relații intime numai după intervale lungi, iar erecția se menține pentru o perioadă scurtă.

Tratarea ar-rabt, a impotenței și a slăbiciunii sexuale

Pentru *ar-rabt*, autorul trimite la cele nouă metode anterioare. Pentru *al-'ajz al-jinsi* recomandă consultarea medicilor.⁸⁵ Pentru slăbiciunea sexuală propune următorul amestec tradițional:

1. un kilogram de miere curată se amestecă cu două sute de grame de lăptișor de matcă;

⁸⁴ Al-Bukhari, 10/233 în Fath al-Bari.

⁸⁵ Al-Bukhari, 10/234 în Fath al-Bari, potrivit notei ediției engleze.

2. asupra amestecului se recită *al-Fatiha*, *ash-Sharh* - Sura 94 -, *Ayat al-Kursi*, *al-Falaq* și *an-Nas*;
3. se iau trei linguri dimineța înainte de mâncare, o lingură înaintea prânzului și una cu o oră înaintea cinei;
4. cura este continuată o lună sau două, în funcție de gradul slăbiciunii.⁸⁶

Formele și cauzele sterilității

Sterilitatea la bărbați

Autorul distinge două forme:

1. **sterilitatea organică**, tratată de medici atunci când este posibil;
2. **sterilitatea atribuită sihr-ului**, pusă pe seama prezenței unui djinn în trup și tratată prin Coran și invocații.

Ediția engleză afirmă că fertilitatea masculină ar necesita cel puțin douăzeci de milioane de spermatozoizi pe centimetru cub de material seminal. Autorul susține că djinnul poate interveni asupra unuia dintre testicule, împiedicând producerea numărului necesar de spermatozoizi, ori asupra secrețiilor care îi hrănesc și îi transportă, astfel încât fecundarea să nu se realizeze.⁸⁷

Deosebirea dintre sterilitatea naturală și cea atribuită sihr-ului

Autorul atribuie celei de-a doua forme următoarele semne:

1. strângere în piept, începând de la rugăciunea *al-'asr* și putând dura până la miezul nopții;
2. neatenție;
3. durere în partea inferioară a coloanei;
4. neliniște în timpul somnului;
5. coșmaruri.

Sterilitatea la femei

Sunt prezentate două forme:

1. sterilitatea naturală;
2. sterilitatea atribuită *sihr*-ului. Autorul afirmă că djinnul se așază în uter și distruge ovulul, împiedicând fecundarea; alteori lasă sarcina să înceapă, apoi provoacă o sângerare și pierderea sarcinii. El atribuie intervenției djinnilor multe dintre avorturile spontane repetate din trecut și invocă hadithul: „Satana circulă prin trupul omului asemenea sângelui.”⁸⁸

⁸⁶ Majmu' al-Fatawa, 19/64.

⁸⁷ Problemele persistente de erecție pot avea cauze tratabile și trebuie evaluate medical; a se vedea nota editorială de la începutul capitolului.

⁸⁸ Ediția engleză adaugă că produsul trebuie să fie proaspăt și enumeră, în ordinea preferinței autorului, proveniența yemenită sau saudită, egipteană, turcească și de export. Persoanele cu alergii la produse apicole trebuie să ceară sfatul unui profesionist medical înainte de consum.

Tratamentul sterilității

Autorul recomandă:

1. ascultarea *ruqya* de trei ori pe zi;
2. recitarea ori ascultarea Surei *as-Saffat* dimineța;
3. recitarea ori ascultarea Surei *al-Ma'arij* înainte de culcare;
4. recitarea *al-Fatiha*, *Ayat al-Kursi*, ultimelor versete din *al-Baqara* și *Al 'Imran* asupra uleiului de sămânță neagră, cu care bolnavul unge pieptul, fruntea și coloana înainte de culcare;
5. recitarea aceluiași pasaje asupra mierii curate și consumarea unei linguri dimineța înainte de mâncare.

Programul este urmat câteva luni, împreună cu respectarea poruncilor lui Allah privind ceea ce este permis și interzis:

„Noi pogorâm prin Coran ceea ce este vindecare și îndurare pentru credincioși.”

(*Coranul*, 17:82)

Autorul afirmă că mai multe cazuri de sterilitate de acest tip au fost tratate prin harul lui Allah.

Tratarea ejaculării precoce

Ediția engleză precizează că ejacularea precoce poate avea cauze naturale și poate fi tratată de medici. Ea amintește folosirea unor unguente care reduc sensibilitatea și tehnici de distragere a atenției, precum concentrarea asupra altor probleme ori rezolvarea unor calcule în timpul relației.⁸⁹

Autorul afirmă că unele cazuri pot fi provocate de excitația produsă de un djinn în zona prostatei și recomandă timp de cel puțin trei luni:

1. rostirea de o sută de ori după rugăciunea *al-fajr* a formulei *La ilaha illa-llah wahdahu la sharika lah, lahu-l-mulku wa lahu-l-hamd, wa Huwa 'ala kulli shay'in qadir*;
2. recitarea ori ascultarea Surei *al-Mulk* înainte de culcare;
3. recitarea *Ayat al-Kursi* de trei ori pe zi;
4. rostirea de trei ori dimineța și de trei ori seara a invocațiilor:

A'udhu bi-kalimati-llahi-t-tammati min sharri ma khalaq.

Bismillahi-lladhi la yadurru ma'a-smihi shay'un fi-l-ardi wa la fi-s-sama', wa Huwa-s-Sami'u-l-'Alim.

A'udhu bi-kalimati-llahi-t-tammati min kulli shaytanin wa hammatin wa min kulli 'aynin lamma.

„Caut adăpost în cuvintele desăvârșite ale lui Allah de orice șeitan, de orice făptură vătămătoare și de orice ochi rău.”

⁸⁹ Terminologia și pragurile de laborator s-au schimbat de la publicarea ediției engleze în 2004. Diagnosticul infertilității nu se bazează pe o singură valoare și necesită investigații clinice.

Protejarea mirilor și măsuri generale împotriva sihr-ului

Ar-rabt apare de multe ori, spune autorul, la un tânăr în momentul căsătoriei, mai ales într-o comunitate în care există vrăjitori răuvoitori. Înainte de a enumera măsurile de protecție, el relatează o întâmplare.

Într-un oraș trăia un tânăr drept care îi chema pe oameni la Islam, în oraș și în împrejurimi. Ținea predici despre monoteismul curat și credința limpede, îi avertiza să nu meargă la vrăjitori și le explica faptul că *sihr*-ul este necredință, iar vrăjitorul se împotrivește lui Allah și Trimisului Său.

În același oraș exista un vrăjitor bine cunoscut. Când un tânăr urma să se căsătorească, mergea la el și îi spunea data nunții. Vrăjitorul cerea bani, iar tânărul îi plătea fără împotrivire. Dacă refuza, vrăjitorul îl amenința cu *sihr ar-rabt*, pentru a-l împiedica să aibă relații cu soția. Tânărul ajungea apoi să se întoarcă și să plătească de două ori mai mult pentru desfacerea lucrării.

Tânărul drept îl denunța public pe vrăjitor la predicile din moschee și la adunări publice și private, îi spunea numele și îi avertiza pe oameni. Fiind necăsătorit, lumea aștepta nunta lui ca să vadă dacă se putea proteja.

Înainte primei relații cu soția, tânărul mi-a povestit amenințarea și mi-a cerut mijloace de protecție. I-am spus că îl pot ajuta, cu îngăduința lui Allah, cu o condiție: să-i trimită vrăjitorului mesajul că se căsătorește în ziua cutare, că îl provoacă să facă tot ceea ce poate și că, dacă nu reușește singur, să-i cheme și pe ceilalți vrăjitori. Provocarea trebuia făcută publică.

Tânărul a ezitat: „Ești sigur?” I-am răspuns: „Da. Biruința este a credincioșilor, iar umilirea a nelegiuitorilor.” El a trimis mesajul și a făcut cunoscută data nunții. I-am oferit mijloacele de protecție enumerate mai jos. S-a căsătorit și și-a început viața conjugală fără să fie afectat. Oamenii au privit întâmplarea ca pe o victorie a credinței adevărate și o dovadă a ocrotirii lui Allah, iar reputația vrăjitorului a fost distrusă.

Allah este Cel mai Mare; a Lui este lauda și nu există biruință decât prin El.

Prima măsură: șapte curmale 'ajwa

Dimineața, înainte de altă mâncare, se consumă șapte curmale presate, de preferință din Madina; dacă nu sunt disponibile, autorul recomandă alte curmale. Profetul ﷺ a spus: „Cel care mănâncă în fiecare dimineață șapte curmale 'ajwa înainte de altă mâncare nu va fi vătămat în acea zi de otrăvă ori de *sihr*.”⁹⁰

A doua măsură: wudu

Autorul afirmă că *sihr*-ul nu îl afectează pe cel aflat în stare de *wudu*, deoarece este ocrotit de un înger. Ibn 'Abbas relatează că Profetul ﷺ a spus: „Curățați aceste trupuri, iar Allah vă va curăța. Niciun rob nu doarme în stare de puritate fără ca un

⁹⁰ Afirmatia reproduce opinia autorului. Sângerarea în sarcină ori pierderile repetate de sarcină necesită evaluare medicală; în unele situații, ajutorul trebuie solicitat de urgență.

înger să rămână lângă el; ori de câte ori se mișcă în timpul nopții, îngerul spune: «O, Allah, iartă-l pe robul Tău, căci a adormit în stare de puritate.»⁹¹

A treia măsură: rugăciunea în congregație

Rugăciunea în congregație îl ocrotește pe musulman de Satana, iar neglijarea ei îi oferă Satanei putere asupra lui. Abu ad-Darda' relatează că Profetul ﷺ a spus: „Dacă într-o așezare sau în pustiu se află trei oameni care nu împlinesc rugăciunea împreună, Satana îi stăpânește. Rămâneți cu comunitatea, căci lupul prinde oaia care se îndepărtează singură de turmă.”⁹²

A patra măsură: qiyam al-layl

Cel care dorește să se protejeze de *sihr* împlinește rugăciunea voluntară de noapte. Ibn Mas'ud relatează că, atunci când Profetul ﷺ a fost întrebat despre un om care a dormit până la rugăciunea de dimineață fără să se trezească pentru *qiyam al-layl*, el a spus: „Satana a urinat în urechea lui.”⁹³

Sa'id ibn Mansur relatează că Ibn 'Umar a spus: „Niciun om nu se trezește dimineața fără să fi împlinit *salat al-witr* fără ca o funie de aproximativ șaptezeci de coți să-i fie așezată pe cap.”⁹⁴

A cincea măsură: căutarea adăpostului la Allah la intrarea în toaletă

Musulmanul caută adăpost la Allah înainte de a intra la toaletă. Autorul relatează că un djinn i-ar fi spus că intrase într-o persoană deoarece aceasta nu rostise invocația. Un alt djinn i-ar fi spus că Allah le-a dat musulmanilor o armă puternică împotriva lor, dar ei nu o folosesc: invocațiile Profetului ﷺ.

La intrarea în toaletă se spune: *Allahumma inni a'udhu bika mina-l-khubuthi wa-l-khaba'ith* - „O, Allah, caut adăpost la Tine de șeitani masculi și femele.”⁹⁵

A șasea măsură: căutarea adăpostului la începutul rugăciunii

Jubayr ibn Mut'im relatează că l-a văzut pe Profet ﷺ rostind de trei ori:

Allahu Akbaru kabira, wa-l-hamdu lillahi kathira, wa subhana-llahi bukratan wa asila.

„Allah este Cel mai Mare cu adevărat; multă laudă I se cuvine lui Allah și slavă lui Allah dimineața și seara.”

Apoi spunea:

A'udhu billahi mina-sh-shaytani-r-rajim, min nafkhihi wa nafthihi wa hamzihi.

⁹¹ Pentru simptome persistente, tratamentul se stabilește împreună cu medicul ori cu o clinică de sănătate sexuală; a se vedea sursa medicală din nota de la începutul capitolului.

⁹² Al-Bukhari, 10/249, Cartea medicinei, capitolul despre tratarea vrăjitoriei cu curmale 'ajwa.

⁹³ At-Tabarani, al-Awsat; al-Mundhiri a considerat lanțul foarte bun în at-Targhib, 2/13.

⁹⁴ Abu Dawud, potrivit notei ediției engleze.

⁹⁵ Al-Bukhari, 3/34 în Fath al-Bari, și Muslim, 6/63 în comentariul lui an-Nawawi.

„Caut adăpost la Allah de Satana cel alungat, de trufia lui, de suflarea lui și de împunsătura lui.”

Editia engleză explică *nafkhihi* drept trufie, *naftihi* drept poezie rea, iar *hamzihi* drept tulburare și nebunie.⁹⁶

A șaptea măsură: protejarea noii soții

După încheierea căsătoriei, soțul își pune mâna dreaptă pe fruntea soției și spune:

Allahumma inni as'aluka khayraha wa khayra ma jabaltaha 'alayh, wa a'udhu bika min sharriha wa sharri ma jabaltaha 'alayh.

„O, Allah, Îți cer binele ei și binele firii asupra căreia ai creat-o și caut adăpost la Tine de răul ei și de răul firii asupra căreia ai creat-o.”⁹⁷

A opta măsură: începerea vieții conjugale cu rugăciune

'Abdullah ibn Mas'ud spune că, în noaptea nunții, înaintea primei relații, soțul împlinește două *rak'a*, iar soția se roagă în spatele lui. Apoi spune:

Allahumma barik li fi ahli, wa barik lahum fiyya. Allahumma-jma' baynana ma jama'ta bi-khayr, wa farriq baynana idha farraqta bi-khayr.

„O, Allah, binecuvântează-mi soția și fă-mă binecuvântare pentru ea. O, Allah, dacă ne unești, unește-ne în bine, iar dacă ne desparti, desparte-ne în bine.”⁹⁸

A noua măsură: protejarea de Satana în timpul relației intime

Ibn 'Abbas relatează că Profetul ﷺ a spus că, dacă soții rostesc invocația de mai jos și li se hotărăște un copil, Satana nu îl va vătăma:

Allahumma jannibna-sh-shaytana wa jannibi-sh-shaytana ma razaqtana.

„O, Allah, ține-l pe Satana departe de noi și ține-l departe de ceea ce ne vei dărui.”⁹⁹

Autorul relatează că un djinn, după îmbrățișarea Islamului și pocăință, i-ar fi spus că participa la relațiile unui bărbat cu soția sa deoarece acesta nu rostea invocația. „Slavă lui Allah! Avem atâtea comori prețioase, dar nu le cunoaștem valoarea.”

A zecea măsură: Ayat al-Kursi înainte de culcare

Se face *wudu*, se recită *Ayat al-Kursi* și Allah este pomenit până la adormire. Satana i-a spus lui Abu Hurayra: „Cel care recită *Ayat al-Kursi* înainte de culcare va avea de la Allah un păzitor, iar niciun șeytan nu se va apropia de el până dimineața.” Profetul ﷺ a confirmat: „Ți-a spus adevărul, deși este mincinos.”¹⁰⁰

⁹⁶ Sa'id ibn Mansur; al-Hafiz a descris lanțul drept foarte bun, Fath al-Bari, 3/25.

⁹⁷ Al-Bukhari, 1/292 în Fath al-Bari, și Muslim, 4/70 în comentariul lui an-Nawawi.

⁹⁸ Abu Dawud, 1/203; al-Albani a clasificat relatarea drept autentică.

⁹⁹ Abu Dawud; al-Albani a considerat lanțul bun, p. 151 în ediția citată.

¹⁰⁰ At-Tabarani; al-Albani a clasificat relatarea drept autentică.

A unsprezecea măsură: pomenirea de după fajr

După rugăciunea de dimineată se rostește de o sută de ori formula *La ilaha illa-llah wahdahu la sharika lah, lahu-l-mulku wa lahu-l-hamd, wa Huwa 'ala kulli shay'in qadir*. Profetul ﷺ a spus că omul primește răsplata eliberării a zece sclavi, îi sunt scrise o sută de fapte bune, îi sunt șterse o sută de fapte rele și este ocrotit de Satana până seara; nimeni nu aduce ceva mai bun, în afară de cel care spune mai mult.¹⁰¹

A douăsprezecea măsură: invocația la intrarea în moschee

A'udhu billahi-l-'Azim, wa bi-wajhihi-l-Karim, wa sultanihi-l-qadim, mina-sh-shaytani-r-rajim.

„Caut adăpost la Allah Cel Măreț, la Fața Sa cea nobilă și la stăpânirea Sa veșnică de Satana cel alungat.”

Profetul ﷺ a spus că, atunci când musulmanul rostește aceste cuvinte, Satana spune: „Este apărat de mine pentru restul zilei.”¹⁰²

A treisprezecea măsură: invocația dimineții și serii

De trei ori dimineța și de trei ori seara se spune:

Bismillahi-lladhi la yadurru ma'a-smihi shay'un fi-l-ardi wa la fi-s-sama', wa Huwa-s-Sami'u-l-'Alim.

„În numele lui Allah, cu al Cărui Nume nimic din cer și de pe pământ nu poate vătăma. El este Cel care Aude totul, Atoatecunoscătorul.”¹⁰³

A paisprezecea măsură: invocația la ieșirea din casă

Bismillah, tawakkaltu 'ala-llah, la hawla wa la quwwata illa bi-llah.

„În numele lui Allah; mă încred în Allah. Nu există putere și nici forță decât prin Allah.”

Celui care o rostește i se spune, fără ca el să audă: „Ai fost îndrumat, apărat și ocrotit.” Satana se îndepărtează și îi spune altuia: „Ce îi poți face unui om care a fost călăuzit, apărat și ocrotit?”¹⁰⁴

A cincisprezecea măsură: cuvintele desăvârșite ale lui Allah

Dimineța și seara se spune: *A'udhu bi-kalimati-llahi-t-tammati min sharri ma khalaq* - „Caut adăpost în cuvintele desăvârșite ale lui Allah împotriva răului celor pe care El le-a creat.”¹⁰⁵

Autorul prezintă aceste cincisprezece practici drept mijloace de protecție împotriva *sihr*-ului în general și a *ar-rabt* în particular, atunci când sunt împlinite cu sinceritate și credință.

¹⁰¹ Al-Bukhari, 1/291 în Fath al-Bari, și Muslim.

¹⁰² Al-Bukhari, hadithul lui Abu Hurayra despre Ayat al-Kursi.

¹⁰³ Al-Bukhari, 6/338 în Fath al-Bari, și Muslim, 17/17 în comentariul lui an-Nawawi.

¹⁰⁴ Abu Dawud, 1/127.

¹⁰⁵ At-Tirmidhi, 5/133.

Un caz de desfacere a ar-rabt

Există multe cazuri, spune autorul, dar el relatează unul singur. Un tânăr a venit împreună cu fratele său, căsătorit de o săptămână și incapabil să aibă relații cu soția. Încercase mai întâi la vrăjitori și clarvăzători, fără rezultat. I-am cerut să se pocăiască sincer înaintea lui Allah și să respingă credința în acei oameni, pentru ca credința lui să fie dreaptă și să-l ajute în tratament. El mi-a spus că vizita îi întărise convingerea că erau mincinoși, înșelători și neputincioși.

Am recitat *ruqya* și am cerut șapte frunze verzi de lotus. Cum nu au găsit, am luat șapte frunze de camfor. Le-au zdrobit între două pietre, le-am pus în apă și am recitat *Ayat al-Kursi*, *al-Falaq* și *an-Nas*. I-am spus bolnavului să bea și să se spele cu apa. El a făcut aceasta, iar *ar-rabt* a încetat imediat.

Un sihr ar-rabt care s-a transformat în tulburare mintală

Un tânăr înțelept s-a căsătorit, dar în noaptea nunții a constatat că suferea de *ar-rabt*. Mai târziu, starea s-ar fi transformat într-o tulburare mintală. Autorul afirmă că transformarea neașteptată a efectelor este frecventă și o atribuie necunoașterii de către vrăjitori a principiilor *sihr*-ului.

El dă și exemplul unei femei care i-a cerut unui vrăjitor ca soțul ei să urască toate femeile în afară de ea. A pus amestecul în mâncarea lui, dar bărbatul a ajuns să urască toate femeile, inclusiv pe ea, și a divorțat. Femeia s-a întors la vrăjitor pentru a anula lucrarea, însă l-a găsit mort.

În cazul tânărului, acesta umbla prin oraș cu privirea în pământ și striga asemenea unui om tulburat. Am recitat *ruqya* asupra apei, am zdrobit frunze de lotus și i-am spus să bea și să se spele. A urmat îndrumarea și s-a însănătoșit.

Capitolul al optulea. Tratarea deochiului - al-'ayn

Capitolul prezintă dovezi coranice și profetice privind efectul deochiului, opiniile învățaților asupra realității lui, deosebirea dintre deochi și invidie, posibilitatea ca un djinn să-l deoache pe om, metode de tratament și trei cazuri practice.

Notă editorială a ediției românești: Relatările despre *al-'ayn* sunt redactate ca parte a conținutului religios al lucrării. Simptome precum refuzul hranei la sugar, pierderea bruscă a vorbirii, leșinul, slăbiciunea severă ori alte schimbări acute trebuie evaluate fără întârziere de personal medical; *ruqya* poate însoți, dar nu trebuie să amâne îngrijirea necesară.

Dovezi din Coran privind efectul deochiului

Allah spune:

„El a spus: «O, fiii mei! Nu intrați pe o singură poartă, ci intrați pe porți diferite. Eu nu vă pot fi de niciun folos împotriva hotărârii lui Allah. Judecata Îi aparține numai lui Allah. În El mă încred și în El să se încreadă cei care se bizuie.» Când au intrat așa cum le poruncise tatăl lor, aceasta nu le-a fost de niciun folos împotriva hotărârii lui Allah, ci a împlinit doar o dorință din sufletul lui Ya'qub. El avea o cunoaștere pe care Noi i-o dădusem, dar cei mai mulți oameni nu știu.”

(Coranul, 12:67-68)

Potrivit lui al-Hafiz Ibn Kathir, versetul arată că, atunci când trimisul lui Allah Ya'qub l-a trimis pe Binyamin împreună cu frații săi în Egipt, i-a sfătuit să nu intre toți prin aceeași poartă, ci prin porți diferite. Exegeții Ibn 'Abbas, Muhammad ibn Ka'b, Mujahid, ad-Dahhak, Qatada și as-Suddi explică faptul că fiii săi erau frumoși, iar Ya'qub s-a temut pentru ei de deochi. Deochiul este o realitate și ar putea doborî un călăreț de pe cal.

Cuvintele lui Ya'qub, „Eu nu vă pot fi de niciun folos împotriva hotărârii lui Allah”, înseamnă că măsura de precauție nu se poate opune decretului și destinului stabilit de Allah. Dacă Allah hotărăște ceva, nimeni nu poate răsturna hotărârea.

Ibn Kathir spune că pasajul „Când au intrat așa cum le poruncise tatăl lor, aceasta nu le-a fost de niciun folos împotriva hotărârii lui Allah, ci a împlinit doar o dorință din sufletul lui Ya'qub” se referă la luarea unei măsuri de apărare împotriva deochiului.¹⁰⁶

Allah Preaînaltul mai spune:

„Necredincioșii aproape că te doboară cu privirile lor când aud Pomenirea și spun: «El este, cu siguranță, un om posedat.»”

(Coranul, 68:51)

¹⁰⁶ Abu Dawud, 4/325; at-Tirmidhi, 5/154.

Potrivit lui Ibn 'Abbas, Mujahid și altor exegeți, versetul se referă la privirile rele ale necredincioșilor, izvorâte din invidia și ura lor față de Trimisul lui Allah ﷺ. Dacă Allah nu l-ar fi ocrotit, deochiul lor l-ar fi atins. Aceasta este o altă dovadă, în argumentul autorului, că deochiul și efectele lui sunt reale.¹⁰⁷

Dovezi din hadith privind efectul deochiului

Abu Hurayra relatează că Profetul ﷺ a spus: „Deochiul este o realitate.”¹⁰⁸

'Aisha relatează că Profetul ﷺ a spus: „Căutați adăpost la Allah de deochi, căci deochiul este o realitate.”¹⁰⁹

Ibn 'Abbas relatează că Profetul ﷺ a spus: „Deochiul este o realitate. Dacă ar fi existat ceva care să întreacă destinul, acela ar fi fost deochiul. Iar dacă vi se cere să vă spălați, spălați-vă.”¹¹⁰

Ultima parte înseamnă că, dacă se stabilește că cineva a deocheat o altă persoană și i se cere să se spele, păstrându-se apa folosită pentru ca cel afectat să se spele cu ea, el trebuie să accepte.

Asma' bint 'Umayy l-a întrebat pe Profet ﷺ: „O, Trimis al lui Allah! Copiii lui Ja'far sunt atinși de deochi. Să le fac *ruqya*?” El a răspuns: „Da, căci dacă ar fi existat ceva care să întreacă destinul, acela ar fi fost deochiul.”¹¹¹

Abu Dharr relatează că Profetul ﷺ a spus: „Cu îngăduința lui Allah, deochiul îl poate afecta pe om până acolo încât acesta urcă într-un loc înalt și cade.”¹¹²

Ibn 'Abbas relatează că Profetul ﷺ a spus: „Deochiul este o realitate și îl poate doborî pe om dintr-un loc înalt”, adică de pe vârful unui munte.¹¹³

Jabir relatează că Profetul ﷺ a spus: „Deochiul îl duce pe om în mormânt și împinge cămila în oala de gătit.” Autorul explică: omul poate fi afectat până la moarte și îngropare, iar cămila până la starea în care este sacrificată și gătită.¹¹⁴

Jabir mai relatează că Profetul ﷺ a spus: „Cele mai multe dintre morțile comunității mele, după decretul și hotărârea lui Allah, sunt provocate de deochi.”¹¹⁵

'Aisha relatează: „Profetul ﷺ îmi porunea să caut tratament prin *ruqya* împotriva deochiului.”¹¹⁶

¹⁰⁷ Muslim, 17/32 în comentariul lui an-Nawawi.

¹⁰⁸ Tafsir Ibn Kathir, 2/485.

¹⁰⁹ Tafsir Ibn Kathir, 4/410.

¹¹⁰ Al-Bukhari, 10/213; Muslim, Cartea medicinei, capitolul despre as-salam, 14/170 în comentariul lui an-Nawawi.

¹¹¹ Ibn Maja, nr. 3508.

¹¹² Muslim, Cartea salutului, capitolul despre medicină și *ruqya*, 14/171 în comentariul lui an-Nawawi.

¹¹³ Ahmad, 6/438; at-Tirmidhi, nr. 2059; Ibn Maja, nr. 3510; al-Albani a clasificat relatarea drept autentică în Sahih al-Jami', nr. 1681.

¹¹⁴ Ahmad și Abu Ya'la; al-Albani a clasificat relatarea drept autentică în Sahih al-Jami', nr. 1681, potrivit notei ediției engleze.

¹¹⁵ Ahmad, at-Tabarani și al-Hakim; al-Albani a clasificat relatarea drept autentică în as-Silsila as-Sahiha, nr. 1250.

¹¹⁶ Abu Nu'aym, al-Hilya; al-Albani a clasificat relatarea drept autentică în Sahih al-Jami', nr. 4144.

Anas ibn Malik relatează: „Profetul ﷺ a îngăduit *ruqya* pentru deochi, *al-huma* - mușcătura veninoasă de șarpe ori înțepătura de scorpion - și *an-namla* - o afecțiune ulcerativă apărută pe lateralul trupului.”¹¹⁷

Umm Salama relatează că Profetul ﷺ a văzut în casa ei o fată care avea o pată întunecată pe față și a spus: „Este atinsă de deochi; faceți-i *ruqya*.”¹¹⁸

Jabir relatează: „Profetul ﷺ i-a îngăduit familiei lui Hazm să trateze prin *ruqya* mușcătura unui șarpe veninos. El i-a spus lui Asma' bint 'Umays: «De ce îi văd atât de slabi pe copiii fratelui meu? Nu sunt hrăniți cum se cuvine?» Ea a răspuns: «Ba da, dar sunt atinși de deochi.» El a spus: «Fă-le *ruqya*.» Ea i-a recitat formula, iar el a aprobat-o și i-a poruncit să o folosească pentru ei.”¹¹⁹

Opiniile învățaților asupra realității deochiului

Potrivit lui Ibn Kathir, lovitura și efectul deochiului sunt reale și se produc numai prin porunca lui Allah.¹²⁰

Ibn Hajar definește deochiul drept o privire amestecată cu invidie, venită de la o persoană cu o fire josnică și îndreptată împotriva alteia.¹²¹

Potrivit lui Ibn al-Athir, despre un om se spune că a fost atins de deochi atunci când un dușman ori un invidios l-a privit, iar privirea l-a afectat până la îmbolnăvire.¹²²

Ibn al-Qayyim spune că oamenii cu puțină cunoaștere au negat existența deochiului și au pretins că tot ceea ce s-a spus despre el este închipuire. El îi consideră lipsiți de cunoașterea spiritelor și sufletelor, a însușirilor, faptelor și influenței acestora. Oamenii înțelepți din religii diferite nu au negat existența lui, chiar dacă au avut explicații diferite pentru cauze și efecte.

Allah a creat trupurile și sufletele cu puteri și dispoziții diferite și le-a înzestrat pe unele cu însușiri prin care îi influențează pe ceilalți. Nimeni nu poate nega influența sufletului asupra trupului: omul se înroșește de respect și rușine ori pălește de frică. S-au întâlnit cazuri în care cineva s-a îmbolnăvit și a slăbit după o privire. Ibn al-Qayyim pune asemenea lucruri pe seama influenței sufletelor.

Legătura puternică dintre suflet și ochi i-a făcut pe oameni să creadă că ochiul însuși îl afectează pe cel privit; în realitate, spune el, sufletul ascuns al privitorului produce efectul. Sufletele diferă prin dispoziție, putere și însușiri. Sufletul invidiosului este vătămător pentru persoana vizată. De aceea Allah i-a poruncit Trimisului Său ﷺ să caute adăpost la El de răul invidiosului. Influența și vătămarea produse de invidios constituie, în această explicație, temelia deochiului: sufletul rău și pizmaș capătă o dispoziție vătămătoare care se îndreaptă către cel vizat.

¹¹⁷ Al-Bukhari, at-Tarikh; al-Albani a clasificat relatarea drept autentică în Sahih al-Jami', nr. 1206, potrivit ediției engleze.

¹¹⁸ Al-Bukhari, 10/170; Muslim, nr. 2195.

¹¹⁹ Muslim, nr. 2196, Cartea salutului.

¹²⁰ Al-Bukhari, 10/171; Muslim, nr. 2197.

¹²¹ Muslim, nr. 2198, Cartea salutului.

¹²² Tafsir Ibn Kathir, 4/410.

Ibn al-Qayyim compară această dispoziție cu veninul șarpelui, prezent în el în stare potențială și activat atunci când șarpele se mânie împotriva dușmanului. O intensificare a răului ar putea provoca avort ori orbire, după cum Profetul ﷺ a spus despre *al-abtar* - șarpele cu coada scurtă - și *dhu-t-tufyatayn* - șarpele cu două dungi albe pe spate: „Ei orbesc și provoacă pierderea sarcinii.”¹²³

Influența deochiului se poate produce, potrivit lui, prin apropiere, întâlnire și privire ori prin influența sufletului asupra persoanei vizate. Poate fi combătută prin invocații, *ruqya* și recitarea surelor de căutare a adăpostului la Allah - 113 și 114. Influența sufletului celui care deoache nu ar fi limitată la vederea țintei: chiar și o persoană oarbă ar putea afecta, dacă i se descrie un om ori un lucru. Mulți ar afecta numai prin descriere, fără să vadă ținta.

Deochiul pornește din admirația omului, urmată de o dispoziție rea a sufletului care își ia puterea din privirea țintei. Omul se poate deochea chiar și pe sine, fără intenție.¹²⁴

Deosebirea dintre deochi și invidie

1. Invidia este mai generală decât deochiul. Cel care deoache este un invidios într-un sens particular; orice persoană care deoache manifestă o formă de invidie, dar nu orice invidios produce deochi. Sura *al-Falaq* poruncește căutarea adăpostului la Allah de răul invidiosului, iar sensul îi cuprinde și pe cei cu ochi rău. Aceasta arată cuprinderea și elocvența Coranului.¹²⁵
2. Invidia este provocată de resentiment, ură și dorința de a vedea omul lipsit de binecuvântare. Deochiul poate porni din admirație și plăcere.
3. Amândouă pot influența ținta, dar izvoarele lor diferă: invidia pornește din dorința inimii ca celălalt să piardă binele, în timp ce deochiul pornește din privirea admirativă însoțită de o anumită dispoziție. O persoană poate deochea lucruri față de care nu simte invidie: obiecte, animale, recolte, bani sau chiar propria persoană.
4. Omul poate invidia și un bine viitor, previzibil, în timp ce deochiul se îndreaptă asupra unui lucru prezent.
5. Omul nu se invidiază pe sine și nu-și invidiază averea, dar se poate deochea pe sine ori propriile bunuri.
6. Invidia nu vine decât dintr-un suflet rău și resentimentar. Deochiul poate veni și de la un om drept care admiră ceva fără să dorească dispariția acelui bine. 'Amir ibn Rabi'a l-a deocheat pe Sahl ibn Hunayf, deși 'Amir se număra printre cei care îmbrățișaseră Islamul devreme și participaseră la bătălia de la Badr.

Printre învățații care au discutat deosebirea dintre invidie și deochi se numără Ibn al-Jawzi, Ibn al-Qayyim, Ibn Hajar și an-Nawawi.

Atunci când musulmanul vede ceva ce îi place, fie la sine, fie la altcineva, este recomandat să ceară binecuvântarea lui Allah asupra acelui lucru. Profetul ﷺ i-a spus

¹²³ Fath al-Bari, 10/200.

¹²⁴ an-Nihaya, 3/332.

¹²⁵ Al-Bukhari, 6/248; Muslim, nr. 2233.

lui 'Amir în cazul lui Sahl ibn Hunayf: „De ce nu ai cerut ca Allah să-l binecuvânteze?” Invocația pentru binecuvântare împiedică efectul deochiului.

Un djinn îl poate deochea pe om

Abu Sa'id al-Khudri relatează: „Profetul ﷺ obișnuia să caute adăpost la Allah de djinni și de deochiul oamenilor. După revelarea Surelor *al-Falaq* și *an-Nas*, le-a folosit pe acestea și a lăsat celelalte formule.”¹²⁶

Umm Salama relatează că Profetul ﷺ a văzut în casa ei o fată cu o pată întunecată pe față și a spus: „Este atinsă de deochi; faceți-i *ruqya*.”

Autorul deduce din aceste relatări că deochiul poate veni și de la djinni. El recomandă pomenirea lui Allah la dezbrăcare, la privirea în oglindă și la începutul oricărei activități, pentru apărare de răul privirii djinnilor.

Tratarea deochiului

Prima metodă: spălarea

Dacă persoana despre care se știe că a deocheat este cunoscută, i se cere să se spele într-un vas și să păstreze apa folosită. Apa este apoi turnată dintr-o dată pe spatele celui afectat, iar acesta se va însănătoși prin îngăduința lui Allah.

Abu Umama ibn Sahl ibn Hunayf relatează: „Tatăl meu, Sahl ibn Hunayf, și-a scos veșmântul ca să se spele la al-Kharra, un pârâu din Madina, iar 'Amir ibn Rabi'a îl privea. Sahl avea pielea foarte albă și frumoasă. 'Amir i-a spus: «Nu am văzut niciodată o asemenea piele, nici măcar la o fată albă ascunsă în veșmântul ei.» Sahl s-a îmbolnăvit pe loc, iar starea i s-a agravat. Profetul ﷺ a fost anunțat că Sahl nu-și mai putea ridica nici capul. El a întrebat dacă bănuiau cine îl deochease, iar ei l-au numit pe 'Amir ibn Rabi'a.

Profetul ﷺ l-a chemat și i-a spus cu mânie: «De ce își ucide unul dintre voi fratele? De ce nu ai cerut binecuvântarea lui Allah pentru el? Spală-te pentru el.» 'Amir și-a spălat într-un vas fața, mâinile, brațele, coatele, genunchii, picioarele și partea trupului acoperită de *izar*, păstrând apa. Aceasta a fost turnată pe spatele lui Sahl, iar el și-a revenit imediat.”¹²⁷

Învățații au avut opinii diferite asupra expresiei „partea de sub *izar*”. Unii au spus că se referă la orice parte acoperită de veșmânt, alții la părțile intime, iar alții la șold, în jurul căruia se leagă veșmântul. Potrivit lui al-Qadi Ibn al-'Arabi, opinia cea mai puternică este că relatarea se referă la părțile trupului acoperite de *izar*.¹²⁸

¹²⁶ Zad al-Ma'ad, 4/165.

¹²⁷ A se vedea Bada'i al-Fawa'id, 2/232, și Zad al-Ma'ad, 4/167.

¹²⁸ At-Tirmidhi, nr. 2059, Cartea medicinei; Ibn Maja, nr. 3511.

Felul spălării

Ibn Shihab az-Zuhri descrie metoda transmisă de învățații săi. Persoanei despre care se consideră că a deocheat i se dă un vas cu apă, pe care nu îl pune pe pământ. Cu aceeași apă:

1. își clătește gura și varsă apa înapoi în vas;
2. își spală fața;
3. își spală brațul drept cu mâna stângă și brațul stâng cu mâna dreaptă;
4. își spală cotul drept cu mâna stângă și cotul stâng cu mâna dreaptă;
5. își spală piciorul drept și piciorul stâng;
6. își spală genunchiul drept cu mâna stângă și genunchiul stâng cu mâna dreaptă;
7. spală partea trupului acoperită de *izar*.

Apa rămasă în vas este apoi turnată dintr-o dată pe spatele celui afectat.¹²⁹

Temeiul spălării

Profetul ﷺ a spus: „Deochiul este o realitate. Dacă ar fi existat ceva care să întreacă destinul, acela ar fi fost deochiul. Iar dacă vi se cere să vă spălați, spălați-vă.”¹³⁰

'Aisha relatează: „Profetul ﷺ îi porunca celui care deochiasă să facă *wudu* și să-i dea apa folosită celui afectat, ca acesta să se spele cu ea.”¹³¹

Din aceste două relatări este dedusă legitimitatea spălării în acest scop.

A doua metodă

Se pune mâna pe fruntea bolnavului și se spune:

Bismillahi arqika, wa-llahu yashfika min kulli da'in yu'dhika, wa min kulli nafsin aw 'ayni hasidin. Allahu yashfika. Bismillahi arqika.

„În numele lui Allah fac *ruqya* pentru tine. Fie ca Allah să te vindece de orice boală care îți face rău, de răul oricărui suflet și de ochiul pizmaș. Fie ca Allah să te vindece. În numele lui Allah fac *ruqya* pentru tine.”¹³²

A treia metodă

Se pune mâna pe fruntea bolnavului și se spune:

Bismillahi yubrika, min kulli da'in yashfika, wa min sharri hasidin idha hasad, wa min sharri kulli dhi 'ayn.

„În numele lui Allah, fie ca El să te binecuvânteze și să te vindece de orice boală, de răul invidiosului atunci când invidiază și de răul oricărui ochi.”¹³³

¹²⁹ Ahmad, an-Nasa'i și Ibn Maja; al-Albani a clasificat relatarea drept autentică în Sahih al-Jami', nr. 3908.

¹³⁰ 'Aridat al-Ahwadhi, 8/217.

¹³¹ A se vedea Sunan al-Bayhaqi, 9/252.

¹³² Muslim, 5/32 în ediția citată.

¹³³ Abu Dawud, nr. 3880; lanț autentic, potrivit notei ediției engleze.

A patra metodă

Se pune mâna pe fruntea bolnavului și se spune:

Allahumma Rabba-n-nas, adhibi-l-ba'sa wa-shfi, Anta-sh-Shafi, la shifa'a illa shifa'uk, shifa'an la yughadiru saqama.

„O, Allah, Domnul oamenilor, îndepărtează suferința și vindecă. Tu ești Vindecătorul; nu există vindecare decât vindecarea Ta, o vindecare care nu lasă nicio boală.”¹³⁴

A cincea metodă

Se pune mâna pe fruntea bolnavului și se recită Surele *al-Ikhlâs*, *al-Falaq* și *an-Nas*.¹³⁵

Cazuri practice de tratare a deochiului

Primul caz: un sugar care refuza laptele mamei

În timpul unei vizite la rude, mi s-a spus că un sugar refuza de câteva zile să sugă, deși înainte se hrănea normal. Le-am spus să-l aducă. Am recitat asupra lui *al-Ikhlâs*, *al-Falaq*, *an-Nas* și câteva invocații, apoi le-am spus să-l ducă la mamă. După puțin timp s-au întors și m-au anunțat că sugarul se hrănea din nou normal. Laudă lui Allah.

Al doilea caz: un copil care și-a pierdut vorbirea

Un adolescent inteligent și elocvent se remarcase printre colegii de gimnaziu. Vorbea în numele lor la întâlniri și discuta cu oamenii la adunări. Într-o zi a mers împreună cu familia la înmormântarea unui om din localitatea sa. Acolo l-a lăudat pe Allah și a ținut o cuvântare bine alcătuită. În seara aceleiași zile și-a pierdut brusc vorbirea.

Tatăl, uluit, l-a dus la spital, unde băiatul a fost examinat și i s-au făcut investigații radiologice, fără să se găsească o soluție. Apoi l-a adus la mine. Starea lui era atât de grea încât aproape am plâns, deoarece îl cunoșteam ca pe un elev musulman activ. I-am cerut tatălui să-mi povestească, în timp ce băiatul rămânea tăcut.

Am considerat că era atins de deochi. Am recitat asupra lui *al-Falaq*, *an-Nas* și invocațiile de *ruqya* împotriva deochiului, apoi am recitat asupra apei. I-am spus tatălui să-i dea să bea și să se spele cu ea timp de șapte zile. După această perioadă, băiatul și-a recăpătat elocvența. L-am învățat invocații pentru dimineață și seară, ca mijloace de protecție.

Al treilea caz: o întâmplare uimitoare

Această întâmplare s-a petrecut în casa mea. Într-o zi, un bărbat și o femeie în vârstă au venit în vizită. Bărbatul s-a așezat cu mine și mi-a povestit situația mamei sale, iar ea a rămas împreună cu soția mea. Am chemat-o și am recitat *ruqya* asupra ei.

¹³⁴ Muslim, nr. 2186.

¹³⁵ Ibidem.

După plecarea lor, am privit prin casă și am observat numeroase larve albe. Am fost surprins. Soția a curățat casa, dar după puțină vreme au apărut din nou și s-au răspândit în toate camerele.

I-am spus soției: „Să ne gândim la ceea ce s-a petrecut.” Ea m-a întrebat ce îmi spusese femeia. I-am răspuns: „A privit multă vreme fiecare parte a casei fără să spună nimic.” Am înțeles atunci că, în opinia mea, locuința fusese atinsă de deochi, deși era foarte modestă. Poate că femeia trăia la țară și nu mai văzuse viața de oraș.

Am recitat *ruqya* pentru deochi asupra apei și am stropit toate părțile casei. După puțină vreme, larvele albe au dispărut cu totul, iar casa a revenit la starea ei obișnuită. Toată lauda I se cuvine lui Allah.

Încheiere

Toată lauda I se cuvine lui Allah, Domnul lumilor.

Al-Şarim al-Battār

Sabia împotriva magiei negre

Lucrare despre magie şi ruqyah în perspectiva islamică, cu
versete coranice, invocaţii şi explicaţii ale autorului.

Autor: Waḥīd ibn ʿAbd al-Salām Bālī

Traducere în limba română

Institutul Tawhid

INSTITUTUL TAWHID

tawhid.ro